ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.ΚΡ.
Αριθμός Αδείας 611
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1358, 23 Γενάρη 2019 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Δουλειές, αυξήσεις - τα θέλουμε όλα

σελ. 10, 11

8 ΜΑΡΤΗ
για την απελευθέρωση των γυναικών
Απεργία, όχι "γιορτή"

σελ. 7, 12, 13

Οι εργάτες των Βαλκανίων είναι αδέρφια μας

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΕΣ, ΑΥΞΗΣΕΙΣ

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΟΚΑΠΗΛΕΙΑ

Πέμπτη 17/1, Απεργία ΑΔΕΔΥ και εκπαιδευτικών

Συλλαλητήριο Εκπαιδευτικών για μόνιμη και σταθερή δουλειά Σάββατο 26 Γενάρη, Προπύλαια 12μεσ. Γυρίστε στις σελίδες 3, 8, 9

Οι φασίστες βρήκαν ευκαιρία να βγουν στους δρόμους – ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ

σελίδες 2, 3, 4, 5

Όχι άλλοι νεκροί πρόσφυγες

Δολοφονική «επαναπροώθηση» τα ξημερώματα της Τρίτης 15/1 καταγγέλλει ο ιρακινός πρόσφυγας Μοχάμεντ Φαντίλ, ο οποίος έχασε το ένα από τα τρία παιδιά του στη θάλασσα. Σύμφωνα με τη μαρτυρία που έδωσε ο πρόσφυγας στο τούρκικο πρακτορείο ειδήσεων, η βάρκα στην οποία επέβαινε αυτός και τα παιδιά του είχε συνολικά 47 πρόσφυγες όταν τους σταμάτησε μεσοπέλαγα σκάφος του ελληνικού λιμενικού. «Είχε δυνατό κύμα. Νομίζαμε ότι ήρθαν να μας σώσουν. Μας είπαν να σταματήσουμε τη μηχανή. Έδεσαν με σκοινί τη βάρκα μας στο σκάφος τους και άρχισαν να κάνουν κύκλους. Ήταν τελείως απάνθρωπο. Προσπάθησαν να μας σκοτώσουν», δήλωσε.

Η βάρκα είχε ξεκινήσει από το Κουσάντασι με προορισμό τη Σάμο. Μετά την επίθεση που δέχτηκε, οι πρόσφυγες έπεσαν στη θάλασσα και 40 λεπτά μετά σκάφος του τουρκικού λιμενικού τους εντόπισε και διέσωσε τους 46. Η τετράχρονη κόρη του Μοχάμεντ Φαντίλ ανασύρθηκε νεκρή. Η είδηση δημοσιοποιήθηκε από τα τουρκικά μέσα, ενώ την επιβεβαιώνει και η σελίδα Aegean Boat Report, η οποία δημοσιεύει ημερήσιες αναφορές για αφίξεις προσφύγων στα νησιά, καθώς και οποιαδήποτε άλλη πληροφορία μπορεί να διασταυρωθεί μέσω των επικοινωνιών των προσφύγων. Σε αυτή, αναφέρεται ότι την επίθεση έκαναν μαυροντυμένοι κουκουλοφόροι.

Μετά την τραγωδία το ελληνικό λιμενικό ανακοίνωσε ότι κατά τη διάρκεια περιπολίας, εντόπισε πρόσφυγες μέσα στα τουρκικά χωρικά ύδατα και ειδοποίησε τις τουρκικές αρχές να τους σταματήσουν –χωρίς να αναφέρει ότι κινδυνεύουν. Αντιθέτως, τονίζει ότι όλες οι κινήσεις (εντοπισμός, ειδοποίηση) έγιναν «έγκαιρα». Η άδεια βάρκα σύμφωνα με την ίδια ανακοίνωση βρέθηκε αργότερα από σκάφος της FRONTEX. Στις καταγγελίες για την επίθεση και το νεκρό προσφυγόπουλο απαντάει με ένα ξερό «δεν δηλώθηκε αγνοούμενος».

Μια εντελώς αντίθετη εικόνα δηλαδή από αυτή που δίνει ο πατέρας του κοριτσιού στα τουρκικά μέσα και οι υπόλοιποι πρόσφυγες μέσω της σελίδας-παρατηρητηρίου Aegean Boat Report. Η εκδοχή του λιμενικού αφήνει τεράστια κενά, με πιο προκλητικό το τι μεσολάβησε και από τον «έγκαιρο» εντοπισμό και συνεννόηση των δυο λιμενικών σωμάτων, κατέληξε να υπάρχει νεκρό προσφυγόπουλο στη θάλασσα.

Καταγγελίες

Δεν είναι η πρώτη φορά που μένουν αναπάντητες οι καταγγελίες για ευθύνες του λιμενικού για πνιγμούς. Το ναυάγιο στο Φαρμακονήσι στις αρχές του 2014 είχε συνοδευτεί με μια τρομακτική προσπάθεια αμφισβήτησης των μαρτυριών των θυμάτων. Προσπάθεια στην οποία ρίχτηκαν και υψηλόβαθμοι θεσμικοί φορείς, καταφέρνοντας να κατηγορηθεί, να δικαστεί και να φυλακιστεί για την πολύνεκρη τραγωδία ένας πρόσφυγας! Με την εκδίκαση της υπόθεσης στο Εφετείο ο πρόσφυγας -που φυσικά ήταν θύμα και όχι θύτης- δικαιώθηκε, οι καταγγελίες επιβεβαιώθηκαν και οι ευθύνες του λιμενικού για τους θανάτους φάνηκαν κραυγαλέα. Οι ένοχοι ωστόσο δεν λογοδότησαν.

Ούτε είναι η πρώτη φορά που καταγγέλλεται η δράση κάποιας συμμορίας στα σύνορα. Η μαρτυρία για «μαυροντυμένους κουκουλοφόρους» θυμίζει ανατριχιαστικά τα όσα έχουν έρθει πρόσφατα στο φως για τις «επαναπροωθήσεις»-κυνηγητά παρακρατικών στις δυο μεριές των συνόρων του Έβρου σε βάρος προσφύγων. Εκατοντάδες πρόσφυγες καταγγέλλουν βίαιες συμπεριφορές και επιθέσεις, τόσο από την αστυνομία όσο και από αγνώστους. Οι νεκροί και οι νεκρές που έχουμε θρηνήσει τους τελευταίους μήνες στα ελληνοτουρκικά σύνορα δείχνουν ανάγλυφα το πώς τα κλειστά σύνορα αφήνουν χώρο στους κάθε λογής παρακρατικούς κουκουλοφόρους να οργιάζουν με την ανοχή και τη σύμπραξη της αστυνομίας.

Άρα οι δυο εκδοχές που έχουν δώσει οι πρόσφυγες είναι εξίσου πιθανές –η μόνη που μπάζει είναι η ανακοίνωση του σώματος. Είτε οι δολοφόνοι είναι συμμορία για της οποίας τη δράση το λιμενικό και οι αρχές κάνουν τα στραβά μάτια, είτε πρόκειται για το ίδιο το λιμενικό, χρειάζεται να γίνει άμεσα έρευνα για να βρεθούν και να τιμωρηθούν.

Ακόμα περισσότερο, χρειάζεται να ανοίξουν τα σύνορα για να μη θρηνήσουμε άλλους πρόσφυγες. Η πρωτοβουλία αγωνιστριών και αγωνιστών του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος από Τουρκία και Ελλάδα να συναντηθούν στις 10/2 στα σύνορα του Έβρου για να καταγγείλουν τις πολιτικές των δυο χωρών και της ΕΕ είναι κάτι παραπάνω από επίκαιρη. Και η συμμετοχή όλου του κόσμου στη διεθνή κινητοποίηση ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό στις 16 Μάρτη καθοριστική.

Α.Φ.

16Μ Ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό

Αθήνα
Ομόνοια 3μμ

Θεσσαλονίκη
Άγαλμα Βενιζέλου 12μες

Χανιά
Πλατεία Αγοράς 12μες

Ηράκλειο
Λιοντάρια 12μες

Ξάνθη
Κεντρική Πλατεία 4μμ

Γιάννενα
Περιφέρεια 12μες

Πάτρα
Πλατεία Γεωργίου 12μες

Βόλος, 15 Μάρτη
Άγιος Νικόλαος 6μμ

Εκδηλώσεις ΚΕΕΡΦΑ

Κυριακή 25/1 6μμ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Μουσείο Εθνικής Αντίστασης (Λεωφόρος Αντύπα Μαρίνου 134 & Βενιζέλου Σοφοκλή 100)
Ομιλητές: Γιώργος Τσιάκαλος, ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ, Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Άννα Στάμου, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, Εύη Καβαλάρη, εκπαιδευτικός PhD, Σύλλογος Γονέων 10ου δημοτικού Ηλιούπολης
Θα χαιρετήσει ο Γιάννης Σακαρίδης, σκηνοθέτης της ταινίας "Πλατεία Αμερικής (America's square)"

Τετάρτη 30/1 7μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Παιδαγωγικό Πανεπιστημίου Αθηνών (Ναυαρίνου 13)
Ομιλητές: Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός σύμβουλος 'Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας'
Ελένη Πορτάλιου, καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής

Πέμπτη 31/1

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Σάββατο 2/2

ΚΥΨΕΛΗ

Πολιτιστικό Κέντρο (Καλογερά 18) 6.30μμ
Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Βασιλική Κανέλλου, συμβασιούχος ΓΝΑ Γεννηματάς
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός σύμβουλος 'Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας'

ΧΑΝΙΑ

Εργατικό Κέντρο, 7μμ
Ομιλητές: Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ
Σεραφείμ Ρίζος, εκπαιδευτικός, δημοτικός σύμβουλος 'Ανταρσία στα Χανιά'

Κυριακή 3/2

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Ομιλητής: Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ

Σάββατο 9/2

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δημαρχείο, αίθ. Μανόλης Αναγνωστάκης, 6.30μμ
Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ
Γιώργος Τσιάκαλος, Ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ, Γιάννης Κούτρας, Μέλος στο ΔΣ της ΕΝΙΘ και του Σωματείου Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης, υποψήφιος δήμαρχος με την 'Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την Ανατροπή'
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός σύμβουλος 'Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας'

ΞΑΝΘΗ

Αμφιθεατρο ΠΡΟΚΑΤ Πολυτεχνείο 7μμ
Ομιλητής: Κώστας Σκαρμέας, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ
Συνδιοργάνωση με ΕΛΜΕ Ξάνθης

Κυριακή 10/2 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ

Δημαρχείο
Ομιλητής: Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της ΧΑ, Κατερίνα Θωίδου, Ανταρσία στην Κοκκινιά

Τετάρτη 13/2 7μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Θέατρο Μελίνα Μερκούρη (Εμμανουήλ Μπενάκη 70)

ΑΥΣΤΡΙΑ “Καμία θέση για τους ναζί”

Αντιναζιστική διαδήλωση έγινε στη Βιέννη στις 19 Γενάρη, ενάντια στη μάζωξη του FPO για τη νέα χρονιά. Ήταν η πρώτη φορά εδώ και χρόνια που το ακροδεξιό κόμμα καλούσε στο κέντρο της πρωτεύουσας. Η ημερομηνία 19/1 είναι επιπλέον σημαδιακή για ένα κόμμα που έχει δηλώσει ότι οι μετανάστες χρειάζεται να είναι «συγκεντρωμένοι» σε ένα μέρος: ακριβώς 78 χρόνια πριν, άνοιξε στην Αυστρία το πρώτο στρατόπεδο συγκέντρωσης και εξόντωσης Ρομά.

Με συνθήματα «Η Βιέννη ξεσηκώνεται ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό», «πουθενά χώρος για τους ναζί» και «καμία θέση εξουσίας στους ναζί» εκατοντάδες διαδηλώτριες και διαδηλωτές βάδισαν προς το εκθεσιακό κέντρο που φιλοξενούσε τους φασίστες. «Το FPO αντιπροσωπεύει το ναζιστικό όραμα. Δεν έχει θέση στο Κοινοβούλιο ένα κόμμα ισλαμοφοβικό, ρατσιστικό και αντισημιτικό. Χρειάζεται να αντισταθούμε στο FPO σε όλους τους χώρους», τόνισε ο **Ντέιβιντ Άλμπριχ**.

Λίγες ώρες μετά την αντιναζιστική διαδήλωση ο γενικός γραμματέας του FPO, **Κρίστιαν Χάφενεκερ** δήλωσε ανησυχία που όλο και περισσότερο «η αντιπολίτευση καταφεύγει στους δρόμους»! Τόνισε ότι οι διαδηλώσεις αυξάνουν το διχασμό της κοινωνίας και κούνησε το δάκτυλο ότι «πρέπει να σεβόμαστε τις δημοκρατικές πλειοψηφίες». Στις προκλητικές δηλώσεις του, που κρύβουν τρόμο για το μαζικό κίνημα, οι αντιφασίστες θα απαντήσουν με νέο συλλαλητήριο στις 25 Γενάρη.

19/1, Αντιφασιστική διαδήλωση στη Βιέννη

18/1, Αντιφασιστική διαδήλωση στα Πετράλωνα με αφορμή τα 6 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν

Μέσα στην κρίση τους, δίνουν ευκαιρίες στους φασίστες-

Να τους σταματήσουμε!

Το εθνικιστικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα την Κυριακή ήρθε να επιβεβαιώσει την εικόνα της πολιτικής κρίσης του συστήματος και πώς λειτουργεί σαν θερμοκήπιο για την ακροδεξιά. Είναι η ώρα για την Αριστερά να δείξει το δρόμο για την εργατική διέξοδο.

Σαν πολιτική πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας το συλλαλητήριο ήταν μια πλήρης αποτυχία. Ακόμη και οι πιο λυσσαλέοι υποστηρικτές του αναγκάζονται να ομολογήσουν ότι ήταν μικρότερο από το αντίστοιχο του περασμένου Φλεβάρη. Μέσα σε ένα χρόνο η εθνικιστική εκστρατεία των Μακεδονομάχων αντί να πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις όπως υπολόγιζαν συρρικνώθηκε σε έναν στενό πυρήνα από τα πιο καθυστερημένα τμήματα που κινητοποιεί παραδοσιακά η Δεξιά. Το μόνο που πέτυχε είναι να δώσει διευρυμένο ακροατήριο στη φασιστική ακροδεξιά. Για τους υπόδικους νεοναζί της Χρυσής Αυγής ο στενός πυρήνας της δεξιάς είναι μια τεράστια δεξαμενή και ο Μητσοτάκης τους την πρόσφερε απλόχερα.

Η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα ερμηνεύει ως ευκαιρία αυτόν τον ακροδεξιό εγκλωβισμό της ΝΔ και απαντάει με δικές της μετατοπίσεις προς τα δεξιά για να καλύψει τον "μεσαίο" χώρο που αφήνει ο Μητσοτάκης. Τώρα πια η κυβερνητική προπαγάνδα προβάλλει ανοιχτά τη Συμφωνία των Πρεσπών ως υλοποίηση της "εθνικής γραμμής" για το Μακεδονικό που είχαν χαράξει διαδοχικά οι κυβερνήσεις του πατέρα Μητσοτάκη, του Σημίτη και του Κώστα Καραμανλή. Με τη βοήθεια του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, Τσίπρας και Κοτζιάς κατάφεραν αυτά που διεκδικούσαν αλλά δεν είχαν μπορέσει να πάρουν οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, δηλαδή την ανοιχτή μετατροπή των Σκοπίων σε ελληνικό προτεκτοράτο.

"Ηγέτιδα"

Στα πλαίσια της συνολικότερης δεξιάς κατρακύλας του ΣΥΡΙΖΑ, η κυβέρνηση καμαρώνει ότι κάνει την Ελλάδα "ηγέτιδα δύναμη" των Βαλκανίων και ταυτόχρονα περηφανεύεται ότι καθοδήγησε την Αστυνομία να αμύνεται(!) απέναντι στους φασίστες την Κυριακή. Οι Μιχαλολιάκοι κυκλοφορούν ελεύθεροι στο Σύνταγμα και η κυβέρνηση της "κεντροαριστεράς" τους αναγνωρίζει τα βουλευτικά τους προνόμια.

Η απάντηση σε αυτό το σκηνικό δεν μπορεί να είναι απόπειρες της Αριστεράς να φορέσει αυτή τον πατριωτικό μανδύα. Είναι τραγικό λάθος στελέχη της ΛΑΕ όπως ο Ήσυχος να δίνει την υπογραφή του δίπλα στο στρατηγό Φράγκο. Είναι διαλυτικό για την εργατική αντίσταση να υιοθετεί η ηγεσία του ΚΚΕ μεθοδολογίες της Δεξιάς σε βάρος των Μακεδόνων. Κάποτε ήταν ο αντικομμουνισμός αυτός που έλεγε ότι το μακεδονικό έθνος είναι ανύπαρκτο κατασκεύασμα του Τίτο και του Στάλιν. Τώρα η ηγεσία του ΚΚΕ λέει ότι είναι ανύπαρκτο κατασκεύασμα της ΕΕ και του ΝΑΤΟ!

Η εργατική αντεπίθεση πρέπει να ξεκινάει από την αφετηρία ότι οι εργάτες των Βαλκανίων είναι αδέρφια μας. Αυτοί έχουν το δικαίωμα να ονομάζουν τους εαυτούς τους όπως θέλουν κόντρα σε όλους τους νονούς που βάζουν όρους και προϋποθέσεις. Κανένα έθνος δεν είναι ενιαίο. Δεν πολεμάμε μαζί με τα αφεντικά της Ελλάδας για να επιβάλουμε όρους στους γείτονες , Μόνο ενωμένοι οι εργάτες πέρα από σύνορα μπορούν να αντιπαλέψουν τις φιλοδοξίες της κάθε άρχουσας τάξης στην Αθήνα, στα Σκόπια, στο Βερολίνο, στην Ουάσιγκτον.

Αυτός ο στρατηγικός προσανατολισμός σημαίνει ότι τώρα είναι η ώρα για να οργανώνουμε αντιφασιστικά και απεργιακά συλλαλητήρια και όχι πατριωτικά. Παλεύουμε για δουλειές, αυξήσεις, για το ξήλωμα των Μνημονίων και των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών και για να στείλουμε ξανά τους φασίστες στη φυλακή όπου ανήκουν. Αυτό το Σάββατο 26 Γενάρη διαδηλώνουν οι Εκπαιδευτικοί ζητώντας μόνιμους μαζικούς διορισμούς. Πιο πριν, απεργούν αυτή την Τετάρτη οι εργαζόμενοι στα ΕΛΤΑ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Ακολουθούν ξανά τα Νοσοκομεία στο τέλος του μήνα. Και όλοι μαζί θα συντονιστούμε με το διεθνές αντιφασιστικό κίνημα στις 16 Μάρτη. Εκεί είναι η θέση μας και όχι πλάι σε μακεδονομάχους.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω
www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ευχαριστούμε!

Στα 53.850 ευρώ έκλεισε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης υπερκαλύπτοντας το στόχο της. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συμμετείχαν στη Γιορτή της εφημερίδας την περασμένη βδομάδα στο Ρομάντσο, δίνοντας ώθηση στην εξόρμηση στην τελική ευθεία. Ευχαριστούμε επίσης την Αναστασία Χ. που γράφτηκε συνδρομήτρια, καθώς και τους Στέλιο Π. και Αποστόλη Μ. που έδωσαν από 20 ευρώ, τους Μιχάλη Π. και Μαρία Α. από 10, τον Πάνο Λ. 5 ευρώ.

Ευχαριστούμε συνολικά τις φίλες και τους φίλους της εφημερίδας, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ενίσχυσαν προσωπικά και βοήθησαν να συγκεντρωθούν χρήματα σε κάθε χώρο και γειτονιά. Ευχαριστούμε, επιπλέον, τα συνδικάτα που ενίσχυσαν την καμπάνια και ανανέωσαν τη συνδρομή τους τις προηγούμενες μέρες, ανάμεσά τους οι ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΠΟΕΔΗΝ, ΠΟΣΤ, ΟΜΕ-ΟΤΕ, Τεχνικοί ΟΑΣΑ, ΟΜΥΛΕ, Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, Σωματείο εργαζομένων Ναυπηγείων Σκαραμαγκά, ΟΤΟΕ Β. Ελλάδας.

Συνεχίστε να στέλνετε τις ενισχύσεις σας. Κάθε ευρώ είναι πολύτιμο για να βρίσκεται η Εργατική Αλληλεγγύη στην πρώτη γραμμή όλων των αγώνων προβάλλοντας την γνήσια αριστερή εναλλακτική!

"ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΑ" ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

Ο αρχηγός των δολοφόνων ψάχνει για "πολιτική" κάλυψη

Ξεκίνησε κατά την 316η δικάσιμο (16/1) η κατάθεση αναγνωστέων εγγράφων από την υπεράσπιση Μιχαλολιάκου, με πρώτο την ιδρυτική δήλωση του "Λαϊκού Συνδέσμου" το 1983. Ακολούθησαν τα εκλογικά αποτελέσματα της Χρυσής Αυγής σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις στις οποίες έχει συμμετάσχει -έγγραφα με τα οποία θέλει να τεκμηριώσει ότι πρόκειται για "κόμμα" που μάλιστα χαίρει της εμπιστοσύνης ενός κομματιού κόσμου. Βέβαια οι πρώτες εκλογές στις οποίες συμμετείχε η Χρυσή Αυγή ήταν οι ευρωεκλογές του 1994, έντεκα ολόκληρα χρόνια μετά την ιδρυτική. Η υπεράσπιση Μιχαλολιάκου επιβεβαιώνει τον Δημήτρη Ψαρρά που στην κατάθεσή του είχε επισημάνει ότι ο Μιχαλολιάκος έστειλε στον Άρειο Πάγο τη δήλωση σε ανύποπτο χρόνο και όχι για να κατέβει σε εκλογές: γνώριζε ότι κάποια στιγμή θα χρειαστεί να λογοδοτήσει για τη δράση της οργάνωσής του.

Όπως έχουν καταθέσει οι **Γ. Πίττας**, **Π. Γκαργκάνας** και **Δ. Ψαρράς** η Χρυσή Αυγή είχε ήδη κάνει αισθητή την παρουσία της στο διάστημα που μεσολάβησε -και όχι ως "πολιτικό κόμμα". Εμβληματικό παράδειγμα η τριπλή επίθεση τον Δεκέμβρη του 1992 μετά το εθνικιστικό συλλαλητήριο για το μακεδονικό, σε αναρχικούς, σε μια κατάληψη και σε δυο μέλη της ΟΣΕ. Με ρατσιστικά συνθήματα στους τοίχους και επιθέσεις ταγμάτων εφόδου η συμμορία είχε κάνει εξαρχής την επιλογή ότι θα επιδιώξει τους στόχους της αποδεικνύοντας ότι είναι ισχυρή στο πεζοδρόμιο, όπως άλλωστε την αναγκάζει η ναζιστική ιδεολογία της.

Στα "αναγνωστέα" του Μιχαλολιάκου ακολουθούν δημοσιεύματα στα οποία η ΧΑ καταδικάζει, υποτίθεται, τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και αποποιείται κάθε ευθύνη. Τονίζει δε πως κανένας δεν γνωρίζει τον Ρουπακιά. Φυσικά τα δημοσιεύματα της οργάνωσης που προσκόμισε η υπεράσπιση Μιχαλολιάκου έρχονται κατόπιν εορτής. Συντριπτικό υλικό δείχνει ότι η οργάνωση όχι μόνο ήξερε τον Ρουπακιά αλλά ότι αυτός είναι στέλεχος της τοπικής της Νίκαιας. Ανάμεσα σε άλλα: έγγραφα που δείχνουν το όνομά του σε καταλόγους με τους υπεύθυνους τοπικών, φωτογραφίες του με άλλα στελέχη, τηλέφωνα στα οποία ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος μαζί με τον Κασιδιάρη συμβουλεύουν τον πυρηνάρχη Πατέλη να πει ότι δεν τον ήξερε, σχεδιαγράμματα τηλεφωνημάτων που δείχνουν την αλληλουχία Ρουπακιάς-Πατέλης, Πατέλης-Λαγός, Λαγός-Μιχαλολιάκος, λίγα λεπτά μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Η πολιτική ευθύνη

Δυο χρόνια μετά τη δολοφονία, ενόψει βουλευτικών εκλογών και ενόψει της έναρξης των καταθέσεων των μαρτύρων κατηγορίας στη δίκη, με πρώτους τους γονείς του Παύλου Φύσσα, ο Μιχαλολιάκος δηλώνει σε εκπομπή του Νίκου Χατζηνικολάου ότι αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη αλλά όχι την ποινική. Το ηχητικό αυτό συνοδεύει με πλήθος δημοσιευμάτων και ομιλιών στις οποίες αναλύεται η πολιτική ευθύνη κομμάτων για διάφορα σκάνδαλα. Τα στοιχεία της δίκης όμως έχουν προλάβει τον οποίο ισχυρισμό κάνει ο αρχηγός για έναν "θερμόαιμο οπαδό" που η οργάνωση δεν ελέγχει.

Το ναζιστικό σχέδιο κατάληψης της εξουσίας, αφού πρώτα ένα πανεθνικό δίκτυο ταγμάτων εφόδου έχει εγκαθιδρύσει τον τρόμο στις γειτονιές, έχει τσακίσει τις εργατικές οργανώσεις και έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη του κεφάλαιου είναι αυτό που προσπάθησε να ακολουθήσει η Χρυσή Αυγή. Το σχέδιο αυτό πήρε τη μορφή της κλιμάκωσης της δράσης της τα χρόνια της κρίσης και ιδιαίτερα τον Σεπτέμβρη του 2013. Η δράση της συμμορίας στον Άγιο Παντελεήμονα και την περιοχή γύρω από τη Ζώνη του Περάματος, τη Νίκαια και το Κερατσίνι δείχνει πόσο σκληρά επιχείρησε να εφαρμόσει η Χρυσή Αυγή την τρομοκρατία. Οι επιθέσεις σε στόχους που συμβολίζουν τους αντιπάλους (μετανάστες, αριστερούς, σωματεία, στέκια) είχε σκοπό όχι μόνο να τους τσακίσει, αλλά και να στείλει μήνυμα σε εχθρούς αλλά και συμμάχους (τους εφοπλιστές της Ζώνης πχ). "Κουμάντο θα κάνει η Χρυσή Αυγή", έχουν πει επί λέξει οι βουλευτές της άλλωστε. Δεκάδες μάρτυρες έχουν καταθέσει τις εικόνες αυτές, σπάζοντας κάθε υποψία ότι η αύξηση της ρατσιστικής βίας σε διάφορες περιοχές ήταν αυθόρμητο φαινόμενο λόγω της κρίσης, ή ότι οι επιθέσεις σε αριστερούς και συλλογικότητες ήταν κάποια έκφραση του φαινομένου των "δύο άκρων". Πολλοί μάρτυρες που κατέθεσαν στοιχεία από το ερευνητικό τους έργο που δείχνουν ότι οι επιθέσεις αποτελούν ένα αδιάσπαστο σύνολο.

Ο Σεπτέμβρης του 2013 ήταν η στιγμή που ο Μιχαλολιάκος νόμιζε ότι μπορεί να κάνει το μεγάλο άλμα με έναν "Ελληνικό Σεπτέμβρη" κλιμάκωσης της βίας. Όλο το δεξιό πολιτικό φάσμα είχε δηλώσει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ανοιχτό σε μια "σοβαρή" Χρυσή Αυγή, ενώ τα ΜΜΕ έκαναν εκστρατεία ξεπλύματος και νομιμοποίησης των ναζί. Οι πυρήνες της Χρυσής Αυγής βρίσκονταν σε αγαστή συνεργασία και ανοιχτή γραμμή με τα κοντινά τους αστυνομικά τμήματα και διέθεταν "γραφεία"-ορμητήρια, πράγμα που προκύπτει από πολλούς μάρτυρες, ιδιαίτερα όσους προέρχονται από τη Νίκαια - αντιφασίστες αλλά και πρώην μέλη.

Η ρατσιστική κυβέρνηση Σαμαρά είχε νομιμοποιήσει τις επιθέσεις σε μετανάστες, με τον Ξένιο Δία και τα βασανιστήρια μεταναστών στα τμήματα -αυτό δείχνει και το πρόσφατο στοιχείο από το Εφετείο του Λουκμάν: το 2013 ήταν η εποχή που οι δολοφόνοι μεταναστών αισθάνονταν αρκετά άνετοι να πουν στους αστυνομικούς "καλά δεν του κάναμε;". Οι εφοπλιστές της Ζώνης είχαν αναθέσει στη Χρυσή Αυγή να τσακίσει τους εργατικούς αγώνες -οι καταθέσεις των μελών του ΠΑΜΕ που δέχτηκαν την επίθεση περιγράφουν αυτή τη δολοφονική συμμαχία σε όλη της την ανατριχιαστική διάσταση, αλλά και οι δηλώσεις των στελεχών της ΧΑ που έχουν πλέον προβληθεί στο δικαστήριο την επιβεβαιώνουν.

Το ηλεκτρονικό υλικό αποδεικνύει ότι η ηγεσία, ο Λαγός και ο Μιχαλολιάκος αυτοπροσώπως, καθοδήγησαν τις δυο μεγάλες επιθέσεις του "Ελληνικού Σεπτέμβρη", ενώ μάρτυρες κατέθεσαν και για μια σειρά άλλες. Οι δηλώσεις του Μιχαλολιάκου και της ηγεσίας στις εσωτερικές διαδικασίες αποδεικνύουν ότι ο αρχηγός είχε τον απόλυτο έλεγχο πότε θα αρχίσει η γενικευμένη βία.

Κλιμάκωση

Ο φύρερ θεώρησε ότι με μια τέτοια κλιμάκωση θα γενίκευε και τον τρόμο, όμως έπεσε συγκλονιστικά έξω. Το κίνημα που πάλευε ενάντια στα μνημόνια είχε γκρεμίσει 4 κυβερνήσεις βγαίνοντας κατά εκατοντάδες χιλιάδες στους δρόμους. Δυο ημέρες μετά την δολοφονία του Λουκμάν χιλιάδες διαδήλωναν στους δρόμους του κέντρου φωνάζοντας "Αθήνα, πόλη αντιφασιστική". Σε κάθε γειτονιά που η ΧΑ προσπαθούσε να στήσει την τρομοκρατία της συναντούσε μαζικές αντιστάσεις, ακόμη και σε αυτές που είχε εκλογικές ή οργανωτικές επιτυχίες, όπως ο Άγιος Παντελεήμονας και η Νίκαια. Την εικόνα αυτή έχουν φέρει δεκάδες μάρτυρες: κάτοικοι, αντιφασίστες, δημοτικοί σύμβουλοι, μέλη τοπικών πρωτοβουλιών από Νίκαια, Αγ. Παντελεήμονα, Ηλιούπολη, Πειραιά, Αθήνα κ.ά, καθώς και δημοσιογράφοι.

Αντί να πλησιάσει την εξουσία, ο Μιχαλολιάκος και η ηγεσία της Χρυσής Αυγής βρέθηκαν πίσω από τα κάγκελα γιατί όλες αυτές οι αντιστάσεις δεν ήταν σκόρπιες, αλλά αποτελούσαν τις διάφορες μορφές της αριστερής ριζοσπαστικοποίησης που γινόταν τα χρόνια της κρίσης. Ο αντιφασιστικός ξεσηκωμός ανάγκασε τον Σαμαρά να ξεκινήσει τη δίωξη. Γι αυτό το λόγο, αλλά και επειδή το κατηγορητήριο έχει επιβεβαιωθεί στο ακέραιο, αποδεικνύονται άχρηστα και τα επόμενα έγγραφα της υπεράσπισης Μιχαλολιάκου: δηλώσεις Δένδια, Σαμαρά και άλλων ότι "πολέμησαν τον ναζισμό", δημοσιεύματα που αποδίδουν τη στάση της ΝΔ στον εκλογικό της ανταγωνισμό με τη ΧΑ και θεωρίες συνωμοσίας για σιωνιστικούς δάκτυλους που υπέδειξαν την δίωξη.

Το 2015, με την Χρυσή Αυγή να βυθίζεται σε μια μεγάλη εσωτερική κρίση και να περιορίζει τη δράση της λόγω της δίκης, ο Μιχαλολιάκος χρειάστηκε να στείλει ένα μήνυμα για να συσπειρώσει τον σκληρό πυρήνα της. Γι' αυτό και ανέλαβε την πολιτική ευθύνη. Ταυτόχρονα, στο ευρύτερο ακροατήριο απεύθυνε εν όψει των εκλογών αυτό που έλεγε η οργάνωση από την αρχή της δίωξης: όπως η συμμορία του, που είναι "πολιτικό" κόμμα με ορμητήρια τα "πολιτικά" της γραφεία, αντιμετωπίζει μια δίωξη "πολιτική", έτσι και η ευθύνη είναι "πολιτική". Τέσσερα χρόνια μετά, όταν φέρνει τη δήλωση αυτή σαν υπερασπιστικό έγγραφο δεν πείθει κανέναν -αντιθέτως ξαναφέρνει στην επιφάνεια την πραγματικότητα πίσω από τη δήλωση: ότι η Χρυσή Αυγή και ο ίδιος προσωπικά, έχει την απόλυτη ευθύνη.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμες

Γενάρη: 23/1, 24/1, 30/1 και 31/1 στο Εφετείο. 25/1 και 29/1 στον Κορυδαλλό. Ανακοινώθηκαν οι δικάσιμες **Φλεβάρη:** 5/2, 6/2, 7/2, 8/2, 12/2, 14/2, 15/2, 19/2 και 28/2 στο Εφετείο.18/2, 20/2 και 22/2 στον Κορυδαλλό.

Τα Πετράλωνα δεν ξεχνούν

Παρουσία του Χαντίμ Χουσεΐν, πατέρα του Σαχζάτ Λουκμάν, έγινε την Παρασκευή 18 Γενάρη το απόγευμα στα Πετράλωνα η αντιφασιστική διαδήλωση που καλούσαν η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» και η ΚΕΕΡΦΑ, στην επέτειο των έξι χρόνων από τη χρυσαυγίτικη δολοφονία του Πακιστανού μετανάστη εργάτη.

Δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες της γειτονιάς των Πετραλώνων και των γύρω περιοχών διαδήλωσαν μέχρι το σημείο της δολοφονίας του Σαχζάτ Λουκμάν στην οδό Τριών Ιεραρχών και κράτησαν με υψωμένες τις γροθιές τους ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του. Όλες και όλοι μαζί απαίτησαν να παραμείνουν στη φυλακή όπου βρίσκονται οι δύο χρυσαυγίτες δολοφόνοι του Λουκμάν καταδικασμένοι πρωτόδικα σε ισόβια, να μην μειωθεί η ποινή τους στο Εφετείο όπου δικάζονται αυτές τις μέρες. Και να ολοκληρωθεί η δίκη της Χρυσής Αυγής, κομμάτι της οποίας είναι και η δολοφονία Λουκμάν, με την ισόβια καταδίκη ολόκληρης της ναζιστικής εγκληματικής συμμορίας.

Με τα πανό τους διαδήλωσαν η τοπική επιτροπή της ΚΕΕΡΦΑ, η **ΚΕΕΡΦΑ Παντείου**, η **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας**, **συμβασιούχοι και μόνιμοι εργαζόμενοι του υπουργείου Πολιτισμού**, η **τοπική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και το **ΣΕΚ**, ενώ αποφάσεις συμμετοχής είχαν πάρει η **Ε' ΕΛΜΕ**, ο **Σύλλογος Δασκάλων «Παρθενώνας»**, η **Ένωση Γονέων του 3ης Δημοτικής Κοινότητας**, ο **Σύλλογος πολιτιστικής και κοινωνικής παρέμβασης «Θρυαλίδα»**.

Πετράλωνα, 18/1

"Διαδηλώνουμε σήμερα ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό", μας είπε η **Λίντα**, φοιτήτρια στο Πάντειο, "Αγωνιζόμαστε για ένα καλύτερο μέλλον. Μπορούμε να κάνουμε την ανατροπή και να παλέψουμε για ένα καλύτερο αύριο. Έμαθα από την ΚΕΕΡΦΑ της σχολής μου για τη διαδήλωση σήμερα και ήθελα να έρθω, γιατί όταν συναντάμε τέτοια φαινόμενα, καλό είναι να βρούμε. Θα συνεχίσουμε με διαδηλώσεις και συζητήσεις".

"Έχουμε έρθει σήμερα εδώ με απόφαση από το Πανελλήνιο Σωματείο Εκτάκτου Προσωπικού ΥΠ.ΠΟ", μας είπε ο **Αντώνης Σκαρπέλης**, μέλος της Ελεγκτικής Επιτροπής του Σωματείου, "Είναι η τρίτη ή τέταρτη χρονιά που βρισκόμαστε εδώ, γιατί πιστεύουμε ότι ο αντιφασιστικός αγώνας είναι υπόθεση του εργατικού κινήματος. Ο Σαχζάτ Λουκμάν ήταν ένας εργάτης που πήγαινε στη δουλειά του, ήταν ένας από εμάς. Οι φασίστες που τον σκότωσαν υπηρετούν τα σχέδια των αφεντικών που θέλουν να κρατάνε διαιρεμένη την εργατική τάξη, ειδικά σε περιόδους κρίσης, με βάση τη φυλή, το φύλο, τη θρησκεία, το σεξουαλικό προσανατολισμό. Είμαστε αντίθετοι με αυτό, η εργατική τάξη είναι ενιαία, έχει τα ίδια συμφέροντα και πρέπει να είναι ενωμένη. Να στηρίζουμε ο ένας τον άλλο και όλοι μαζί να διεκδικήσουμε έναν καλύτερο κόσμο πέρα από την καπιταλιστική βαρβαρότητα που ζούμε".

Ενωμένοι

«Δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής, αυτής της συμμορίας της ναζιστικής», «Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι», «Ούτε στα Πετράλωνα, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», «Νομιμοποιήστε τους μετανάστες, σύνορα ανοιχτά για όλους τους εργάτες», ήταν κάποια από τα συνθήματα της πορείας, με τον κόσμο της γειτονιάς να εκφράζει τη συμπαράστασή του από τα μπαλκόνια και τα καταστήματα.

Η συγκέντρωση είχε γίνει νωρίτερα στην πλατεία Μερκούρη με ανακοινώσεις και χαιρετισμούς. Συγκεκριμένα, σε κλιμάκωση των αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών αγώνων, κάλεσε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους χιλιάδες που στάθηκαν στο πλευρό του και συνεχίζουν να παλεύουν μαζί του για δικαιοσύνη, είπε ο Χαντίμ Χουσεΐν, πατέρας του Σ. Λουκμάν. Στον κρίσιμο ρόλο του αντιφασιστικού κινήματος για να καταδικαστεί η ναζιστική οργάνωση, στάθηκε ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Το κάλεσμα στη διαδήλωση της Ένωσης Γονέων της 3ης Δημοτικής Κοινότητας, διάβασε η **Γιάννα Χριστοπούλου**, μέλος της Ένωσης. Για τον αγώνα για νομιμοποίηση, ιθαγένεια και όλα τα δικαιώματα, ενάντια στους ρατσιστές και τους φασίστες, μίλησε η **Ιλιρίντα Μουσαράι**, εκ μέρους των Αλβανών μεταναστών στην Ελλάδα. Την παρουσία των φοιτητών στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα, ανέδειξε η **Παναγιώτα Μασούρα**, φοιτήτρια Παντείου. Στη Διεθνή Ημέρα Αντιρατσιστικής και Αντιφασιστικής Δράσης στις 16 Μάρτη σαν επόμενο μεγάλο σταθμό του κινήματος για να μπει τέλος στις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο που ανοίγουν το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες, κάλεσε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με τη Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας.

Ισόβια στους δολοφόνους

Ενισχυτική στην αποδόμηση όλων των ισχυρισμών με τους οποίους οι δύο δολοφόνοι του Πακιστανού εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν -καταδικασμένοι πρωτόδικα σε ισόβια- επιχειρούν σε δεύτερο βαθμό να πέσουν στα μαλακά, ήταν η τέταρτη ημέρα του Μικτού Ορκωτού Εφετείου στις 22 Γενάρη. Το γεγονός της ρατσιστικής εν ψυχρώ δολοφονίας του Λουκμάν από δύο χρυσαυγίτες μαχαιροβγάλτες έβγαινε, μετά τις ερωτήσεις της έδρας αλλά και της Πολιτικής Αγωγής, μέσα από κάθε μάρτυρα που κατέθεσε.

Ούτε ο **Διονύσης Μελιγκώνης**, εν ενεργεία αστυνομικός στο Τμήμα Εγκλημάτων κατά της Ζωής την περίοδο της δολοφονίας και συνταξιούχος σήμερα, ο οποίος τόσο πρωτόδικα όσο και τώρα στήριξε τον ισχυρισμό των κατηγορούμενων περί τσαμπουκά του δρόμου, δεν κατάφερε να αλλάξει αυτή την εικόνα. Σε όλες τις ερωτήσεις για το πού στηρίζει αυτή την εκτίμησή του, ότι δηλαδή η δολοφονία του Λουκμάν ήταν αποτέλεσμα διαπληκτισμού όταν το θύμα έκλεισε με το ποδήλατό του το δρόμο στη μηχανή των δύο δραστών και ύστερα κινήθηκε απειλητικά εναντίον τους, δεν είχε να απαντήσει τίποτα. Και αναγκάστηκε τελικά να παραδεχτεί ότι πρόκειται για προσωπική του κρίση, μετά από μια σύντομη και "σε φιλικό τόνο" (!), όπως είπε χαρακτηριστικά, κουβέντα με τους κατηγορούμενους στο Τμήμα.

Από την κατάθεση του ιατροδικαστή **Φ. Κουτσάφτη**, που σχολίασε την ιατροδικαστική έκθεση του θύματος την οποία είχε συντάξει συνάδελφός του, παρουσιάστηκε στο δικαστήριο όλη η εικόνα του δολοφονικού χτυπήματος. Σύμφωνα με το μάρτυρα, το μαχαίρι-πεταλούδα του Διονύση Λιακόπουλου μπήκε ως και οκτώ εκατοστά μέσα στην καρδιά του Λουκμάν, την οποία και διαπέρασε, προκαλώντας εντός δύο τριών λεπτών το θάνατό του. Αυτό ήταν, όπως είπε, χωρίς καμία συζήτηση, το θανατηφόρο χτύπημα. Ωστόσο, προχωρώντας η κατάθεσή του, αναδείχτηκε ο ρόλος και του δεύτερου κατηγορούμενου Χρήστου Στεργιόπουλου, ο οποίος είχε ρίξει άλλες έξι πισώπλατες μαχαιριές στον Λουκμάν.

Παρότι ο μάρτυρας είχε κληθεί από τους συνήγορους υπεράσπισης του Στεργιόπουλου για να στηρίξει τον ισχυρισμό τους ότι τα χτυπήματα αυτά ήταν επιφανειακά, το γεγονός ότι τα δύο από τα έξι είχαν βάθος, το γεγονός ότι έγιναν πίσω στο ύψος του θώρακα -από τα πιο ευαίσθητα, μαζί με την καρδιά και την κοιλιά, σημεία του ανθρώπινου σώματος και άρα όχι τυχαία σαν επιλογή- το γεγονός ότι αυτά ήταν κάθετα, συνεχή και πολλαπλά, οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι όλες μαζί οι μαχαιριές, κι όχι μόνο αυτή στην καρδιά, συνέβαλλαν στην τέλεση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας. Σημαντικό ήταν επίσης ότι, σύμφωνα με τον Φ. Κουτσάφτη, δεν προκύπτει σε καμία περίπτωση ο ισχυρισμός της συμπλοκής.

Η διαδικασία έκλεισε με τις καταθέσεις του αδελφού του Λιακόπουλου και ενός παιδικού φίλου του Στεργιόπουλου, που, παρά τις φιλότιμες προσπάθειές τους, ήταν αδύνατο να καταφέρουν να στηρίξουν τους κατηγορούμενους. Από την πρώτη ειδικά, ξεχώρισε η δικαιολογία ότι τα 117 προεκλογικά φυλλάδια, δύο αφισάκια και αυτοκόλλητα της Χρυσής Αυγής που βρέθηκαν στο δωμάτιο του Λιακόπουλου -ανάμεσα σε μαχαίρια, ένα αεροβόλο και ένα μπαστούνι του μπέηζμπολ- είχαν ρόλο... "γραφικής ύλης"(!). Το δικαστήριο θα συνεδριάσει ξανά στις 5 και 12 Φλεβάρη.

Λένα Βερδέ

Μάχη

Στην απόρριψη εξέτασης των μαρτύρων της Πολιτικής Αγωγής προχώρησε, ύστερα από τις αντιδράσεις σύσσωμης της υπεράσπισης των δύο χρυσαυγιτών, η έδρα του δικαστηρίου. Ο Θανάσης Καμπαγιάννης, μέλος της Πολιτικής Αγωγής, μας είπε:

"Το δικαστήριο αποφάσισε σήμερα να μην εξετάσει στο ακροατήριο τους έξι μάρτυρες της πολιτικής αγωγής που είχαν καταθέσει πρωτοδίκως για το ρατσιστικό κίνητρο της δολοφονίας, παρότι η πρόταση του εισαγγελέα ήταν θετική για την εξέταση των μαρτύρων αυτών και στο δεύτερο βαθμό. Η αιτιολογία ήταν ότι οι μάρτυρες αυτοί συνδέονται, όχι με τα πραγματικά περιστατικά, αλλά με την αξιολόγηση του ρατσιστικού κινήτρου, το οποίο όμως ως άρθρο έπαψε να υπάρχει το 2015, αντικαταστάθηκε δε από το άρθρο 81Α για το ρατσιστικό έγκλημα, το οποίο δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί ως επιβαρυντική περίσταση στο δεύτερο βαθμό για πρώτη φορά.

Οι καταθέσεις των μαρτύρων πολιτικής αγωγής επιβεβαιώθηκαν πανηγυρικώς όχι μόνο από την πρωτόδικη απόφαση που αναγνώρισε το ρατσιστικό κίνητρο, αλλά και τώρα στο Εφετείο από τη μαρτυρία αστυνομικού που συνέλαβε τους δράστες («καλά δεν του κάναμε;» ήταν τα λόγια τους, σύμφωνα με τον αστυνομικό). Οι καταθέσεις αυτές πλέον θα αναγνωστούν (όπως περιέχονται στα πρακτικά της πρωτόδικης απόφασης) και το δικαστήριο διά του Προέδρου δήλωσε ότι θα αξιολογήσει τους όρους κατά τους οποίους τελέστηκε το αδίκημα, δηλαδή τα κίνητρα των δραστών, τη συμπεριφορά τους κλπ, κατ' αρθρο 79 παρ 3, όπως κάνουν όλα τα ποινικά δικαστήρια. Η μάχη για την επαναβεβαίωση της δολοφονίας Λουκμάν ως ρατσιστικής είναι λοιπόν μπροστά μας".

Όταν το ΚΚΕ αρνείται το Μακεδονικό έθνος, αρνείται την ιστορία του

“Γίνεται προσπάθεια να διασκεδαστούν οι εντυπώσεις από την αναγνώριση ‘μακεδονικής’ ιθαγένειας και γλώσσας, με διαχωρισμό από την αρχαία ιστορία της Μακεδονίας. Να σημειωθεί εδώ ότι η κυβέρνηση υπερασπίζεται τα στοιχεία αυτά της συμφωνίας με το αντιδραστικό ιδεολόγημα του ‘αυτοπροσδιορισμού’, που ανοίγει την πόρτα για κάθε λογής επικίνδυνα σχέδια. Το ίδιο πρόβλημα γεννάνε και οι αναφορές στον ‘μακεδονικό λαό’. ...Μακεδονικό έθνος δεν υπήρξε ποτέ στη Βαλκανική, ούτε βέβαια μακεδονική γλώσσα. Και μόνο το γεγονός ότι ο όρος ‘Μακεδόνας’ συνεχίζει να υπάρχει για τον προσδιορισμό των κατοίκων της συγκεκριμένης χώρας, έστω και με τον ‘μανδύα’ της ιθαγένειας, γεννάει πολλά ερωτήματα και ανησυχίες για το πώς μπορεί να αξιοποιηθεί στο μέλλον. Το ίδιο και οι αναφορές σε ‘μακεδονική’ γλώσσα”.

Αυτά έγραφε ο Ριζοσπάστης του Σαββατοκύριακου 19/20 Γενάρη με αφορμή την κριτική του κόμματος στην Συμφωνία των Πρεσπών. Δεν είναι η πρώτη φορά που η ηγεσία του ΚΚΕ εκφράζει τέτοιες θέσεις. Ο Ριζοσπάστης της 26/27 Μάη του 2018 δημοσίευε ένα σημείωμα του Πολιτικού Γραφείου του ΚΚΕ από το 1995, που επαναλάμβανε τις ίδιες θέσεις: “δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος (και αντίστοιχα ύπαρξη μακεδονικής εθνικής μειονότητας, ως κομμάτι αυτού του έθνους που έμεινε έξω από τα σύνορά του)…Η γλώσσα, από μόνη της, δεν προσδιορίζει το έθνος”. Αν κάτι άλλαξε από το μακρινό 1995 είναι ότι σήμερα η ηγεσία του ΚΚΕ δεν αναγνωρίζει καν τη μακεδονική γλώσσα.

Το ελληνικό κεφάλαιο θέλει να εντάξει τα Δυτικά Βαλκάνια στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ με τους δικούς του όρους και η κυβέρνηση του Τσίπρα κάνει ακριβώς αυτό την ίδια στιγμή που αγκαλιάζεται με τον Τραμπ και τη Μέρκελ. Αυτή θα έπρεπε να ήταν η αφετηρία της αριστερής, διεθνιστικής απόρριψης της Συμφωνίας. Όμως, η ηγεσία του ΚΚΕ -και του 1995 αλλά και πιο έξαλλα η σημερινή- επιλέγει να δανειστεί “επιχειρήματα” από το οπλοστάσιο της δεξιάς και της εθνικοφροσύνης. Με αυτό τον τρόπο πετάει στο καλάθι των αχρήστων την ίδια την ιστορία του.

ΣΕΚΕ

Το ΣΕΚΕ ιδρύθηκε από τις οργανώσεις που πάλευαν ενάντια στον εθνικισμό και τον πόλεμο. Το 1925-26, ο γραμματέας του κόμματος, ο **Παντελής Πουλιόπουλος**, σέρνεται σε δίκη από τη δικτατορία του στρατηγού Πάγκαλου, μαζί με άλλους 22 συντρόφους του, με την κατηγορία ότι συνωμοτούσαν για την «απόσχιση» της Μακεδονίας.

Η απολογία του Πουλιόπουλου που κράτησε πέντε ώρες, ήταν τόσο συγκλονιστική που τελικά το δικαστήριο τον αθώωσε -παρόλα αυτά η δικτατορία τον έστειλε εξορία. Η υπεράσπιση του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση έγραφε το 1928 ο Πουλιόπουλος «στρέφει την αγανάκτηση των εθνικώς καταπιεζόμενων από τον εθνικιστικό στον αντικαπιταλιστικό δρόμο».

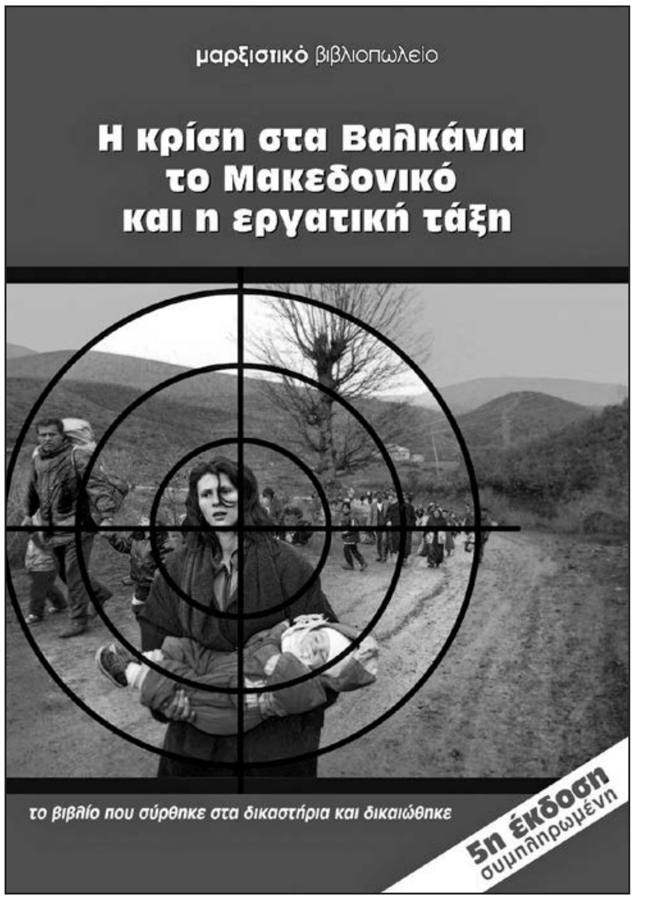

Στις αρχές της δεκαετίας του ‘30 η επικράτηση του σταλινισμού είχε στερήσει από το ΚΚΕ τον επαναστατικό του χαρακτήρα. Παρόλα αυτά, το κόμμα δεν αμφισβητούσε την ύπαρξη μακεδονικού έθνους και γλώσσας. Αντίθετα, προσπαθούσε με κάθε τρόπο να αναδείξει την καταπίεση της μακεδονικής μειονότητας.

Ένα ρεπορτάζ που δημοσιεύθηκε στον Ριζοσπάστη σε συνέχειες τον Οκτώβρη-Νοέμβρη του 1933 είναι χαρακτηριστικό από αυτή την άποψη. Μιλάει για μακεδονική εθνότητα και για μακεδονική γλώσσα τη “μακεντόντσκι” (συγκεκριμένα στο φύλλο της 31/10/1933). Ο δημοσιογράφος, με το ψευδώνυμο “Ν. Κοντός”, που περιόδευσε στις περιοχές της Δυτικής Μακεδονίας γράφει:

“Στη Μακεδονία παίζεται ένα άγριο δράμα σε βάρος μιας εθνότητας που δεν εννοεί να υποταχθεί σκλάβα στον ελληνικό, γιουγκοσλαβικό ή βουλγαρικό ιμπεριαλισμό” (19 Οκτώβρη) και "Μακεδονία... Ένας τόπος που έχει τραβήξει τα πάνδεινα στην Ιστορία. Εστία όλων των τελευταίων πολέμων στα Βαλκάνια. Το μήλο της έριδος ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές της Βαλκανικής. Και πριν απ’ όλα η περιοχή όπου ένας λαός ηρωικός και ανδρείος στενάζει υπόδουλος κάτω από τη μπότα τριών ιμπεριαλισμών: του ελληνικού, γιουγκοσλαβικού και βουλγαρικού... Εδώ ακριβώς αντιμετωπίζεται η αντίσταση της καταπιεζόμενης εθνότητας των Μακεδόνων, γι’ αυτό το λόγο ακριβώς η τρομοκρατία ενάντια στον εργαζόμενο πληθυσμό είναι αφάνταστα πιο απάνθρωπη από άλλα μέρη” (22 Οκτώβρη).

Το 1935/36 το ΚΚΕ έκανε τη στροφή προς την αναζήτηση συμμαχιών με τμήματα της αστικής τάξης (η στρατηγική των Λαϊκών Μετώπων) και άρχισε να μιλάει για την “εθνική άμυνα” και τα “εθνικά συμφέροντα”. Όμως, και τότε, πάλευε για το δικαίωμα της μειονότητας να μιλάει τη γλώσσα της να έχει τα δικά της σχολεία, παράλληλα με τους αγώνες για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της φτωχής αγροτιάς. Αυτά τα δυο ήταν αξεχώριστα.

Στις εκλογές του Γενάρη του 1936 οι υποψήφιοι και οι αγωνιστές του **“Παλλαϊκού Μετώπου”** στις περιοχές της μειονότητας αντιμετώπισαν καταστολή, απαγορεύσεις, επιθέσεις από χωροφύλακες, “αγανακτισμένους πολίτες”. Ο Ριζοσπάστης έγραφε (16/1/1936) για μια ομάδα κομμουνιστών που συνελήφθησαν στη Βεύη και δικάστηκαν ως “αυτονομιστές” στη Θεσσαλονίκη:

“Ο πρόεδρος του δικαστηρίου μίλησε λυσσασμένα κατά της μακεδονικής μειονότητας και είπε αποτεινόμενος προς τους κατηγορούμενους Μακεδόνες πως ‘έπρεπε να ισχύσει για σας ένα ακόμα ιδιώνυμο γιατί μιλάτε μακεδονικά και θα σας στείλω στα Λαγκάδια της Τρίπολης για να γίνετε Έλληνες”.

Αυτή η στάση έφερε ανάμεσα στα άλλα την ενίσχυση της εκλογικής επιρροής του ΚΚΕ σε αυτές τις περιοχές. Στις εκλογές του 1936 στο Σκλήθρο της Φλώρινας τους κομμουνιστές υποψήφιους “περίμενε όλο το χωριό. Τα συνθήματά μας έγιναν ανάρπαστα. ‘Ντόλου μπόγια’ (Κάτω ο μπόγιας) φώναζαν οι γυναίκες”. Σε περιοδεία δυο υποψηφίων στα χωριά της Βεγορίτιδας “στον Αγιο Αθανάσιο έγινε πανζουρλισμός. Τους πήραν στα χέρια και κατ’ απαίτησή τους ο δεύτερος τους μίλησε στα μακεδονικά, στη γλώσσα τους” (Τάσος Κωστόπουλος, Η Απαγορευμένη Γλώσσα, σ.σ. 153-4).

Έτσι μπήκαν οι βάσεις για να μπορέσει η Αριστερά να κερδίσει τη στήριξη της πλειοψηφίας της μακεδονικής μειονότητας στην Αντίσταση. Και οι Γερμανοί και οι Βούλγαροι φασίστες προσπάθησαν να κερδίσουν τη μειονότητα εκμεταλλευόμενοι το παρελθόν της καταπίεσης από το ελληνικό (και το σερβικό) κράτος. Όμως, δεν τα κατάφεραν.

Αντίσταση

Οι Μακεδόνες πύκνωσαν τις γραμμές των παρτιζάνων του Τίτο και στήριξαν μαζικά το ΕΑΜ και το ΚΚΕ. Ρόλο σε αυτό έπαιξε και η απόφαση των οργανώσεων του ΚΚΕ στη δυτική Μακεδονία να οργανώσουν το **“Σλαβομακεδονικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο”** (ΣΝΟΦ) το φθινόπωρο του 1943 με στόχους όπως: «πλατειά διαφώτιση για την συναδέλφωση των Σλαβομακεδόνων και Ελλήνων και για την Ενιαία τους πάλη» και «Να δημιουργήσουμε Εθνική συνείδηση στο λαό μας, συνοχή και ενότητα κάνοντας χτήμα του ιδιαίτερα την Επαναστατική του Ιστορία του Ήλιντεν και ικανό να συνεχίζη τις καλές Λαϊκές παραδόσεις του».

Πολυάριθμες εφημερίδες του ΚΚΕ, του ΣΝΟΦ, του ΕΑΜ εκδίδονται στη μακεδονική γλώσσα. Στις περιοχές που είχε απελευθερώσει ο ΕΛΑΣ το καλοκαίρι του 1944 γιορτάζεται με κάθε επισημότητα η Επανάσταση του Ιλιντεν του 1903. Θεατρικές ομάδες της ΕΠΟΝ κάνουν παραστάσεις του “Ματωμένου Μακεδονικού Γάμου” ενός θεατρικού που είχε γραφτεί το 1900 στη “μακεδονική λαλιά”. Μετά την απελευθέρωση, τον Δεκέμβρη του 1944 εκδίδεται μακεδονικό αλφαβητάρι, ξεκινάει τη λειτουργία ταχύρρυθμο φροντιστήριο για Μακεδόνες δασκάλους και ανοίγουν σχολεία.

Κι όταν η “λευκή” τρομοκρατία της δεξιάς ενάντια στο κίνημα της Αντίστασης και την Αριστερά άρχισε να παίρνει διαστάσεις εθνοκάθαρσης το 1945-46, οι Μακεδόνες άρχισαν να συγκροτούν αντάρτικες ομάδες και να εντάσσονται μαζικά στο Δημοκρατικό Στρατό.

Αυτή η περίοδος αντιμετωπίζεται στην ιστοριογραφία -ακόμα και στην αριστερή- υπό το πρίσμα των σχέσεων της ηγεσίας του ΚΚΕ με τον Τίτο τη ρήξη του με τον Στάλιν το 1948 και τις επιπτώσεις που είχε στο ΝΟΦ (το Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο) των μακεδόνων. Πράγματι, η περιβόητη απόφαση της 5ης Ολομέλειας της ΚΕ του ΚΚΕ τον Γενάρη του 1949 (έγινε στις Πρέσπες) είχε να κάνει με αυτές τις κόντρες.

Όμως, όταν ανέφερε ότι “Στη Βόρεια Ελλάδα ο μακεδονικός (σλαβομακεδονικός) λαός τα ’δωσε όλα για τον αγώνα και πολεμά με μια ολοκλήρωση ηρωισμού και αυτοθυσίας που προκαλούν το θαυμασμό”, αποτύπωνε μια πραγματικότητα. Κι όταν δήλωνε ότι: “Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι σαν αποτέλεσμα της νίκης του ΔΣΕ και της λαϊκής επανάστασης, ο μακεδονικός λαός θα βρει την πλήρη εθνική αποκατάστασή του έτσι όπως το θέλει ο ίδιος, προσφέροντας σήμερα με το αίμα του για να την αποχτήσει. Οι Μακεδόνες κομμουνιστές στέκονται πάντα επικεφαλής στην πάλη του λαού των” δεν κατασκεύαζε “εθνότητες” αλλά προσπαθούσε να ανταποκριθεί στις ελπίδες χιλιάδων ανδρών και γυναικών που πολεμούσαν.

Η ηγεσία του ΚΚΕ έχει ανεβάσει στο βάθρο της “σημαντικότερης στιγμής της ταξικής πάλης”, τον Δημοκρατικό Στρατό Ελλάδας. Κι όμως, την ίδια στιγμή αρνείται την ύπαρξη μακεδονικού έθνους και μακεδονικής γλώσσας.

Αυτή η στάση δεν βοηθάει ούτε το δυνάμωμα της αριστερής αντιπολίτευσης απέναντι στην κυβέρνηση του Τσίπρα που επιστρατεύει “μακεδονοφάγους” όπως ο Μέρτζος για να στηρίξει την Συμφωνία των Πρεσπών, ούτε την κοινή πάλη των εργατών και εργατριών των Βαλκανίων ενάντια σε άρχουσες τάξεις και ιμπεριαλιστές. Δεν μπορείς να καλείς σε κοινή πάλη λαούς που δεν τους αναγνωρίζεις.

Λέανδρος Μπόλαρης

Δίκη Αμβρόσιου στις 23/1

Πέρυσι το Μάρτιο έγινε η δίκη του Μητροπολίτη Αιγαλείας Αμβρόσιου με κατηγορίες για ρητορική μίσους και προτροπή σε πράξεις βίας ενάντια σε ΛΟΑΤΚΙ ανθρώπους. Μια μήνυση που έγινε αυτεπάγγελτα μετά από ανάρτηση του ίδιου στον προσωπικό του λογαριασμό στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Η επίμαχη ανάρτηση, που έγινε το Δεκέμβριο του 2015, και δεν ήταν ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία, χρησιμοποιούσε φράσεις όπως «Φτύστε τους, μαυρίστε τους» ή «είναι εκτρώματα της φύσεως, μην τους αφήσετε να σηκώσουν κεφάλι».

Στη δίκη φάνηκε ξεκάθαρα η συμπόρευση της έδρας με τους δικηγόρους του Μητροπολίτη καθώς σε όλη τη διάρκειά της γινόταν προσπάθεια να παρουσιαστεί πως η ανάρτηση δεν αναφερόταν σε ανθρώπους, αλλά σε πολιτικές. Προσπάθεια να μην δικαστεί με βάση τον αντιρατσιστικό νόμο, αλλά να παρουσιαστεί σαν μια πολιτική τοποθέτηση. Και μέχρι ενός βαθμού, ήταν αναμενόμενο, καθώς η δίκη έγινε στην έδρα του, στο Αίγιο όπου οι σχέσεις εκκλησίας- κράτους είναι χρόνια στενά συνδεδεμένες.

Το εντυπωσιακό ήταν πως ο ίδιος στην απολογία του διέψευσε αυτές τις προσπάθειες, αναφέροντας χαρακτηριστικά: «Αν ο νόμος το επέτρεπε, θα τους σκότωνα», αναφερόμενος σε άτομα που είχαν κάνει αντιομοφοβική δράση έξω από την Επισκοπή.

Η έδρα παρ' όλα αυτά τον απάλλαξε. Ένα χρόνο μετά, και πάλι με αυτεπάγγελτη διαδικασία, η υπόθεση αναβαθμίστηκε και στις 23 Ιανουαρίου, ημέρα Τρίτη, δικάζεται σε τριμελές εφετείο. Μια θετική εξέλιξη καθώς οι πιέσεις πάνω στην έδρα δε θα μπορεί να είναι ίδιες καθώς εμπλέκονται και άλλοι λειτουργοί.

Οργανώνουμε την παρουσία μας μέσα και έξω από το δικαστήριο, όπως είχαμε κάνει και πέρυσι, για να πιέσουμε να γίνει απρόσκοπτα η διαδικασία και επιτέλους να καταδικαστεί. Είναι ενθαρρυντικό πως την προηγούμενη φορά οι μοναδικοί που βρέθηκαν να τον στηρίξουν ήταν ιερείς και κανένας από την τοπική κοινωνία. Πράγμα που δείχνει πως ο κόσμος της περιοχής αλλά και συνολικότερα δε στηρίζει τέτοιου είδους απόψεις και ακραίες προτροπές.

Πέτρος Σαπουντζάκης

Εκπαιδευτικός, μέλος Πολύχρωμου Σχολείου, ένας από τους 9 μάρτυρες στη δίκη

ΙΣΠΑΝΙΑ Οι γυναίκες ενάντια στον φασισμό

Αντιφασιστικός συναγερμός από το ένα άκρο της Ισπανίας ως το άλλο σήμανε στις 15 Γενάρη. Στο κοινοβούλιο της Ανδαλουσίας, στη Σεβίλλη, ορκιζόταν ο νέος πρωθυπουργός της Δεξιάς, με τις ψήφους των φασιστών του Vox. Αλλά απ'έξω ήταν ήδη συγκεντρωμένος χιλιάδες κόσμος.

Το απόγευμα η Σεβίλλη δεν ήταν μόνη της, αλλά οργανώθηκαν ταυτόχρονες διαδηλώσεις σε περισσότερα από εκατό σημεία, με τεράστια επιτυχία. Σε όλες τις πόλεις της Ανδαλουσίας υπήρξε μαζική κινητοποίηση από συνδικάτα, αντιρατσιστικές, γυναικείες οργανώσεις και την Αριστερά. Παρόν αναγκάστηκε να είναι και το PSOE. Η Μαδρίτη πλημμύρισε από διαδηλωτές.

Στην Καταλωνία χιλιάδες έστειλαν μήνυμα αλληλεγγύης σε όσους και όσες αντιστέκονται στην Ανδαλουσία. Το καινούργιο φαινόμενο μετά τις αυθόρμητες διαδηλώσεις της 3ης Δεκέμβρη, είναι ότι το γυναικείο κίνημα έχει μετατραπεί στην ατμομηχανή του αντιφασιστικού. Οι γυναικείες οργανώσεις που οργάνωσαν την απεργία της 8 Μάρτη και μαζικές κινητοποιήσεις όλη την περασμένη χρονιά έχουν βάλει σε πρώτη προτεραιότητα να σταματήσουν το Vox.

ΓΛΑΣΚΩΒΗ Νίκη για τις εργαζόμενες γυναίκες

Χιλιάδες γυναίκες δημοτικές υπάλληλοι στην Γλασκώβη πρόκειται να πληρωθούν ένα συνολικό ποσό αποζημιώσεων που τα σωματεία τους εκτιμούν ότι θα ξεπεράσει τις 500 εκατομμύρια λίρες.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα του δωδεκάχρονου αγώνα τους για το δικαίωμα στον ίσο μισθό με τους άντρες, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Guardian.

Τον Οκτώβριο της περσινής χρόνια περισσότερες από 8.000 γυναίκες εργαζόμενες σε σχολεία, παιδικούς σταθμούς, βοήθεια στο σπίτι, κέτερινγκ της πόλης και άλλες υπηρεσίες της Γλασκώβης πήραν μέρος στη μεγαλύτερη απεργία για ίσους μισθούς που έχει καταγραφεί ποτέ στην Βρετανία. Σύμφωνα με την εφημερίδα, το δημοτικό συμβούλιο της πόλης και οι ηγεσίες των συνδικάτων επιβεβαίωσαν ότι έφτασαν σε μια συμφωνία αρχής για ένα πακέτο πληρωμών που αφορά τις διεκδικήσεις των εργαζομένων γυναικών.

ΦΛΣ Σβήστηκαν τα φασιστικά συνθήματα

Το Σάββατο 19/1 στην είσοδο της Φιλοσοφικής σχολής ήρθαμε αντιμέτωποι με φασιστικά συνθήματα, αγκυλωτούς σταυρούς και μαιάνδρους. Ήδη από τη Παρασκευή υπήρχαν μερικές αφίσες οι οποίες καλούσαν στο εθνικιστικό συλλαλητήριο της Κυριακής 20/1.

Αμέσως βέβαια η ΚΕΕΡΦΑ της σχολής μας έβγαλε ανακοίνωση καταγγέλλοντας τα φασιστοειδή για τη προσπάθειά τους να δημιουργήσουν κλίμα τρομοκρατίας στη σχολή χωρίς βέβαια καμία επιτυχία αφού και μόνο το γεγονός πως βγαίνουν από τις τρύπες τους μόνο μέρες όπου η σχολή δεν λειτουργεί ή βραδινές ώρες δείχνει πως δεν τους έχουμε αφήσει χώρο να ρίξουν το δηλητήριό τους.

Τις αφίσες τις ξεκολλήσαμε ήδη από τη Παρασκευή ενώ για τα συνθήματα ανεβήκαμε νωρίς το πρωί της Δευτέρας για να τα σβήσουμε και να γράψουμε αντιρατσιστικά αντιφασιστικά συνθήματα καλώντας και στις 16 Μάρτη! Συνεχίζουμε με αντιφασιστική αντιρατσιστική εκδήλωση με δικηγόρο της πολιτικής αγωγής στη δίκης της Χρυσής Αυγής και βέβαια με εξορμήσεις και αφισοκολλήσεις για τις 16 Μάρτη ώστε με τη μαζικής συμμετοχή των φοιτητών της Φιλοσοφικής να πάρουν μια και καλή το μήνυμα οι φασίστες και οι ναζί πως μαζί με τους πρόσφυγες, τους μετανάστες και την LGBTQI+ κοινότητα θα τους τσακίσουμε!

Άννα Αδαμίδη

Η πάλη για την απελευθέρωση των Γυναικών

Εκδηλώσεις

ΙΔ. ΥΓΕΙΑ
ΤΡΙΤΗ 12/2 Πολυδύναμο 7μμ
Ομιλήτριες: Αφροδίτη Παπαναστασίου, συνδικαλίστρια στην ιδ. Υγεία
Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου και υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα κάτω»

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 13/2
στέκι Αριστερής Κίνησης Περιστερίου 7.30μμ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/2 1μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/2 χώρος πολιτισμού ΕΝΕΚΕΝ (Πρ. Κορομηλά 37) 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ 18/2 πολιτιστικό κέντρο Πετρούπολης, 7.30μμ (Εθνικής Αντίστασης 61)

ΕΥΔΑΠ
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/2
αιθ. εκδηλώσεων στον Περισσό

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Επιμένουμε μέχρι τη νίκη

Δεκάδες συγκεντρώσεις και πορείες έγιναν πανελλαδικά την Πέμπτη 17/1, ημέρα 24ωρης απεργίας της ΑΔΕΔΥ στο πλευρό των εκπαιδευτικών. Ο Τζεμαλή Μιλιαζήμ, αναπληρωτής δάσκαλος από το 2005, μέλος του Συλλόγου Δασκάλων Ξάνθης και του Δικτύου Εκπαιδευτικών "Η Τάξη μας", δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

"Προερχόμαστε από ένα συγκλονιστικό δεκαήμερο κινητοποιήσεων σε όλη την Ελλάδα. Υπήρξε πολύ μεγάλη συμμετοχή συναδέλφων και στην Ξάνθη. Μόνιμοι και αναπληρωτές δώσαμε άμεση απάντηση στον Γαβρόγλου που θέλει να επιβάλει τη διάσπαση μεταξύ των συναδέλφων μέσα από το προσοντολόγιο.

Μετά την απεργία της Παρασκευής 11/1 υπήρξε άμεση πίεση από τα μέλη του σωματείου μας, να πάμε σε νέα απεργιακή κινητοποίηση. Τη Δευτέρα 14/1 υπήρξε συντονισμός μεταξύ των ΣΕΠΕ και των ΕΛΜΕ του Έβρου και πολλοί ήταν οι συνάδελφοι που κατέβηκαν με λεωφορείο να διαδηλώσουν στην Αθήνα.

Η συνέχεια μετά το μαζικό και οργισμένο συλλαλητήριο στις 14/1 ήταν η νέα απεργία της ΑΔΕΔΥ την Πέμπτη 17/1 με την πρωτοφανή μαζικότητα. Και στην Ξάνθη είδαμε μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις των τελευταίων ετών. Εκατοντάδες εκπαιδευτικοί αλλά και άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία της πόλης και διαδήλωσαν στους κεντρικούς δρόμους διεκδικώντας μαζικούς μόνιμους διορισμούς.

17/1, Αθήνα, απεργία εκπαιδευτικών και ΑΔΕΔΥ

Αυτές οι κινητοποιήσεις δεν πέσανε από τον ουρανό. Να θυμίσω πως το Μάρτη του 2018 είχαμε την κατάληψη του υπουργείου, μαζικές συνελεύσεις και κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα. Δεν θα πρέπει να υπάρξει απογοήτευση επειδή ψηφίστηκε ο νόμος Γαβρόγλου. Αντιθέτως αυτές τις μέρες δείξαμε τη δύναμή μας. Με την ενότητα μόνιμων και αναπληρωτών χρειάζεται να συνεχίσουμε τον αγώνα το επόμενο διάστημα για να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να πάρει πίσω το νόμο και να διορίσει μαζικά τους συναδέλφους αναπληρωτές στην εκπαίδευση.

Αυτή τη στιγμή τα σχολεία λειτουργούν με περισσότερους από 30.000 αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που κάθε Μάη-Ιούνη απολύονται. Για τα ειδικά σχολεία η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη αφού αυτή τη στιγμή είναι κατά 90% στελεχωμένα από αναπληρωτές. Αυτό σημαίνει ότι κάθε χρόνο οι εκπαιδευτικοί αλλάζουν σχολεία και μετακινούνται σε όλη την Ελλάδα, με αποτέλεσμα όχι μόνο την απίστευτη ομηρία των εκπαιδευτικών αλλά και την απόλυτη απαξίωση του εκπαιδευτικού έργου, αφού αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά δεν έχουν σταθερό δάσκαλο κάτι που είναι σε βάρος της ίδιας της εκπαίδευσής τους. Εμείς λέμε όχι στο προσοντολόγιο. Θέλουμε αυτοί που στήριξαν την εκπαίδευση όλα αυτά τα χρόνια των μνημονίων να μην απολυθούν και να συνεχίσουν να δουλεύουν".

Νέο μεγάλο πανελλαδικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο το Σάββατο 26/1, στις 12 το μεσημέρι, στα Προπύλαια οργανώνουν οι εκπαιδευτικοί διεκδικώντας μόνιμους μαζικούς διορισμούς. Το νέο συλλαλητήριο ήρθε σαν συνέχεια της τεράστιας σε μαζικότητα, οργισμένης απεργιακής συγκέντρωσης και πορείας που πραγματοποιήθηκε κατά την 24ωρη απεργία που κήρυξε η ΑΔΕΔΥ την Πέμπτη 17/1 στο πλευρό των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

«Για τρίτη συνεχόμενη απεργία μέσα σε μια βδομάδα οι εκπαιδευτικοί δείξαμε ότι έχουμε τη δύναμη να πετάξουμε το νόμο του Γαβρόγλου στα σκουπίδια, πριν μας πετάξει αυτός στην ανεργία. Η επόμενη βδομάδα είναι κρίσιμη. Χρειάζεται να απλώσουμε το μήνυμα στους συλλόγους μας με μαζικές γενικές συνελεύσεις που θα βάζουν πρόταση αγωνιστικής κλιμάκωσης. Και χρειάζεται να συνδεθούμε με όλα τα κομμάτια των εργαζόμενων που σήμερα κατέβηκαν μαζικά στο δρόμο και στάθηκαν απεργιακά στο πλευρό μας. Εργαζόμενοι σε δήμους, νοσοκομεία, υπουργεία και άλλες δημόσιες υπηρεσίες που δίνουν μάχες για μονιμοποιήσεις και προσλήψεις», ανέφερε στην ΕΑ ο **Νίκος Κουράκης**, δάσκαλος από το Σύλλογο Αθηνά.

Η απεργιακή πορεία που ξεκίνησε από τα Προπύλαια ήταν από τις μεγαλύτερες που έχουν γίνει σε απεργία της ΑΔΕΔΥ τα τελευταία χρόνια. Στο πλευρό τους εκατοντάδες φοιτητές/-τριες από το **Πολυτεχνείο**, το **ΕΚΠΑ**, το **Πανεπιστήμιο Δυτ. Αττικής**, ενώ με το πανό τους διαδήλωσαν οι φοιτητές του **ΣΕΚ** και οι μαθητές **Anticapitalista**.

Εκατοντάδες εργαζόμενοι από διαφορετικούς χώρους και κλάδους του δημόσιου πήραν μέρος στην απεργία. Μεγάλη συμμετοχή στην απεργία είχαν οι υγειονομικοί, αλλά και εργαζόμενοι στους δήμους, ενώ στο πλευρό των εκπαιδευτικών στάθηκαν και συνάδελφοί τους από τα ιδιωτικά σχολεία. Το μπλοκ του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια** συσπείρωνε αγωνιστές από το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** που διαδήλωσαν με τα πανό των σωματείων του **Αγ. Σάββα** και του **Γεννηματάς**, αλλά και εργαζόμενων στο **ΥΠΠΟ**, στους **δήμους** αλλά και σε άλλους κλάδους του δημόσιου τομέα.

Μεγάλη και συγκινητική ήταν η παρουσία των συνταξιούχων της **Εθνικής Τράπεζας** που διαμαρτυρόμενοι για το κόψιμο του ΛΕΠΕΤΕ, είχαν καταλάβει από το πρωί το κατάστημα της Σταδίου περιμένοντας την απεργιακή πορεία να περάσει και να συνδεθούν μαζί της. «Στηρίζουμε τον αγώνα σας με όλες μας τις δυνάμεις γιατί καταλαβαίνουμε πως οι επιθέσεις που δεχόμαστε όλοι είναι από την ίδια μεριά. Είμαστε μαζί σας μέχρι τη νίκη», ανέφερε από την κεντρική ντουντούκα της πορείας η **Ιωάννα Παυλοπούλου**, συνταξιούχος της Εθνικής και μέλος του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, που πήρε το λόγο για να χαιρετίσει εκ μέρους των αγωνιζόμενων συνταξιούχων της ΕΤΕ.

«Μαζικοί Μόνιμοι Διορισμοί, σε δήμους, σχολεία, νοσοκομεία», έγραφε το πανό της **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας** που συμμετείχε στην πορεία. Τη σύνδεση ανάμεσα στους εργατικούς αγώνες και το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα έκανε η **Πακιστανική Κοινότητα** που βρέθηκε με το πανό της στο Σύνταγμα και το οποίο θύμιζε ότι ακριβώς 6 χρόνια πριν δολοφονήθηκε ο Σαχζάτ Λουκμάν.

Στο Σύνταγμα ήταν στημένη η μικροφωνική της ΑΔΕΔΥ. «Στην Υγεία δίνουμε μάχη για την μονιμοποίηση των πάνω από 13.000 συμβασιούχων συναδέλφων που κρατάνε τα νοσοκομεία ανοιχτά. Έχουμε την εμπειρία, έχουμε τη δύναμη και όλοι μαζί μπορούμε να ανατρέψουμε τα σχέδια απολύσεων και να επιβάλουμε χιλιάδες μαζικούς μόνιμους διορισμούς», ανάφερε από την μικροφωνική της ΑΔΕΔΥ η **Αργυρή Ερωτοκρίτου** από το ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Γεννηματάς και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων.

Οι συγκεντρωμένοι παρέμειναν για ώρες στο Σύνταγμα. «Εδώ και τώρα νέα απεργία» και «εμπρός για κλιμάκωση του αγώνα» είναι δυο από τα συνθήματα που φώναζαν οι απεργοί.

Κυριάκος Μπάνος

η τάξη μας

"Συνεχίζουμε, ο νόμος θα μείνει στα χαρτιά", είναι το κεντρικό σύνθημα της ανακοίνωσης που εξέδωσε το Δίκτυο Εκπαιδευτικών "Η Τάξη μας", καλώντας στο νέο μεγάλο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο το Σάββατο 26/1, στις 12 το μεσημέρι, στα Προπύλαια.

"Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, μπορεί να χρησιμοποίησε κάθε μέσο για να σταματήσει την αντίστασή μας αλλά δεν κατάφερε να πισωγυρίσει τον αγώνα μας. Ο Γαβρόγλου μπορεί να ψήφισε τελικά το προσοντολόγιο απολύσεων, αλλά ξέρει καλά τι τον περιμένει. Δεν θα είναι η πρώτη φορά που ψηφίζουν κάτι και το σπάμε στην πράξη, το κάναμε με τον ΑΣΕΠ του '98, με το νόμο του Αρσένη που άρχισε να ξηλώνεται από την πρώτη μέρα, το νόμο Διαμαντοπούλου που δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Μετά από αυτόν τον αγώνα τίποτα δεν θα είναι ίδιο στα σχολεία μας. Οι αναπληρωτές ξεπεράσαμε την πολυδιάσπαση και τις περιχαρακώσεις. Μαζί με τους μόνιμους συναδέλφους με όπλο την απεργία, δώσαμε την μάχη ενωμένοι. Τα συνδικάτα είναι η δύναμή μας, ανακαλύψαμε τη συλλογική δύναμη των σωματείων μας, των συνελεύσεων και σε πολλές περιοχές, των κοινών απεργιακών επιτροπών και περιφρουρήσεων της απεργίας. Κάναμε βήματα συντονισμού που χρειάζεται να τα προχωρήσουμε και να τα γενικεύσουμε, αυτό σήμαιναν οι υγειονομικοί, οι συμβασιούχοι των ΟΤΑ, κλπ που απέργησαν μαζί μας. Να χτίσουμε ένα μαζικό απεργιακό κίνημα συμβασιούχων και μόνιμων, σε σχολεία, νοσοκομεία, δήμους, που καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί να σταματήσει.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για να μη φτάσουμε τον Ιούνιο μπροστά στους «νέους πίνακες» αναπληρωτών που θα ετοιμάσει ο Γαβρόγλου. Τώρα να προχωρήσουμε σε κύκλο Γενικών Συνελεύσεων σε κάθε ΕΛΜΕ και κάθε σύλλογο Πρωτοβάθμιας που να απαιτήσουμε νέα απεργιακή κινητοποίηση. Να συγκροτήσουμε επιτροπές αγώνα μονίμων και αναπληρωτών σε κάθε σχολείο, που να οργανώσουν την ενημέρωση και τη συμμετοχή όλων των εκπαιδευτικών στις μάχες μπροστά μας.

Διεκδικούμε απεργιακή συνέχεια, τα συνδικάτα μας, οι φοιτητικοί σύλλογοι να αποφασίσουν νέα συντονισμένη πανεκπαιδευτική απεργιακή αγωνιστική κινητοποίηση, με απεργίες και καταλήψεις. Γύρο γενικών συνελεύσεων και συνελεύσεις προέδρων από ΔΟΕ και ΟΛΜΕ που να αποφασίσουν 48ωρη απεργία 31/1 -1 Φλεβάρη. Το ίδιο συνεχίζουμε να διεκδικούμε από την ΑΔΕΔΥ με νέα πανελλαδική απεργία σε όλο το δημόσιο. Το Σάββατο 26 Γενάρη οργανώνουμε τη μαζική συμμετοχή στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στις 12μεσ στα Προπύλαια για να κάνουμε ξεκάθαρο στον Γαβρόγλου ότι τίποτα δεν τέλειωσε και ότι είμαστε αποφασισμένοι να καταργήσουμε το προσοντολόγιο των απολύσεων και να επιβάλουμε τους χιλιάδες διορισμούς και τις μονιμοποιήσεις που έχουν ανάγκη τα σχολεία, η Υγεία, οι Δήμοι αλλά και όλο το δημόσιο".

Απλώνουμε το απεργιακό κίνημα

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Επιστροφή στην Πάτρα ετοιμάζεται να κάνει η ΠΟΕΔΗΝ αφού μετά από ενάμιση χρόνο, την Πέμπτη 31 Γενάρη οργανώνει συγκέντρωση και πορεία με στάση εργασίας για όλα τα νοσοκομεία της Δυτ. Ελλάδας.

"Τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα νοσοκομεία της Δυτ. Ελλάδας είναι παρόμοια με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ολόκληρη η δημόσια Υγεία. Η απεργιακή διαδήλωση στην Πάτρα είναι σημαντική γιατί αναδεικνύει και σε τοπικό επίπεδο τη διάλυση της δημόσιας Υγείας, ωστόσο χρειάζεται αυτή τη μάχη να τη δώσουμε παντού. Είναι καλή ευκαιρία να κατέβουμε στην Πάτρα, όπως είχαμε κατέβει και πρόπερσι, για να διεκδικήσουμε λεφτά για την υγεία για προσλήψεις και υποδομές. Όχι για τα ματωμένα υπερπλεονάσματα και τα μπαλώματα που κάνει ο Πολάκης για να κρύψει τις τεράστιες ελλείψεις και φυσικά τις ευθύνες της κυβέρνησής του όλα αυτά τα χρόνια", δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Χρίστος Αργύρης**, επικουρικός γιατρός στο Γεννηματάς, μέλος του Συντονιστικού των Νοσοκομείων.

"Επίσης είναι σημαντικό ότι στην Πάτρα την προηγούμενη μέρα την Τετάρτη 30/1 θα πραγματοποιηθεί το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ. Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων θα παρέμβουμε ζητώντας κλιμάκωση τους αγώνα το αμέσως επόμενο διάστημα για την μονιμοποίηση των συμβασιούχων και μόνιμες μαζικές προσλήψεις.

Επίσης θα ζητήσουμε απόφαση για απεργιακή 8 Μάρτη. Θέλουμε η μέρα της γυναίκας να είναι απεργία και η ΠΟΕΔΗΝ δεν μπορεί να λείπει από αυτήν. Οι γυναίκες είναι συντριπτική πλειοψηφία μέσα στα νοσοκομεία και είναι κρίσιμο να απεργούν τα νοσοκομεία στις 8 Μάρτη, για ίσα δικαιώματα στη δουλειά, για κοινωνικό κράτος στο πλευρό των εργαζόμενων γυναικών, για τη μάχη ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις. Είναι κρίσιμο ο κλάδος των νοσοκομείων που είναι στο δρόμο όλο αυτό τον καιρό να βρίσκεται απεργιακά στο δρόμο και στις 8 Μάρτη", ανέφερε ο Χ. Αργύρης.

Προκήρυξη για την απεργία στις 31/1 εξέδωσε το Συντονιστικό Νοσοκομείων τονίζοντας μεταξύ άλλων πως: "Απεργήσαμε και μόνο έτσι αποσπάσαμε την παραμονή μας στη δουλειά κόντρα σε θεούς και δαίμονες. Τώρα συνεχίζουμε, μόνιμοι και συμβασιούχοι ενωμένοι, με τα σωματεία μας μπροστά και με όπλο τη συνέλευση και την οργάνωση από τα κάτω με επιτροπές αγώνα, τη μάχη για την επιτέλους μονιμοποίηση των συμβασιούχων και τις μαζικές προσλήψεις...".

ΕΛΤΑ

Με 24ωρη απεργία και ένα μεγάλο Πανταχυδρομικό συλλαλητήριο την Τετάρτη 23 Γενάρη με συγκέντρωση στις 11πμ στο Θέατρο Άλφα (Πατησίων 37) και πορεία στο υπουργείο Οικονομικών στο Σύνταγμα απαντάνε οι εργαζόμενοι στην επιχειρούμενη συρρίκνωση των ΕΛΤΑ και τις χιλιάδες απολύσεις προσωπικού που ετοιμάζεται να κάνει η διοίκηση με δικαιολογία την δήθεν "εξυγίανση" και τον "εξορθολογισμό".

Σύμφωνα με το πλάνο "βιωσιμότητας" του Υπερταμείου, στο οποίο υπάγονται και τα ΕΛΤΑ όπως και δεκάδες άλλες ΔΕΚΟ και περιουσία του ελληνικού δημόσιου, προωθείται η μείωση 2.300 και πλέον θέσεων εργασίας, το κλείσιμο 220 και πλέον καταστημάτων και η συνολική υποβάθμιση της ταχυδρομικής εξυπηρέτησης με σκοπό τη συρίκνωση των ΕΛΤΑ.

"Πρόκειται για ένα τεράστιο ψέμα. Ξέρουμε καλά από το παρελθόν πως κάθε φορά που επιχειρήθηκαν απολύσεις και κλεισίματα στις ΔΕΚΟ έγιναν προς όφελος των ιδιωτικών εταιριών και του ιδιωτικού κεφαλαίου. Το είδαμε στην Ολυμπιακή, το είδαμε στη ΔΕΗ, το είδαμε στον ΟΣΕ, τώρα το βλέπουμε και στα ΕΛΤΑ. Πρέπει να βάλουμε φρένο. Αυτή η απεργία είναι ένα βήμα, αλλά δεν είναι αρκετό. Χρειάζεται κλιμάκωση για να μπλοκάρουμε τις χιλιάδες απολύσεις", ανέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη εργαζόμενος από τα κεντρικά των ΕΛΤΑ.

Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Σωματείων Ταχυδρομικών (ΠΟΣΤ): "Ενώ ζητούν από τους εργαζόμενους να συναινέσουν σε δραματική μείωση των θέσεων εργασίας, αποκρύπτουν την αποτυχία τους στην εξεύρεση νέων πελατών και εναλλακτικών πηγών εσόδων.

Τα έσοδα των ΕΛΤΑ έχουν συρρικνωθεί πάνω από 50% κατά τη διάρκεια της κρίσης και θα συρρικνωθούν και το 2019, παρόλο που η εγχώρια ταχυδρομική αγορά παρουσιάζει άνοδο.

Αγνοούν ότι το δημόσιο ταχυδρομείο, τα ΕΛΤΑ είναι βασική υποδομή του κράτους, με το μεγαλύτερο δίκτυο καταστημάτων στην Ελλάδα, το οποίο θα έπρεπε να εμπλουτίζεται με νέες υπηρεσίες.

Απαιτούμε: καταβολή όλων των υποχρεώσεων του κράτους προς τον ΕΛΤΑ, καταβολή όλων των ποσών που έχουν απομειωθεί από το μετοχικό κεφάλαιο των ΕΛΤΑ, εξαιτίας αναγκαστικών νόμων (10% από τη συμμετοχή στο Τ.Τ. και κούρεμα των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου που κατείχαν τα ΕΛΤΑ στο πλαίσιο του PSI), συνολικού ποσού 220 εκατ. ευρώ περίπου. Άμεσες προσλήψεις μέσω ΑΣΕΠ μόνιμου προσωπικού, ώστε να αντιμετωπιστούν οι σοβαρές και επείγουσες ανάγκες του Οργανισμού", αναφέρεται στην ανακοίνωση της ΠΟΣΤ που καλεί στην απεργία.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Σε κινητοποιήσεις μέχρι το τέλος του μήνα προσανατολίζονται οι εργαζόμενοι στα ασφαλιστικά ταμεία αφού το ζήτημα των συμβασιούχων έχει φέρει την λειτουργία των ασφαλιστικών ταμείων σε ασφυκτική κατάσταση.

Μιλώντας κατά τη διάρκεια της μεγάλης συνέλευσης του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής (ΠΟΠΟΚΠ) **Αντώνης Κουρούκλης** τόνισε μεταξύ άλλων: "Το ζήτημα των συμβασιούχων σε χώρους σαν το δικό μας είναι πολύ παλιό. Λειτούργησαν σαν προθάλαμο για την πρόσληψη επισφαλώς εργαζόμενων. Την περασμένη δεκαετία τους δίνονταν παραπάνω ελπίδες για να μονιμοποιηθούν. Τα πράγματα άλλαξαν από το 2009 και μετά όπου η επισφαλής εργασία άρχισε να γίνεται κανόνας στο δημόσιο. Πλέον στον κλάδο μας 250 συνάδελφοι έχουν κερδίσει σε νομικό επίπεδο, πρωτόδικα, τη μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου και διεκδικούν αυτό να κατοχυρωθεί και σε δεύτερο βαθμό. Αυτό αφορά το 95% των συναδέλφων συμβασιούχων. Τώρα όμως ξανανοίγει το ζήτημα λόγω της πρόσληψης 1.100 συμβασιούχων εργαζόμενων μέσω προγράμματος του ΟΑΕΔ.

Υπάρχει η αγωνιστική εμπειρία. Τον Απρίλη του 2015, μόλις είχε βγει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, 300 συνάδελφοι προχώρησαν σε κατάληψη της διοίκησης του ΟΑΕΕ και σε κατάληψη του, υπουργού τότε, Στρατούλη. Πήραν υποσχέσεις για μοριοδότηση στον ΑΣΕΠ, αλλά έπεσαν πάνω στην περίοδο του δημοψηφίσματος και την υπογραφής του 3ου μνημονίου. Σε σχέση με τους συναδέλφους που παραμένουν σε καθεστώς επισφάλειας, οργανώνουμε νέα κινητοποίηση στο τέλος Γενάρη.

Η ανομοιογένεια στις συμβάσεις δημιουργεί πρόβλημα, καθώς χωρίζει σε κατηγορίες τους εργαζόμενους. Η μόνη λύση είναι να τεθεί συνολικά το ζήτημα διεκδικώντας μόνιμη και σταθερή δουλειά. Οι ομοσπονδίες δεν συνηθίζουν να στηρίζουν τους συμβασιούχους. Είδαμε όμως ότι μέσα από τον αγώνα των εκπαιδευτικών αναγκάστηκε η ΑΔΕΔΥ να βγάλει 24ωρη απεργία. Άλλωστε οι όροι εργασίας των μονίμων θα αρχίσουν να μοιάζουν όλο και περισσότερο σε αυτές των συμβασιούχων συναδέλφων. Χρειάζεται πολλή δουλειά από τα σωματεία και τις πρωτοβουλίες των συμβασιούχων αλλά μόνο έτσι μπορούμε να τα καταφέρουμε".

ΕΥΑΘ

Σε ρυθμό κινητοποιήσεων βρίσκεται με το νέο έτος και ο χώρος της ΕΥΑΘ, όπως φάνηκε κατά τη διάρκεια της μαζικής Γενικής Συνέλευσης των εργαζόμενων που πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη βδομάδα, καθώς σε αντίθεση με τις κυβερνητικές εξαγγελίες, το τέλος των μνημονίων δεν έφερε καμία λύση στα πολλά προβλήματα που χρονίζουν. Έτσι, το θέμα των προσλήψεων επιπλέον προσωπικού εξακολουθεί να μένει στάσιμο, διαιωνίζοντας παράλληλα τις εργολαβίες εκατομμυρίων που δίνει η εταιρεία για κομβικά σημεία της δραστηριότητάς της.

Την ίδια στιγμή, για το νέο κατάστημα εξυπηρέτησης που θα ανοίξει τους επόμενους μήνες στην οδό Αγγελάκη, επανέρχεται με διάφορους τρόπους η πρόταση να απασχολήσει ενοικιαζόμενο προσωπικό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις εργασιακές σχέσεις.

Και προφανώς, μέσα σε αυτό το σκηνικό, η ορθοδοξία του Υπερταμείου δεν δέχεται κουβέντα για την κατάργηση των περικοπών που έχουν υποστεί οι εργαζόμενοι στους μισθούς τους, ώστε να εξυπηρετηθεί η κερδοφορία των μετόχων.

Όλα τα παραπάνω συζητήθηκαν σε μια μαζική γενική συνέλευση που πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα και αποφάσισε το προχώρημα σε κινητοποιήσεις αν δεν υπάρξει άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων μας.

Γιάννης Μήτζιας

ΠΟΕ-ΟΤΑ

Πανελλαδική στάση εργασίας για την Τετάρτη 23/1 από τις 7πμ έως τις 11πμ και συγκέντρωση την ίδια μέρα στις 9.30πμ έξω από τον ΑΣΕΠ (Πουλίου 6 – Λεωφ. Αλεξάνδρας) για όλες τις υπηρεσίες καθαριότητας στην επικράτεια οργανώνει η ΠΟΕ-ΟΤΑ.

Η στάση εργασίας πραγματοποιείται με αφορμή τις τραγικές καθυστερήσεις του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) στην έκδοση των οριστικών αποτελεσμάτων των επιτυχόντων της προκήρυξης πρόσληψης Μόνιμου Προσωπικού 3Κ/2018 στις Ανταποδοτικές Υπηρεσίες των Ο.Τ.Α. Α' Βαθμού.

Όπως τονίζεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε η ΠΟΕ-ΟΤΑ "Δεν θα επιτρέψουμε να παίζονται στις πλάτες των υποψηφίων και των εργαζομένων, βρώμικα μικροπολιτικά παιχνίδια και ταυτόχρονα να «ανοίγουν την όρεξη» στα μεγάλα Ιδιωτικά Επιχειρηματικά-Εργολαβικά συμφέροντα, να «καταπιούν» τις υπό διάλυση Υπηρεσίες Καθαριότητας των Δήμων. Απαιτούμε ξεκάθαρες και οριστικές απαντήσεις από την Διοίκηση του Α.Σ.Ε.Π. και θα τις πάρουμε. Αν θα υπάρξει κλιμάκωση, με νέες πιο δυναμικές κινητοποιήσεις, θα εξαρτηθεί αποκλειστικά από το Α.Σ.Ε.Π. και την Διοίκηση του", αναφέρεται στην ανακοίνωση.

Προσλήψεις, αυξήσεις - τα θέλουμε όλα!

Γεμάτη με τις εμπειρίες από τους μέχρι τώρα αγώνες, αλλά και τις προκλήσεις του επόμενου διαστήματος ήταν η συζήτηση στην πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και του Συντονιστικού Νοσοκομείων, την Κυριακή 20/1. Η αίθουσα της ΠΟΕ ΟΤΑ αποδείχθηκε μικρή και γρήγορα γέμισε με δεκάδες αγωνιστές. Τον λόγο πήραν συνολικά 40 εργαζόμενες κι εργαζόμενοι - εκλεγμένοι συνδικαλιστές και αγωνιστές της βάσης – σε τρεις θεματικές συζητήσεις.

Η πρώτη αφορούσε τη μάχη για μονιμοποίηση των συμβασιούχων και μαζικές προσλήψεις και εισηγητικά μίλησαν ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στον Αγ.Σάββα, η Βασιλική Κανέλλου, συμβασιούχος στο ΓΝΑ Γεννηματάς, η Μαρία Κοτρώνη, πρόεδρος του Πανελλήνιου Συνδέσμου Εργαζομένων στο Φυσικό Αέριο κι ο Στέλιος Γιαννούλης, αναπληρωτής δάσκαλος. Κατόπιν τοποθετήθηκαν αγωνιστές κι αγωνίστριες από τους δήμους, τα νοσοκομεία, τα ασφαλιστικά ταμεία, την εκπαίδευση, το Υπουργείο Πολιτισμού, την Ενέργεια.

Η δεύτερη συζήτηση είχε να κάνει με την πάλη για υπογραφή συλλογικών συμβάσεων με αυξήσεις. Τη συζήτηση άνοιξαν ο Κώστας Πολύδωρος, μέλος Δ.Σ του Σωματείου Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας, ο Βασίλης Συλαϊδής, εργαζόμενος στην ΙΝΤΡΑΚΟΜ και μέλος του Δ.Σ του ΕΚΑ, ο Μανώλης Μαστοράκης από το ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ και η Αγγέλα Χαραλαμπάκη, καθαρίστρια στην εταιρία Master Clean. Ακολούθησαν παρεμβάσεις από εργαζόμενους στην ΕΡΤ, τα θέατρα, τις ταχυμεταφορές, τον επισιτισμό, το ΠΕΔΥ, το Υπουργείο Ανάπτυξης, το Μετρό κ.α.

Η συζήτηση που έκλεισε τη συνέλευση ασχολήθηκε με την οργάνωση της 8ης Μάρτη ως απεργιακής ημέρας ενάντια στο σεξισμό. Αναλυτική παρουσίαση της τρίτης συζήτησης θα βρείτε στις σελ.12 και 13.

Σε αυτό το δισέλιδο μπορείτε να διαβάσετε την ομόφωνη απόφαση της συνέλευσης και τη νέα οργανωτική επιτροπή που εκλέχτηκε στο τέλος, καθώς και σημεία από επιλεγμένες τοποθετήσεις που έγιναν στις δύο πρώτες συζητήσεις.

Η Οργανωτική Επιτροπή

Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων νοσοκομείου Αγ. Σάββας, ΔΣ ΕΙΝΑΠ
Ζαννέτα Λυσικάτου, Γενικό Συμβούλιο ΟΕΝΓΕ
Στέλιος Γιαννούλης, αναπληρωτής εκπαιδευτικός
Σπύρος Ανδριώτης, ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων στο ΕΚΠΑ
Χρίστος Αργύρης, Συντονιστικό Νοσοκομείων
Μαρία Χαρχαρίδου, ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων νοσοκομείου Γεννηματάς
Βασίλης Συλαϊδής, ΔΣ Εργατικό Κέντρο Αθήνας, μέλος Σωματείου ΙΝΤΡΑΚΟΜ
Κώστας Πολύδωρος, ΔΣ Σωματείου Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας
Χουάνα Σταυριανού, εργαζόμενη στον επισιτισμό
Αλέξης Μαρτζούκος, ΔΣ Συλλόγου Ελλήνων Ηθοποιών
Μαρία Αμπελιώτη, εργαζόμενη Δήμου Αθήνας
Κώστας Μεγαγιάννης, ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Δήμου Αγ. Παρασκευής
Λιτσα Κριαρά, καθαρίστρια σχολικών κτιρίων
Μανώλης Μαστοράκης, ΔΣ Συλλόγου Προσωπικού ΕΥΔΑΠ, ΣΕΚΕΣ - ΕΥΔΑΠ
Αργυρή Ερωτοκρίτου, Δ.Σ Συλλόγου Εργαζόμενων νοσ. Γεννηματάς
Βασιλική Κανέλλου, συμβασιούχος στην Υγεία
Αντώνης Φώσκολος, εργαζόμενος ΥΠ. ΠΟ.
Αντώνης Σκαρπέλης, συμβασιούχος ΥΠ.ΠΟ, σύνεδρος ΕΚΑ και Ομοσπονδία ΥΠ.ΠΟ
Εύα Ηλιάδη, εργαζόμενη σε ΜΚΟ
Ντίνα Γκαρανέ, ΔΣ Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας
Άννα Τσινίκα, ΔΣ ΠΣΥΠΕΡΤ
Σπύρος Στάικος, ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων νοσοκομείου Αττικό
Γιώργος Φάραντος, εργαζόμενος ΔΕΣΦΑ
Παναγιώτης Ζαρίδας, ΔΣ Συλλόγου Διοικητικών Υπαλλήλων Σιβιτανίδειου
Μαρία Κοτρώνη, πρόεδρος συλλόγου εργολαβικών ΔΕΣΦΑ (ΠΣΕΦΑ)
Γιάννης Μαλαγαρδής, εργαζόμενος ΜΕΤΡΟ
Ιωάννα Παυλοπούλου, συνταξιούχος Εθνικής
Νίκος Χατζάρας, ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Βοήθεια στο Σπίτι Μακεδονίας
Κατερίνα Αβραμίδου, εργαζόμενη Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης
Μιχάλης Ψαρής, συνδικαλιστής στην Υγεία, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πάτρας
Σεραφείμ Ρίζος, δάσκαλος, πρόεδρος ΣΕΠΕ Χανίων
Τζεμαλί Μηλιαζήμ, συνδικαλιστής δάσκαλος, Ξάνθη
Αγγέλα Χαραλαμπάκη, καθαρίστρια Ηράκλειο Κρήτης
Τάσος Αναστασιάδης, εκδότης

ΣΧΟΛΕΙΑ

Είμαι αναπληρωτής εκπαιδευτικός από το 2010. Όταν λέμε ότι κάποιος είναι αναπληρωτής σήμερα, μιλάμε για έναν εργαζόμενο ο οποίος για χρόνια γυρνάει όλη τη χώρα διδάσκοντας, με συνεχείς μετακομίσεις, έξοδα κλπ. Συνάδελφοί μας πέρυσι έφτασαν στο σημείο να κατασκηνώνουν στις παραλίες γιατί δεν μπορούσαν να νοικιάσουν σπίτι. Ταυτόχρονα, μιλάμε για εργαζόμενους χωρίς τους οποίους τα σχολεία δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Αν αύριο έφευγαν οι αναπληρωτές, θα κατέρρεε όλη η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Όχι απλά καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες αλλά χωρίς εμάς δεν δουλεύει τίποτα. Αυτό το γεγονός έχει τροφοδοτήσει την οργή τόσο των αναπληρωτών αλλά και των μόνιμων συναδέλφων, για την αδιοριστία όλων αυτών των χρόνων.

Η εκπαίδευση δέχεται επίθεση για πολλά χρόνια. Θα έλεγα ότι βρισκόμαστε στον 15ο χρόνο συνεχούς σφοδρής επίθεση. Όσα χρόνια επιτίθενται άλλα τόσα παλεύουμε για να τους σταματήσουμε. Αλλά οι απεργίες της τελευταίας βδομάδας ήταν ακόμα πιο μεγάλο προχώρημα. Όχι μόνο για το γεγονός ότι μέσα σε μια βδομάδα είχαμε τρεις 24ωρες απεργίες, ενώ τα προηγούμενα χρόνια η ομοσπονδία περιοριζόταν σε καμιά στάση εργασίας, αλλά και για το ότι κατεβήκαμε στο κέντρο της Αθήνας, ξεδιπλώνοντας μια τεράστια δυναμική. Προσπάθησαν με το προσοντολόγιο να διασπάσουν τον κλάδο ανάλογα με τις ειδικότητες κι έφαγαν τα μούτρα τους. Αυτό έγινε γιατί συσπειρώθηκε όλος ο κλάδος γύρω από το αίτημα για μαζικούς μόνιμους διορισμούς. Γίνανε βήματα συνειδητοποίησης. Συντονιστήκαμε αναπληρωτές και μόνιμοι σε βαθμό που δεν είχε γίνει τα προηγούμενα χρόνια. Και οι μόνιμοι συνάδελφοι καταλαβαίνουν ότι το προσοντολόγιο αποτελεί επίθεση για τους αναπληρωτές, αλλά έρχεται και η δική τους σειρά. Οι απολύσεις αφορούν και τους μόνιμους, όχι γιατί θα τελειώσει η χρονιά και δεν θα ξαναπροσληφθούν αλλά γιατί απειλούνται μέσα από τη διαδικασία της αξιολόγησης.

Ήταν σημαντικό το ξεκαθάρισμα που έγινε σχετικά με το ρόλο που παίζουν τα συνδικάτα. Μέχρι τώρα υπήρχε η αντιμετώπιση ότι η ΔΟΕ είναι πουλημένη και δεν έχουμε τίποτα να κάνουμε μαζί τους. Τώρα που μπήκαν πιο συγκεκριμένα και πρακτικά τα ζητήματα της απεργιακής κλιμάκωσης, έγινε καθαρό ότι αυτό το πετυχαίνεις μέσα από τα σωματεία, ξεσηκώνοντας τα σχολεία και βάζοντας την πίεση από τα κάτω. Έτσι θα συνεχίσουμε. Έχουμε το συλλαλητήριο στις 26 Γενάρη και παλεύουμε για νέα απεργία. Υπάρχει η οργή, η εμπειρία και η μαχητικότητα για να το κερδίσουμε.

Στέλιος Γιαννούλης
αναπληρωτής δάσκαλος

17/1, Απεργία ΑΔΕΔΥ και εκπαιδευτικών

Αγώνας για συλλογικές συμβάσεις

Είναι κρίσιμο το θέμα των Συλλογικών Συμβάσεων για όλη την εργατική τάξη. Στην Ελλάδα είχαμε ένα σύστημα συλλογικών συμβάσεων που καταργήθηκε από νομοθετικές παρεμβάσεις στο πλαίσιο του 2ου μνημονίου. Τώρα υποτίθεται ότι το καθεστώς των ΣΣΕ επανέρχεται σε ισχύ, αλλά στην ουσία αυτό δεν ισχύει. Τον Ιούνιο της περασμένης χρονιάς η κυβέρνηση έβγαλε μιαν εγκύκλιο που εξηγούσε πως θα γίνεται η επέκταση των ΣΣΕ, η οποία αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια των εργοδοτών και των οργάνων τους. Αφήνει το περιθώριο στις εργοδοτικές οργανώσεις ακόμα και τις συμβάσεις που συμφωνούν να μην τις εφαρμόζουν.

Το παράδειγμα των εκπαιδευτικών αφορά όλη την εργατική τάξη. Σαν παράταξη στο ΕΚΑ, προτείναμε την κήρυξη απεργίας την Πέμπτη 17/1, ως συμπαράσταση στους εκπαιδευτικούς, παρότι δεν πέρασε από την πλειοψηφία του Δ.Σ. Το ζήτημα των εκπαιδευτικών – και των συμβασιούχων γενικότερα - συνδέεται με αυτό των συμβάσεων, καθώς με το σπάσιμο των ΣΣΕ έχει δημιουργηθεί μια κατάσταση που διαφοροποιεί τους παλιότερους εργαζόμενους από τους νέους. Παλιοί εργαζόμενοι πληρώνονται, με μειώσεις μεν, αλλά πάνω στις παλιές συμβάσεις, ενώ οι νεότεροι δεν καλύπτονται από καμία σύμβαση. Δημιουργείται δηλαδή ένα καθεστώς εργασίας δύο ταχυτήτων, συμπιέζοντας προς τα κάτω τα δικαιώματα όλης της εργατικής τάξης.

Παλεύουμε λοιπόν για ΣΣΕ και θα το καταφέρουμε μόνο με συλλογικούς αγώνες, με τον συντονισμό και την αλληλεγγύη. Η κυβέρνηση σε προεκλογική περίοδο είναι πιεσμένη. Μπορούμε να το εκμεταλλευτούμε.

***Βασίλης Συλαϊδής**, εργαζόμενος Ιντρακόμ,*
μέλος Δ.Σ ΕΚΑ με την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα

Στην ΕΥΔΑΠ κερδίσαμε την υπογραφή συμπληρωματικής ΣΣΕ που πάει το βασικό μισθό για όλους – νέους και παλιούς εργαζόμενους – στα 970 ευρώ. Για εμάς είναι η καλύτερη σύμβαση που υπογράψαμε από το 2009. Είναι η πρώτη νίκη εργαζομένων απέναντι στο μεγαλύτερο εργοδότη που υπάρχει αυτή τη στιγμή στη χώρα, το Υπερταμείο. Είναι μια ΣΣΕ σε μια μεγάλη ΔΕΚΟ που θα προκαλέσει πιέσεις τόσο στη ΓΣΕΕ όσο και σε άλλες συνδικαλιστικές ηγεσίες. Δίνει ένα παράδειγμα στον κόσμο της εργασίας να βγει και να διεκδικήσει ανάλογα.

Μη φανταστείτε ότι στην ΕΥΔΑΠ έχουμε κανένα αντικαπιταλιστικό συνδικάτο που παλεύει για το σοσιαλισμό. Η αριστερά είμαστε μια μειοψηφία μεν, με πολιτική και ιδεολογική ηγεμονία δε. Αν δουλεύεις από τα κάτω και βάζεις τον κάθε συνάδελφο συμμέτοχο στη διεκδίκηση, δημιουργείς πίεση και στις άλλες παρατάξεις και τους φέρνεις όλους στη γραμμή "να τα πάρουμε όλα πίσω".

Το πλαίσιο της κυβέρνησης για τις ΣΣΕ είναι μια απάτη. Βάζει πάνω απ' όλα την κερδοφορία των μετόχων. Μόνο τότε επιτρέπει αυξήσεις. Καταφέραμε να κερδίσουμε την πλειοψηφία στη διεκδίκηση για ενσωμάτωση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής, μιας παλιότερης κατάκτησης, στο βασικό μισθό. Μετά από πολλές κινητοποιήσεις και πιέσεις στη διοίκηση κερδίσαμε την υπογραφή της συγκεκριμένης ΣΣΕ που δίνει αύξηση κατά μέσο όρο 250 ευρώ σε κάθε εργαζόμενο. Μπορούμε να το κάνουμε παντού, αρκεί να οργανώνουμε στη βάση και να βάλουμε όλους τους συναδέλφους, ανεξαρτήτως σχέσης εργασίας, στη λογική "πάμε τώρα να κερδίσουμε το αίτημά μας. Όχι μετά". Προφανώς η μάχη δεν έχει τελειώσει. Τώρα είναι ο αγώνας για να υλοποιηθεί η ΣΣΕ. Μπορούμε όμως να κερδίσουμε και αυτό ισχύει σε όλους τους χώρους.

***Μανώλης Μαστοράκης**, ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ*

ΔΗΜΟΙ

Στο Δήμο Αμπελοκήπων Μενεμένης, εργαζόμαστε 400 άτομα μόνιμοι και συμβασιούχοι με πολυετείς συμβάσεις ή ανανεώσεις και άλλοι 400 με 8μηνες συμβάσεις. Αυτή η επισφάλεια φέρνει μεγάλα κέρδη στα αφεντικά και την κυβέρνηση. Ένας συνάδελφος 8μηνίτης στοιχίζει τα μισά από έναν μόνιμο. Κι εκτός από το οικονομικό έχουν και πολιτικό όφελος, καθώς έτσι διασπούν τους εργαζόμενους σε πολλές κατηγορίες ανάλογα με τις συμβάσεις τους. Προσπαθούν να περνούν επιθέσεις, διαιρώντας την αντίσταση γιατί "αυτό δεν αφορά εσένα, αφορά την άλλη κατηγορία". Έτσι έλεγαν σε εμάς όταν απέλυαν του σχολικούς φύλακες, έτσι έλεγαν στους μόνιμους όταν χτύπαγαν εμάς του Βοήθεια στο Σπίτι.

Δυστυχώς και η ΠΟΕ ΟΤΑ τσιμπάει πολλές φορές σε αυτή την παγίδα. Π.χ παρουσίασαν σαν επιτυχία την υπογραφή ΣΣΕ "μόνο για τους μόνιμους". Ή όταν την περασμένη βδομάδα όλοι απεργούσαν και διαδήλωναν στο πλευρό των εκπαιδευτικών, η ΠΟΕ ΟΤΑ έκανε ημερίδα για την υγιεινή κι ασφάλεια. Ή η αντιμετώπιση που είχε απέναντι στον μεγάλο αγώνα των παρατασιούχων και όπου αποδέχτηκε την προκήρυξη 3Κ του ΑΣΕΠ, που ουσιαστικά πέταξε χιλιάδες συναδέλφους απ'έξω. Αυτό δεν σημαίνει ότι την αφήνουμε απ'έξω. Διεκδικούμε να έχουμε μαζί μας την ομοσπονδία και τα πρωτοβάθμια σωματεία, γιατί άλλη είναι η δύναμη 3.000 εργαζόμενων του ΒσΣ κι άλλη η δύναμη 80.000 εργαζόμενων στους δήμους συνολικά.

Εμπειρία

Η 3Κ είχε κι ένα καλό. Άνοιξε τα μάτια σε εμάς που ακολουθήσαμε. Κάναμε τον τελευταίο χρόνο μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις. Είχαμε την εμπειρία και δεν αποδεχόμασταν ανάλογα τερτίπια του Υπουργείου, που μας υποσχόταν προκήρυξη, αντίθετα διεκδικούσαμε την άμεση μετατροπή των συμβάσεών μας σε αορίστου.

Το Υπουργείο έφερε τελικά προκήρυξη, πολύ διαφορετική όμως από την 3Κ. Αυτή τη στιγμή συνεχίζοντας τον αγώνα μας, μπορούμε να κερδίσουμε τη μονιμοποίησή μας.

Η νίκη του Βοήθεια στο Σπίτι, ενθάρρυνε συναδέλφους που δουλεύουν σε άλλα προγράμματα των δήμων όπως ΚΔΑΠ, ΚΗΦΗ, Παιδικούς Σταθμούς, Κοινωνικά Παντοπωλεία και Φαρμακεία, να ετοιμάζονται να βγουν κι αυτοί σε αγώνα για τη μόνιμη και σταθερή εργασία.

Νίκος Χατζάρας
ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων
Βοήθεια στο Σπίτι, Κ. Μακεδονίας

Η απόφαση της Συνέλευσης

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 20 Γενάρη η πανελλαδική συνέλευση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια. Βρεθήκαμε μαζί, αγωνιστές από κλάδους και χώρους που παλεύουν για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας στέρησαν τα μνημόνια. Από τους εργαζόμενους στα Νοσοκομεία, τους Δήμους και τα Σχολεία που παλεύουν για μαζικές προσλήψεις, μέχρι τους εργαζόμενους της ΔΕΣΦΑ, της ΕΥΔΑΠ και τους χώρους του ιδιωτικού τομέα που διεκδικούν συλλογικές συμβάσεις και συγκρούονται καθημερινά με τις επιθέσεις των αφεντικών. Συζητήσαμε για τα μέτωπα που ανοίγονται μπροστά μας που ξεκινάμε να τα οργανώνουμε με την αυτοπεποίθηση ότι μπορούμε να νικάμε και να στηρίξουμε τους αγώνες που διεκδικούν να τα πάρουμε όλα πίσω.

Οι εργαζόμενοι συνεχίζουν να διεκδικούν, να αγωνίζονται και να επιμένουν στη συλλογική διεκδίκηση και στην αναζήτηση προς τα αριστερά. Οι δεκάδες εργατικές κινητοποιήσεις της «μεταμνημονιακής» περιόδου, δεν έχουν καταλαγιάσει, αντίθετα αποκτούν νέα ορμή μέσα στην παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Το πολιτικό κλίμα καθορίζεται από τους εργαζόμενους και τους αγώνες τους ενάντια στις πολιτικές των «υπερπλεονασμάτων» της κυβέρνησης Τσίπρα διεκδικώντας ανατροπή της λιτότητας και της μνημονιακής λεηλασίας. Αυτοί οι αγώνες είναι που μπορούν να σπάσουν την «κανονικότητα» που διακηρύσσει η κυβέρνηση και που στην ουσία είναι μια κανονικότητα της φτωχοποίησης. Μια κανονικότητα που αφήνει τα περιθώρια στα αφεντικά και στη Νέα Δημοκρατία να φιλοδοξούν ότι θα συνεχίσουν και θα κλιμακώσουν την επίθεση από εκεί που την έφτασε η διαχείριση του Τσίπρα.

Οι μάχες των τελευταίων ημερών από τους εκπαιδευτικούς, ενάντια στις απολύσεις αναπληρωτών και για μαζικές προσλήψεις στην Παιδεία, έρχεται να αθροίσει νέες δυνάμεις στο μεγάλο μέτωπο για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, για μονιμοποίηση και όχι απολύσεις των συμβασιούχων. Τώρα η δυνατότητα να απλώσουμε ένα πλατύ απεργιακό μέτωπο σε όλο το δημόσιο ανοίγεται μπροστά μας και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια θα δώσουν όλες τους τις δυνάμεις για να στηρίξουν, να απλώσουν και να γενικεύσουν αυτήν τη μάχη. Το αίτημα που ενοποιεί όλους είναι η απαίτηση για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, «χωρίς όρους και προϋποθέσεις», και η καθαρή εκτίμηση ότι ο κοινός αγώνας μονίμων και συμβασιούχων είναι που μπορεί να φέρει τις νίκες.

Η μάχη για συλλογικές συμβάσεις είναι μπροστά μας. Σε κάθε χώρο δουλειάς έχει ξεκινήσει ο αγώνας για να κερδίσουμε πίσω τους μισθούς, τις συντάξεις και τις συνθήκες εργασίας που μας στέρησαν τα μνημόνια. Οι γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες αρνούνται να στηρίξουν τέτοιους αγώνες, αποδέχονται τις ιδιωτικοποιήσεις και συμβιβάζονται με συλλογικές συμβάσεις χωρίς κατακτήσεις. Να βοηθήσουμε να οργανωθούν οι χώροι για να επιβάλλουν ότι θα ανοίξουν αυτές οι μάχες, θα διεκδικήσουν πραγματικές αυξήσεις και θα στηρίξουν τους εργαζόμενους που συγκρούονται καθημερινά με την εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία.

Απεργιακή 8 Μάρτη

Κεντρικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια παίζει η σύγκρουση με τις σεξιστικές διακρίσεις και επιθέσεις σε βάρος των γυναικών. Οργανώνουμε έτσι ώστε η παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας στις 8 Μάρτη να γίνει απεργιακή. Σήμερα οι γυναίκες αποτελούν κάτι περισσότερο από το 50% της εργατικής τάξης και πέρα από την ανισότητα και τις παρενοχλήσεις μέσα στους χώρους δουλειάς, επιβαρύνονται πολύ περισσότερο με την δουλειά στο σπίτι. Η πολιτική των μνημονίων, δέκα χρόνια τώρα έχει οδηγήσει σε πλήρη διάλυση το κράτος πρόνοιας στην Ελλάδα. Η κατάρρευση των νοσοκομείων, η διάλυση των γηροκομείων, των βρεφονηπιακών σταθμών, της Παιδείας, φορτώνει βάρη στις πλάτες των γυναικών. Όλοι και όλες εμείς που παλεύουμε για προσλήψεις, αυξήσεις, δημόσια και δωρεάν Υγεία και Παιδεία για όλους, στις 8 του Μάρτη καλούμε για απεργία και διαδήλωση. Διεκδικούμε αποφάσεις από όλα τα σωματεία και συγκροτούμε παντού ομάδες οργάνωσης της απεργίας.

Χέρι με χέρι με τη σύγκρουση για να τα πάρουμε όλα πίσω είναι και η μάχη για να μην αφήσουμε περιθώρια στην ακροδεξιά να σηκώσει κεφάλι. Είναι και ο αγώνας ενάντια στην Ευρώπη Φρούριο, για ανοιχτά σύνορα, χωρίς φράκτες και Φρόντεξ, για πόλεις σχολεία και νοσοκομεία ανοιχτά στους πρόσφυγες. Για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής που προσπαθούν να ξαναεμφανιστούν παρόλο που η δίκη πλησιάζει στο τέλος της και έχει αποδείξει τη δολοφονική τους δράση. Στηρίζουμε τη διεθνή κινητοποίηση ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό στις 16 Μάρτη στην Αθήνα και σε όλες τις πόλεις και δίνουμε τις δυνάμεις μας για να οργανωθεί η μαζική συμμετοχή των εργαζόμενων και των συνδικάτων σε αυτές.

Εκτιμούμε ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από την κρίση του χρεοκοπημένου καπιταλισμού πέρα από την πάλη για να επιβάλλουμε το δίκιο των εργατών με τον εργατικό έλεγχο στην οικονομία και στην κοινωνία. Και αυτό σημαίνει ότι στην προμετωπίδα των διεκδικήσεων να βάλουμε τη διαγραφή του χρέους. Να πάψουμε να αποπληρώνουμε δις ευρώ κάθε χρόνο για να γεμίζουν τα σεντούκια των τραπεζιτών ντόπιων και Ευρωπαίων. Να φύγουμε από τον έλεγχο του Ευρώ και της Ε.Ε. και να κρατικοποιηθούν οι τράπεζες και όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις κάτω από τον έλεγχο των εργαζόμενων.

Με βάση όλα αυτά συγκροτούμε Οργανωτική Επιτροπή και Γραμματεία του Συντονισμού, για να υλοποιήσει τις αποφάσεις μας και να συντονίσει τη δράση μας την επόμενη περίοδο.

Η πάλη για την

“Καζάνι που βράζει”

Η πρόταση για απεργιακή 8 Μάρτη κατατέθηκε στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που πραγματοποιήθηκε στις 16 Γενάρη. Το αίτημα μετέφερε η Μαρία Χαρχαρίδου, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Η τελική απόφαση παραπέμφθηκε στην Εκτελεστική Επιτροπή του τριτοβάθμιου συνδικάτου που θα συνεδριάσει τις επόμενες μέρες.

Στην ομιλία της στη Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια την Κυριακή 20 Γενάρη, στη συζήτηση για τις 8 Μάρτη, η Μ. Χαρχαρίδου αναφέρθηκε στην παρέμβαση στην ΑΔΕΔΥ. “Πήγα στην ΑΔΕΔΥ την προηγούμενη Τετάρτη”, είπε, “Πήρα το λόγο, διάβασα το ψήφισμα, τους είπα ότι σαν συνδικαλιστές πρέπει να αφουγκραζόμαστε τι γίνεται και στους εργασιακούς χώρους και στην κοινωνία. Τους μετέφερα ότι αυτό που αισθάνομαι εγώ και σαν γυναίκα και σαν νοσηλεύτρια είναι ότι οι γυναίκες είναι ένα καζάνι που βράζει και ψάχνουν να διοχετευτεί η ορμή αυτή που έχουν για διεκδίκηση των δικαιωμάτων που έχει χάσει τα τελευταία χρόνια. Και ότι σαν συνδικαλιστές οφείλουμε να το αφουγκραστούμε και να το οργανώσουμε για να έχει αποτέλεσμα σωστό για όλους μας.

Πιστεύω ότι η ΑΔΕΔΥ θα ανταποκριθεί στο αίτημα. Από εκεί και πέρα, εμείς όλοι που είμαστε εδώ, άντρες και γυναίκες, μπορούμε αυτό το μήνυμα να το μεταφέρουμε στους χώρους δουλειάς μας, στο φιλικό μας περιβάλλον, στις οικογένειές μας και πραγματικά να οργανώσουμε την 8 Μάρτη να είναι μια μέρα απεργιακή που να βγάλει μπροστά όλα τα ζητήματα, όλα τα δικαιώματα των γυναικών που έχουν χαθεί μαζί με τα εργασιακά δικαιώματα που έχουν χαθεί για όλους”.

ΠΑΤΗΣΙΑ

Πάνω από 30 συντρόφισσες και σύντροφοι παρακολούθησαν την εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου της Μαρίας Στύλλου “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών”, στο συνεργατικό καφενείο Περιμπανού στα Πατήσια, την Τετάρτη 16 Ιανουαρίου.

Ήδη από την εισαγωγή της Μ.Στύλλου φάνηκε ότι η εκδήλωση δεν ήταν μία απλή βιβλιοπαρουσίαση, αλλά οδηγός για δράση, αφού το πρώτο μήνυμα που μπήκε ήταν η 8 Μάρτη και η προσπάθεια οργάνωσης απεργίας από τα συνδικάτα, προβάλλοντας τις πάγιες διεκδικήσεις των γυναικών για ίση αμοιβή για ίση εργασία και ενάντια στις σεξουαλικές παρενοχλήσεις. Ταυτόχρονα, η ομιλήτρια αναφέρθηκε στην έμπνευση που αντλούν οι γυναίκες στην Ελλάδα από την κινητοποίηση χιλιάδων γυναικών σε όλες τις γωνιές του κόσμου, από την Αμερική ενάντια στον Τραμπ μέχρι τη Βραζιλία ενάντια στο Μπολσονάρο, αλλά και από τις τεράστιες διαδηλώσεις που έγιναν στην Ινδία από εργάτριες στην κλωστοϋφαντουργία.

Έτσι, η πρωτοβουλία για τις 8 Μάρτη δεν είναι τυχαία, αλλά πιάνει το νήμα από την απεργιακή 8 Μάρτη στην Ισπανία το 2018, και συνεχίζει ενώνοντας τις

γυναίκες στην Ελλάδα ενάντια στις εργασιακές και κοινωνικές επιθέσεις, στην Ιρλανδία ενάντια στη νομοθεσία κατά των εκτρώσεων και στην Ιταλία ενάντια στην αλλαγές που θέλει να φέρει ο ακροδεξιός Σαλβίνι στο οικογενειακό δίκαιο.

Η συζήτηση ήταν πλούσια με πολλά παραδείγματα από εργατικούς χώρους που αγωνίζονται, όπου οι γυναίκες πρωτοστατούν, όπως οι εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και οι αναπληρωτές που βρίσκονται στο δρόμο ενάντια στο προσοντολόγιο.

Βασικό κομμάτι της κουβέντας ήταν το πώς παλεύεται συνολικά ο σεξισμός και το πόσο δεμένη είναι η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών με την πάλη για την απελευθέρωση της κοινωνίας. Εκεί αναφέρθηκε η ιστορική εμπειρία της Ρωσικής Επανάστασης, ενός μοναδικού παραδείγματος όπου η απελευθέρωση της γυναίκας οργανώθηκε με πραγματικούς όρους στην κοινωνία, με τη λειτουργία δημοτικών εστιατορίων, πλυντηρίων και παιδικών σταθμών, σαν μία συνολική προσπάθεια της κοινωνίας να κοινωνικοποιήσει το ρόλο της οικογένειας στην κατεύθυνση της απελευθέρωσης της γυναίκας.

Κατερίνα Παπαδούλη

ΠΑΝΤΕΙΟ

Την Τετάρτη 16/1 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η εκδήλωση-παρουσίαση του βιβλίου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών» στο Πάντειο. Στο πάνελ των ομιλητών ήταν η Ειρήνη Λαγάνη, καθηγήτρια του τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας και η Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου.

«Οι διαρκείς αγώνες των γυναικών από κάθε γωνιά του πλανήτη, συναντιούνται και συνομιλούν σε αυτό το βιβλίο.» είπε η Ειρήνη, ξεκινώντας την παρουσίαση. Τόνισε την χρησιμότητα της συζήτησης αυτής στο σήμερα, που η οικονομική κρίση και τα μνημόνια βάζουν στο στόχαστρο τις γυναίκες, αναδεικνύοντας ότι άντρες και γυναίκες, εργάτες και εργάτριες, μπορούν να βάλουν φρένο σε αυτή την καταπίεση. Ακόμη, αναφέρθηκε στον ρόλο της Ρώσικης Επανάστασης και στις κατακτήσεις που κέρδισαν οι γυναίκες μέσα απ' αυτή την ανατροπή.

Στη συνέχεια η Μαρία Στύλλου, θύμισε τα αιτήματα του γυναικείου κινήματος ήδη απ' την εποχή της απεργίας στη “Ρετσίνα” του Πειραιά, που έβαζαν στο κέντρο την εγγραφή τους στα συνδικάτα, τη μάχη απέναντι στη σεξουαλική παρενόχληση και τη διεκδίκηση της ψήφου. Οι αγώνες ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση συνεχίζουν και σήμερα, τόνισε, με μαχητικότητα και αυτοπεποίθηση. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα της απεργίας στη Google, των δημοσιογραφισσών στην Ιαπωνία, μέχρι τη μεγαλειώδη απεργιακή 8 Μάρτη στην Ισπανία πέρσι. Κεντρικό στοιχείο της εισήγησης ήταν η πρωτοβουλία για απεργία φέτος στις 8 Μάρτη στην Ελλάδα και η προσπάθεια να απλωθεί σε κάθε χώρο δουλειάς και σε κάθε σχολή.

Τη συζήτηση παρακολούθησαν 40 φοιτήτριες και φοιτητές και η συμμετοχή τους στην κουβέντα ήταν καθοριστική. Άνοιξαν ζητήματα όπως η κυριαρχία των στερεοτύπων για τη γυναίκα ως μητέρα και η ανάγκη για τη μάχη της ελεύθερης επιλογής, η καταπίεση σε περίοδο λιτότητας στις πλάτες των γυναικών, η εμπορευματοποίηση του γυναικείου σώματος, ακόμη και η στάση των δυνάμεων της Αριστεράς απέναντι στο ζήτημα του σεξισμού.

Στη συζήτηση βρέθηκε και χαιρέτησε η πρύτανης του Πανεπιστημίου, Ισμήνη Κριάρη. Το ζήτημα της γυναικείας καταπίεσης αφορά τους φοιτητές και τις φοιτήτριες και το σύνολο της κοινωνίας, τόνισε, επισημαίνοντας τη σημασία να γίνονται τέτοιες εκδηλώσεις στα Πανεπιστήμια. Στην τοποθέτησή της αναφέρθηκε και εκείνη στη συμβολή της Ρώσικης Επανάστασης και στις κατακτήσεις των γυναικών τότε, και πρότεινε το συγκεκριμένο βιβλίο να βρίσκεται, πλέον και στη βιβλιοθήκη της σχολής.

Μαριλένα Κουντούρη

Μάχη όλης της τάξης

Τους λόγους που έχει σημασία η φετινή 8 Μάρτη να είναι απεργιακή, ανέδειξαν όλες οι τοποθετήσεις που έγιναν στη συζήτηση «STOP στις σεξιστικές επιθέσεις. Εμπρός για απεργιακή 8 Μάρτη», στο πλαίσιο της Πανελλαδικής Συνέλευσης του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια.

Στις μάχες που έχουν δώσει οι εργαζόμενες στο ΨΝΘ και κύρια οι καθαρίστριες ενάντια στις απολύσεις, στάθηκε η **Κατερίνα Αβραμίδου**, συνδικαλίστρια στο χώρο. Στον αγώνα για να μην κουκουλωθεί στα δικαστήρια καταγγελία σεξουαλικής παρενόχλησης από διευθυντή στο νοσοκομείο Ζακύνθου, αναφέρθηκε η **Μαρία Καραμαλίκη**, εργαζόμενη τώρα στο Υπουργείο Γεωργίας.

Για την προσπάθεια να απλωθεί η απεργία στις 8 Μάρτη και στον κλάδο των συνταξιούχων και συγκεκριμένα της Εθνικής Τράπεζας που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις για να σώσουν την επικούρηση και τα ταμεία υγείας τους, μίλησε η **Ιωάννα Παυλοπούλου**. Τη σύνδεση ανάμεσα στις κινητοποιήσεις των συμβασιούχων εργαζόμενων, στην συντριπτική πλειοψηφία τους γυναικών, για μόνιμη και σταθερή δουλειά με τις 8 Μάρτη, έκανε η **Κατερίνα Θωΐδου**, συμβασιούχος ΟΑΕΔ στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας.

“Στο πιο μεγάλο μας παράδειγμα”, τη Ρώσικη Επανάσταση του 1917, που ξεκίνησε με την απεργία και τη διαδήλωση των γυναικών στις 8 Μάρτη και έφτασε, με την ανατροπή του καπιταλισμού και την κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη λίγους μήνες μετά, να αμφισβητήσει ολόκληρο το πλαίσιο του σεξισμού και της καταπίεσης, στάθηκε η **Μαρία Στύλλου**, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω και συγγραφέας του βιβλίου “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών”. Για την απόφαση του Συλλόγου Εργαζόμενων στο Νοσοκομείο Αγίος Σάββας να προχωρήσει σε απεργιακή κινητοποίηση στις 8 Μάρτη με στάση εργασίας και απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος, ενημέρωσε η **Κατερίνα Πατρικίου**, γραμματέας του Συλλόγου.

Για το άπλωμα της απεργίας στις 8 Μάρτη σε όλους τους χώρους και όλες τις πόλεις, μίλησε η **Αγγέλα Χαραλαμπάκη**, καθαρίστρια από το Ηράκλειο Κρήτης. Το τεράστιο ενδιαφέρον που βρίσκει η πρόταση για απεργιακή 8 Μάρτη σε όλους τους χώρους, ανέδειξε η **Τιάνα Ανδρέου**, εργαζόμενη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Την ανάγκη να φτάσει το κάλεσμα σε κάθε δήμο και δημοτικό συμβούλιο, τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας.

Πάμε για απεργία στις 8 Μάρτη

Κεντρική στη δράση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια γίνεται η πρωτοβουλία για μετατροπή της φετινής 8 Μάρτη, της Διεθνούς Ημέρας Γυναικών, σε απεργιακή κινητοποίηση των συνδικάτων. Η τελευταία συζήτηση της κοινής Πανελλαδικής Συνέλευσής τους την Κυριακή 20 Γενάρη με θέμα «STOP στις σεξιστικές επιθέσεις. Εμπρός για απεργιακή 8 Μάρτη» ήταν αφιερωμένη σε αυτή τη μεγάλη μάχη.

Στο πάνελ βρέθηκαν αγωνίστριες που πρωτοστατούν για να γίνει πράξη η απεργία στις 8 Μάρτη στα σωματεία τους. Όλες αναφέρθηκαν σε αυτή την προσπάθεια, που ξεκίνησε από τις πολύ επιτυχημένες εκδηλώσεις παρουσίασης του νέου βιβλίου του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” στους χώρους δουλειάς τους και πλέον φτάνει να κατατίθεται -και να κερδίζει- σαν αίτημα μια σειρά συνδικάτα. “Είμαστε πολύ χαρούμενες και χαρούμενοι για την πρωτοβουλία μας η φετινή 8 Μάρτη να είναι απεργιακή. Τα ζητήματα που έχουν ανοίξει σχετικά με τη θέση της γυναίκας στην Ελλάδα είναι πάρα πολλά”, είπε η **Θένια Ασλανίδη**, συνδικαλίστρια στο νοσοκομείο Ερυθρός που συντόνισε τη συζήτηση.

Με τη μεγάλη νίκη των εργαζόμενων γυναικών στη Γλασκώβη που κατέβηκαν σε απεργία διεκδικώντας ίση αμοιβή για ίση εργασία και κέρδισαν 500 εκατομμύρια λίρες αναδρομικά για 12 χρόνια, ξεκίνησε την ομιλία της η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς, δίνοντας μόνο ένα παράδειγμα της δύναμης των γυναικών όταν παλεύουν σαν κομμάτι και με τα όπλα του εργατικού κινήματος. Συνεχίζοντας με μια περιγραφή των μαζικών αντιδράσεων ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις και επιθέσεις σε όλο τον πλανήτη -από τις ΗΠΑ και τη Βραζιλία μέχρι την Ιρλανδία και την Ισπανία- στάθηκε στις αιχμές της απεργιακής κινητοποίησης στις 8 Μάρτη: ενάντια στα χτυπήματα των κοινωνικών υπηρεσιών που επιβαρύνουν την εργατική οικογένεια και κύρια τις γυναίκες μέσα σε αυτή, ενάντια στις περικοπές δικαιωμάτων όπως άδειες, επιδόματα, λειτουργία παιδικών σταθμών και εστιατορίων στους χώρους δουλειάς που επίσης επιβαρύνουν τις γυναίκες εργαζόμενες, ενάντια στη κυρίαρχη σεξιστική ιδεολογία που ανοίγει το δρόμο για επιθέσεις, παρενοχλήσεις και βία κατά των γυναικών. “Οι παρουσιάσεις του βιβλίου στους χώρους δουλειάς είναι εντυπωσιακές τόσο για τη συμμετοχή όσο και για την πολιτική συζήτηση που ανοίγουν”, είπε.

Από τη δύναμη του γυναικείου κινήματος που “από τις ατομικές αντιδράσεις έχει προχωρήσει στη μαζική συλλογική οργάνωση απέναντι στην προσπάθεια της κυρίαρχης τάξης και του νεοφιλελευθερισμού να τσακίσουν τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις που κερδήθηκαν μετά το ’68, όχι μόνο μέσα από τους νόμους αλλά και έχοντας όλη την ιδεολογική δύναμη να το επιβάλλουν”, ξεκίνησε και η **Μαρία Αλιφιέρη**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού. Και συνέχισε: “Οι γυναίκες είναι πάνω από το μισό της εργατικής τάξης, επιβαρύνονται όμως πολύ περισσότερο με τη δουλειά στο σπίτι, λόγω της διάλυσης των υπηρεσιών. Με αφορμή την παρουσίαση του βιβλίου άνοιξε έντονη πολιτική συζήτηση. Στο Αγλαΐα Κυριακού συγκέντρωσε τον περισσότερο κόσμο από κάθε άλλη εκδήλωση. Η συζήτηση ξεκίνησε με τις εργαζόμενες να περιγράφουν με οργή την καταπίεση που νιώθουν. Αρκετές συμβασιούχες είχαν την αγωνία για το τι θα γίνει αύριο και με ποιο τρόπο πρέπει να αντιδράσουμε”.

20/1, Το πάνελ της συζήτησης για την οργάνωση απεργίας ενάντια στο σεξισμό στις 8 Μάρτη

Κοινός αγώνας

“Κοινό συμπέρασμα ότι ο μόνος δρόμος είναι ο κοινός συλλογικός αγώνας. Ούτε ο συνάδελφός μας, ούτε ο σύντροφός μας είναι εχθρός μας. Εχθρός μας είναι το καπιταλιστικό σύστημα που εκμεταλλεύεται όλη την εργατική τάξη. Την επόμενη μέρα της εκδήλωσης, όσες συναδέλφισσες είχαν παρακολουθήσει και δεν ήταν γραμμένες στο σωματείο, ήρθαν να γραφτούν. Έφτιαξαν μόνες τους κείμενο στο οποίο μάζεψαν υπογραφές για τη δημιουργία παιδικού σταθμού στο νοσοκομείο. Οι συμβασιούχες χτύπησαν την πόρτα του σωματείου με αγωνιστική διάθεση για να ενημερωθούν και να μας πουν να πιέσουμε για μόνιμη δουλειά και προσλήψεις. Η πρόταση για απεργία στις 8 Μάρτη βρήκε μεγάλη απήχηση και η επιτυχία της θα κριθεί στην οργάνωσή της από τα κάτω, στο να γίνει υπόθεση κάθε εργαζόμενης και εργαζόμενου”.

Για τις μάχες των εργαζόμενων γυναικών στο δήμο της Αθήνας και συγκεκριμένα στην υπηρεσία καθαριότητας όπου εργάζεται μίλησε η **Μαρία Αμπελιώτη**, συνδικαλίστρια στο χώρο, κόντρα στη σεξιστική αντιμετώπιση που είχαν από επιστάτες και διοίκηση σε όλα τα επίπεδα: από τις μετατάξεις σε ανώτερες θέσεις, μέχρι τις υπερωρίες και από τα διπλά προγράμματα μέχρι το κουκούλωμα των σεξουαλικών παρενοχλήσεων. Και περιέγραψε πως η πρόσφατη παρουσίαση του βιβλίου στο αμαξοστάσιο καθαριότητας, με πάνω από 60 εργαζόμενες και εργαζόμενους, ήταν σταθμός. “Μου έδωσε την αφορμή να κάνω κάλεσμα σε όλους και να βρω μεγάλη ανταπόκριση. Η επιθυμία του αντιδημάρχου να προλογίσει και των διαμερισματαρχών να συμμετέχουν και να μιλήσουν αλλά και πολλών κοριτσιών που άφησαν τις βάρδιες τους για να έρθουν, ήταν σημαντικά. Και ξαφνικά είδα να ανοίγει μια ομάδα γύρω μου και να γίνεται κοινή επιθυμία η δημιουργία μιας ένωσης γυναικών που θα κάνουμε κουβέντα για τις 8 Μάρτη και να είναι επιθυμία όλων, και των αντρών, να συμμετέχουν”. Και έκλεισε: “Στους 5.000 εργαζόμενους του δήμου Αθήνας, πάνω από το 60% είναι γυναίκες. Είμαστε λοιπόν μια ισχυρή δύναμη για να προχωρήσουμε ομαδικά στην απεργία”.

Στις απόπειρες της ΔΑΚΕ στο Συλλόγο Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς να σαμποτάρει την απόφαση για απεργιακή 8 Μάρτη με τα κλασικά αντιδραστικά επιχειρήματα ότι αυτή η ημέρα είναι απλά μια γιορτή στην οποία οι γυναίκες βγαίνουν έξω το βράδυ να διασκεδάσουν, αναφέρθηκε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου. Και περιέγραψε πώς κόντραραν την παράταξη της δεξιάς: “Να γιορτάσουμε τι; Το γεγονός ότι οι μισθοί μας δεν μας φτάνουν να επιβιώνουμε αξιοπρεπώς; Το γεγονός ότι δουλεύουμε σκληρά οι γυναίκες και ειδικά στο νοσοκομείο οι νοσηλεύτριες πιο εντατικά από τα προηγούμενα χρόνια για να καταφέρουμε, αν το καταφέρουμε, στα 67 μας χρόνια να πάρουμε συντάξεις πείνας; Ή ότι η ανεργία είναι τόσο μεγάλη και χτυπάει περισσότερο τις γυναίκες; Ή μήπως να πάρουμε τις συμβασιούχες που δεν ξέρουν αν αύριο θα έχουν δουλειά να γιορτάσουμε; Η 8 Μάρτη είναι μέρα για να απεργήσουμε, για να βγούμε στο δρόμο και τότε θα την κάνουμε γιορτή... Καταφέραμε τελικά και πήραμε απόφαση του Συλλόγου ότι η 8 Μάρτη πρέπει να είναι απεργιακή κινητοποίηση”. Και ενημέρωσε για την κατάθεση του αιτήματος τόσο στην ΠΟΕΔΗΝ, η οποία θα συζητήσει το θέμα στο επόμενο Γενικό Συμβούλιό της τέλος του μήνα, όσο και στην ΑΔΕΔΥ (βλέπε διπλανή σελίδα).

Από την παρουσίαση του βιβλίου στην ΕΡΤ ξεκίνησε και η **Ειρήνη Φωτέλλη**, μέλος του ΔΣ της ΠΟΣΠΕΡΤ, ενημερώνοντας ταυτόχρονα με τη σειρά της ότι η πρόταση για απεργία στις 8 Μάρτη έχει ήδη κατατεθεί στην Ομοσπονδία. “Στην εκδήλωση κάναμε κάποιες διαπιστώσεις”, είπε, “Στην ΕΡΤ η πλειοψηφία των υπαλλήλων είναι γυναίκες αλλά αυτό δεν αντικατοπτρίζεται στις θέσεις της ιεραρχίας της διοίκησης, είναι πολύ λιγότερες από τους άντρες. Ούτε μέσα στα σωματεία: στην ΠΟΣΠΕΡΤ, για παράδειγμα, σε σύνολο 19 μελών του ΔΣ, οι γυναίκες είναι μόλις τρεις. Από την εκδήλωση βγήκαν επίσης οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες. Παλιότερα η ΕΡΤ έδινε επίδομα βρεφονηπιακού σταθμού. Αυτό καταργήθηκε με το κλείσιμο της ΕΡΤ και έτσι ούτε επίδομα παίρνουν, και επιφορτίζονται με το να κρατάνε τα παιδιά στο σπίτι. Συναδέλφισσες βγαίνουν στο δελτίο και τις ακούω να λένε στα παιδιά τους «ήσυχα τώρα». Με τι άγχος αυτή η γυναίκα προσπαθεί να κάνει τη δουλειά της. Γιατί μια δημοσιογράφος, μια ρεπόρτερ είναι από το πρωί ως το βράδυ, δεν έχει ωράριο, όπως δεν έχει ωράριο και στη φύλαξη των παιδιών”.

Και συνέχισε: “Αποφασίσαμε τη συμμετοχή μας στην απεργία στις 8 Μάρτη. Το βάλαμε και στο ΔΣ της ΠΟΣΠΕΡΤ. Δεν έχει βγάλει ακόμα απόφαση, αλλά θα το προχωρήσουμε το επόμενο διάστημα να βγάλει. Θα πρέπει να το οργανώσουμε με παραπάνω συναντήσεις για να έχουμε ένα πολύ καλό μπλοκ στην κινητοποίηση. Επίσης αποφασίσαμε να προωθήσουμε στη νέα ΣΣΕ που είναι υπό διαπραγμάτευση, να επανέλθει το επίδομα βρεφονηπιακού σταθμού ή να ανοίξει παιδικός σταθμός μέσα στην ΕΡΤ”.

Λένα Βερδέ

Η πρωτοβουλία για απεργιακή κινητοποίηση στις 8 Μάρτη απλώνεται παντού και κερδίζει μαζικά ανταπόκριση. Από εργατικούς χώρους, όπως ο δήμος Αγίας Παρασκευής την περασμένη βδομάδα (βλέπε Εργατική Αλληλεγγύη Νο 1357), μέχρι σχολές και γειτονιές, η πρόταση ενθουσιάζει εργαζόμενους/ες, φοιτητές/τριες, μαθητές/τριες, αγωνιστές/ίστριες των κινημάτων και της Αριστεράς.

Οι εκδηλώσεις παρουσίασης του βιβλίου “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” στο Πάντειο και τα Πατήσια ήταν ένα τέτοιο δείγμα (δείτε στη διπλανή σελίδα). Όλοι οι φοιτητικοί και μαθητικοί σύλλογοι, όλες οι γυναικείες και LGBTQI+ συλλογικότητες, όλες οι αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινήσεις, όλα τα στέκια και οι φορείς των γειτονιών, όλες οι αριστερές οργανώσεις και κόμματα, χρειάζεται να στηρίξουν την προσπάθεια των συνδικάτων για απεργιακή 8 Μάρτη και να καλέσουν ενωτικά σε αυτή την κινητοποίηση.

Νέα από τις γειτονιές

ΜΑΡΟΥΣΙ

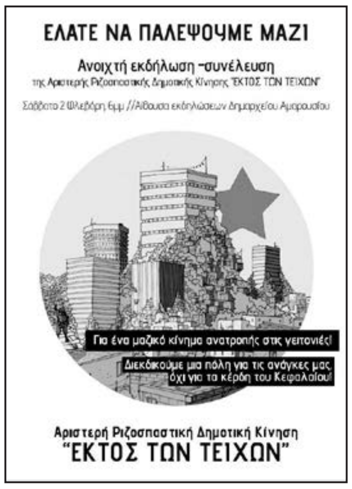

Συνέλευση πραγματοποιεί το Σάββατο 2/2, στις 6μμ, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχείου Αμαρουσίου η «Αριστερή Ριζοσπαστική Δημοτική Κίνηση ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ».

«Το περασμένο Σάββατο βρεθήκαμε στην Λαϊκή του Αμαρουσίου, όπου μοιράσαμε την ανακοίνωση που καλεί στην ανοιχτή συνέλευση του δημοτικού σχήματος» μας μεταφέρει η **Δήμητρα Τζάκου**. «Καλούσαμε σε συμπαράσταση στους αγώνες των εκπαιδευτικών για σταθερή, μόνιμη δουλειά και η συζήτηση άνοιγε με τον κόσμο πάνω στο τι έχουν σημάνει οι μνημονιακές πολιτικές γενικότερα και στο Μαρούσι. Θα ακολουθήσουν αυτήν τη βδομάδα νέες εξορμήσεις την Τρίτη το απόγευμα στο σταθμό του ΗΣΑΠ και ξανά το επόμενο Σάββατο στη Λαϊκή».

«Παλεύουμε μαζί με όλο τον κόσμο που δίνει μάχες στις γειτονιές και τους χώρους δουλειάς: την εργατική τάξη, τη νεολαία, τους/τις συνταξιούχους, τους ανάπηρους/ες, το γυναικείο και ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, τους αντιφασίστες/τριες, τους μετανάστες/τριες, τους εργαζόμενους του δήμου, τους εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα που έχουν απωλέσει έως και 60% των εισοδημάτων τους τα τελευταία χρόνια... Για να ανατρέψουμε αυτή τη βαρβαρότητα και να δώσουμε μάχες να μην περάσουν άλλα αντιλαϊκά μετρά, αλλά αντίθετα να ευοδωθούν οι αγώνες των εργαζομένων και λαϊκών στρωμάτων...» αναφέρει μεταξύ άλλων η ανακοίνωση του Εκτός των Τειχών.

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ Βασικές θέσεις και επικεφαλής του νέου σχήματος

Εκδήλωση-συζήτηση με θέμα «Να τα πάρουμε όλα πίσω, οι ανάγκες πάνω από τα κέρδη» οργανώνει το Σάββατο 2/2 7μμ στο ΤΥΠΕΤ, η δημοτική κίνηση Αντίσταση και Ανατροπή, Αντικαπιταλιστική Κίνηση Βριλησσίων.

Είναι η πρώτη μεγάλη εκδήλωση της νέας δημοτικής κίνησης στην οποία θα παρουσιαστούν βασικές θέσεις της διακήρυξης αλλά και η πρόταση για τον επικεφαλής. Αφισοκολλήσεις και μαζικές εξορμήσεις πραγματοποιούνται αυτές τις μέρες στους εργαζόμενους τους Δήμου την Πέμπτη 24/1, το Σάββατο 26/1 στην κεντρική πλατεία των Βριλησσίων και την Παρασκευή 1/2 στην Λαϊκή Αγορά.

«Ανάπτυξη» για επιχειρήσεις-εργολάβους

Η δημοτική κίνηση εξέδωσε επίσης ανακοίνωση σχετικά με την έγκριση ΣΒΑΚ από το δημοτικό συμβούλιο Βριλησσίων που αναφέρει: "Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Βριλησσίων, στις 13 Δεκεμβρίου 2018, ενέκρινε – με τις ψήφους της διοικούσας παράταξης «Δήμος Δημιουργίας» και της «Ανοιχτής Πόλης» – το Σχέδιο Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας (ΣΒΑΚ)... Κατά την δική μας άποψη πρόκειται για ένα «φαραωνικό» έργο σπατάλης πολλών (αδιευκρίνιστων εκ μέρους Δήμου) εκατομμυρίων ευρώ, όλα σε ιδιώτες εργολάβους, που αλλάζει ριζικά όλη την κυκλοφορία και την χωροταξία στα

Βριλήσσια. Αυτός ο σχεδιασμός ωφελεί μια μικρή ελίτ και όχι την πλειοψηφία της τοπικής κοινωνίας".

Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση το σχέδιο της απερχόμενης δημοτικής αρχής στην ουσία παραβλέπει «την έλλειψη δημοτικής και δημόσιας συγκοινωνίας, την μη ύπαρξη κατάλληλων πεζοδρομίων, την έλλειψη χώρων parking» αλλά δημιουργεί «υπερκορεσμό των κεντρικών λεωφόρων, δαιδαλώδη κυκλοφορία, μεγάλο οικονομικό κόστος σε βάθος δεκαετίας και φυσικά διάφορα μη κοστολογημένα υποέργα που θα ανατεθούν σε υπεργολάβους, κόστος που θα μετακινηθεί στους πολίτες, επιχειρηματική αξιοποίηση κάποιων γειτονιών με παράλληλη υποβάθμιση αυτών στην είσοδο και έξοδο του Δήμου.

Σύμφωνα με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες και τις επικρατούσες τάσεις που διαμορφώνονται στην ΕΕ και στα κράτη μέλη της η ύπαρξη ΣΒΑΚ σε μια αστική ή μητροπολιτική περιοχή αλλά και σε μία περιφέρεια, θα είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη χρηματοδότηση παρεμβάσεων και έργων με συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διαφόρων ταμείων της. Στο πλαίσιο αυτό η εκπόνηση των ΣΒΑΚ θα καταστεί στα αμέσως επόμενα χρόνια υποχρεωτική αλλά και αναγκαία προκειμένου οι ΟΤΑ να μπορούν να απορροφούν οικονομικούς πόρους για την υλοποίηση του προγράμματός τους.

Με λίγα λόγια, οι ήδη πετσοκομμένοι Δήμοι από τις μνημονιακές πολιτικές της λιτότητας και των ιδιωτικοποιήσεων, εκβιάζονται με άλλο ένα πρόγραμμα της ΕΕ αν θέλουν να συνεχίσουν να χρηματοδοτούνται...".

Ρήγμα στο Αιγάλεω

Την Κυριακή 13 Γενάρη έγινε συνέλευση της δημοτικής κίνησης Ρήγμα στα Δυτικά στο Αιγάλεω με τη συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών. Στο Ρήγμα συμμετέχει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, το ΕΕΚ και άλλες αριστερές οργανώσεις και ανένταχτος κόσμος. Αρχικά έγινε απολογισμός της παρέμβασης του Ρήγματος από τον Πέτρο Παπανικολάου, που ήταν επικεφαλής της δημοτικής κίνησης το 2014 και δημοτικός σύμβουλος τα πρώτα 2,5 χρόνια, και στη συνέχεια του Παντελή Βαϊνά τωρινού δημοτικού συμβούλου με το Ρήγμα, με παραδείγματα για το πώς στάθηκε η δημοτική κίνηση δίπλα στις εργατικές διεκδικήσεις, όπως στον αγώνα των συμβασιούχων του δήμου και των εκπαιδευτικών, αλλά και για τοπικά ζητήματα όπως τη μάχη για το Άλσος στο Αιγάλεω (Μπαρουτάδικο).

Αναφέρθηκε επίσης η μάχη που έδωσε το Ρήγμα για να μπουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία και την ανάγκη αυτό να γίνει στα πρωινά τμήματα. Έγινε αναφορά στη διεύρυνση του Ρήγματος που έγινε το 2017 που ένωσε δυνάμεις της αριστεράς, αλλά κράτησε το αντιδιαχειριστικό, αντικαπιταλιστικό του στίγμα.

Στη συνέχεια έγινε εισήγηση και για το πρόγραμμα και τη διακήρηξη του Ρήγματος και αποφασίστηκε το κατέβασμα του σχήματος στις εκλογές με επικεφαλής τον Παντελή Βαϊνά.

Χρυσάνθη Καθοπούλη

Διαμαρτυρία υπέρ ρεμάτων

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποίησαν στις 17 Ιανουαρίου μια σειρά από φορείς και κινήματα έξω από τα γραφεία της Περιφέρειας Αττικής εναντίον της οριστικής καταστροφής των εναπομεινάντων ρεμάτων της Αττικής. Όπως αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα σε Δελτίο Τύπου οι συλλογικότητες που πραγματοποίησαν την κινητοποίηση:

«Στόχος μας είναι να αποτρέψουμε τον εγκιβωτισμό των φυσικών κοιτών των ρεμάτων και την τσιμεντοποίησή τους, όπως προβλέπεται από τα έργα που δρομολογούνται από την Περιφέρεια και το Υπουργείο Μεταφορών και Υποδομών, γιατί αυτό θα τα εξαφανίσει και θα εκθέσει τις πόλεις μας περισσότερο στους κινδύνους της πλημμύρας και της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Κάποιες από τις συλλογικότητες που συμμετέχουμε στην κινητοποίηση έχουμε ήδη προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά των άμεσα σχεδιαζόμενων καταστροφικών έργων της Περιφέρειας και του Υπουργείου στα ρέματα της Αττικής, και ειδικότερα στην Πικροδάφνη, το Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας, τον Ποδονίφτη και τον Ερασίνο.

Στο πλαίσιο της κινητοποίησης επιδώσαμε ψήφισμα προς αιρετά στελέχη της Περιφέρειας Αττικής. Δεν συμμετείχαμε σε σύσκεψη και διάλογο με τα στελέχη αυτά, όπως διαφαίνεται από το σχετικό Δελτίο Τύπου της Περιφέρειας. Κάτι τέτοιο δε θα ήταν εφικτό, ενόσω η Περιφέρεια και τα εν λόγω στελέχη δεν σταματούν οποιεσδήποτε διαδικασίες μελέτης, οριοθέτησης και δημοπράτησης καταστροφικών έργων για τα ρέματα που τελούν υπό διωγμό. Συζήτηση για το θεαθήναι, την ίδια στιγμή που προχωρούν οι διαδικασίες αφανισμού των ρεμάτων δε μπορεί να υπάρξει...»

Συγκέντρωση για το Γηροκομείο

«Να διασωθεί η λειτουργία του Γηροκομείου Αθηνών το οποίο δυστυχώς οδηγείται εδώ και 10 χρόνια σταδιακά στην συρρίκνωση και πιθανόν στην πλήρη κατάργηση» απαιτεί ο Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Αμπελοκήπων καλώντας σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Τετάρτη 23/1, στις 6μμ στο Πάρκο ΚΑΠΑΨ (Τριφυλλίας και Λάμψα).

«Όλοι, κάτοικοι, φορείς κινήσεις πολιτών πρέπει να παρευρεθούμε για να εκφράσουμε την έντονη ανησυχία και αγανάκτηση, για την κατάσταση που συνεχίζει να υπάρχει εδώ και αρκετά χρόνια στο Γηροκομείο Αθηνών...

Για να απαιτήσουμε: Απ' όλους τους αρμόδιους (Κυβέρνηση, περιφέρεια, Δήμο Αθηναίων) χωρίς άλλη αδικαιολόγητη καθυστέρηση, να πάρουν άμεσα μέτρα για να επαναλειτουργήσουν όσα κτίρια έκλεισαν και να δεχθούν υπερήλικες που αυτή τη στιγμή είναι άστεγοι ή ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες. Ας σημειωθεί ότι η συνολική δυναμικότητα όλων των κτιρίων είναι περίπου 700 ηλικιωμένοι. Θεωρούμε ότι αυτός ο στόχος μπορεί να υλοποιηθεί καλύτερα, αν περάσει εξ' ολοκλήρου το Γηροκομείο στον έλεγχο και την ευθύνη του κράτους. Προς αυτή τη κατεύθυνση η κυβέρνηση μπορεί και πρέπει να πάρει άμεσα πρωτοβουλίες (νομοθετικές κλπ).

Η πρόνοια για την τρίτη ηλικία δεν πρέπει να αφήνεται ούτε στα διάφορα σωματεία, ούτε στα χέρια ιδιωτών και φιλάνθρωπων. Είναι δημόσιο αγαθό και πρέπει να προσφέρεται δωρεάν σε όλους όσοι την χρειάζονται».

Για τις 2 Οκτώβρη αναβλήθηκε η δίκη των δημοτικών συμβούλων Αθήνας, **Ν.Σοφιανού**, **Π.Κωνσταντίνου**, **Ε.Πορτάλιου** και **Σ.Αγγελίδου** μετά από μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση του αρχιμανδρίτη Προκόπιου Μπούμπα, έκπτωτου προέδρου του διοικητικού συμβουλίου του Γηροκομείου Αθήνας.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απαιτούμε δημόσιες, δωρεάν αστικές συγκοινωνίες

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε έξω από τα γραφεία του ΟΑΣΘ μετά από κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων και Φοιτητών για τις Αστικές Συγκοινωνίες Θεσσαλονίκης το Σάββατο 19/1.

Το παρών έδωσαν η πρωτοβουλία εργαζομένων και φοιτητών για τις αστικές συγκοινωνίες στη Θεσσαλονίκη, οι Σύλλογοι Φοιτητών **Βιολογικού**, **Φυσικού**, **Ιατρικής** και **Κινηματογράφου**, η δημοτική κίνηση Θέρμης **«Μέτωπο Ρήξης και ανατροπής»**. Συμμετείχε επίσης αντιπροσωπεία από την **«Ανταρσία στη Θεσσαλονίκη για την Ανατροπή»** που μοίρασε σχετική ανακοίνωση ενώ χαιρετισμό απηύθυνε στη συγκέντρωση και ο **Γιάννης Κούτρας**, υποψήφιος δήμαρχος με τη δημοτική κίνηση. Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της κίνησης:

«Η μετακίνηση με το λεωφορείο έχει μετατραπεί σε αγώνα ταλαιπωρίας για τους εργαζόμενους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους άνεργους και την νεολαία που χρησιμοποιούν καθημερινά τις αστικές συγκοινωνίες.

Η πολυδιαφημιζόμενη «κρατικοποίηση» του ΟΑΣΘ από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν άλλαξε το τοπίο. Η εμμονή της κυβέρνησης στα ματωμένα «υπερπλεονάσματα» του προϋπολογισμού σημαίνει ότι η αλλαγή στο ιδιοκτησιακό καθεστώς χρησίμευσε μόνο για να κάνει οικονομία το κράτος και όχι για να βελτιωθούν οι συνθήκες μετακίνησης των κατοίκων της πόλης. Το πρόβλημα δεν θα λυθεί, όπως λένε οι κάθε λογής δεξιοί και νεοφιλελεύθεροι, αν έρθει ένας «μεγάλος επενδυτής», αφού αυτός θα νοιάζεται μόνο για το κέρδος του και θα αδιαφορεί για τις ανάγκες μας.

Απαιτούμε: Δημόσιες δωρεάν αστικές συγκοινωνίες με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο. Την ανανέωση του στόλου των λεωφορείων. Τον προσανατολισμό σε οικολογική και φτηνή σε κόστος μετακίνηση. Την επαναχάραξη των δρομολογίων στη βάση των κοινωνικών αναγκών. Τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας και προσλήψεις για να καλυφτούν οι ανάγκες».

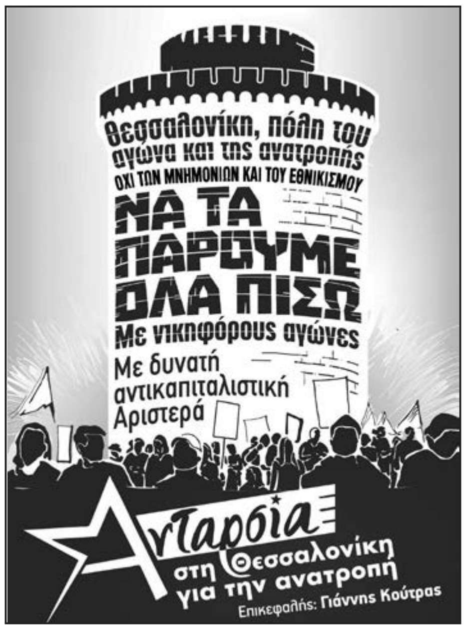

"Το Περιστέρι των αγώνων και της ανατροπής στο προσκήνιο"

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η εκδήλωση της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου τη Δευτέρα 21 Ιανουαρίου. Το αμφιθέατρο του δημαρχείου Περιστερίου γέμισε με δεκάδες αγωνιστές και κατοίκους της γειτονιάς.

Την συζήτηση συντόνισε η **Λίλιαν Μπουρίτη** η οποία αναφέρθηκε στην περίοδο την οποία διανύουμε όπου καθοριστικός παράγοντας των εξελίξεων είναι οι εργατικοί αγώνες όπως εκφράστηκαν από την πρόσφατη τριήμερη απεργία των εκπαιδευτικών που εξελίχθηκε σε απεργία σε όλο το δημόσιο καθώς και από τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες που κορυφώνονται στις 16 Μάρτη, για να καταδικαστούν οι εγκληματίες της Χρυσής Αυγής και για να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες. Στην συνέχεια το λόγο πήρε ο **Πάνος Παπανικολάου**, δημοτικός σύμβουλος, που παρουσίασε τις θέσεις της Αριστερής Κίνησης και αναφέρθηκε στην παρέμβαση και κινητοποίηση που θα οργανώσει η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο με αφορμή την προκλητική παρουσία του χρυσαυγίτη βουλευτή Γερμενή στην τελετή για «τον αγιασμό των υδάτων» με την κάλυψη της δημοτικής αρχής Παχατουρίδη. Στην συνέχεια ακολούθησε τοποθέτηση της δημοτικής συμβούλου **Αντωνίας Βαφειάδου** η οποία έκανε αναφορά στην υποχρηματοδότηση της τοπικής αυτοδιοίκησης που συνεχίστηκε στα χρόνια της «αριστερής» διαχείρισης ΣΥΡΙΖΑ όπως στην περιφέρεια Αττικής, με αποτέλεσμα τις καταστροφικές πλημμύρες στην Μάνδρα και τις φονικές πυρκαγιές στο Μάτι που κόστισαν δεκάδες ζωές και της ανάγκης προώθησης του αντικαπιταλιστικού προγράμματος σαν αντίδοτο. Παρέμβαση στην συζήτηση έγινε από το δημοτικό σχήμα που στηρίζεται από την ΛΑΕ και διατυπώθηκε πρόταση για κοινή συμπόρευση.

Το επόμενο διάστημα σε Γενική Συνέλευση της Αριστερής Κίνησης θα καθοριστεί το πρόγραμμα των εξορμήσεων, παρεμβάσεων και θα εκτιμηθεί ο διάλογος που έγινε στην εκδήλωση.

Κώστας Πολύδωρος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 21 Γενάρη η, συνέχιση της από 13 Γενάρη, συνέλευση της δημοτικού σχήματος Ρήξη και Ανατροπή στο Ηράκλειο.

Η συζήτηση στη συνέλευση επικεντρώθηκε στον απολογισμό της δράσης του Σχήματος και στην ανάγκη να ξεπεραστούν τα εσωτερικά προβλήματα με στόχο την επαναδραστηριοποίηση του.

Έγινε μία ειλικρινή και μεγάλη συζήτηση που βοήθησε προς την κατεύθυνση της επαναδραστηριοποίησης του Σχήματος μπροστά τις μεγάλες μάχες που έχουμε να δώσουμε.

Από τη μεριά των σ. του ΣΕΚ, με τις τοποθετήσεις μας, βάλαμε την ανάγκη να συνεχίσει να υπάρχει το Σχήμα, να διευρυνθεί με καινούριο αριστερό και κινηματικό δυναμικό που υπάρχει στη περιοχή και να πάρει πρωτοβουλίες. Μόνο έτσι και μπορεί να ξεπεράσει την αδράνεια και εσωστρέφεια και παράλληλα να είναι χρήσιμο στους κοινωνικούς αγώνες και στις πολιτικές μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Πιστεύουμε ότι οι παρεμβάσεις μας παίξανε θετικό ρόλο ώστε η απόφαση να είναι το κάλεσμα για μία νέα ανοικτή και προπαγανδισμένη συνέλευση, το Σάββατο 2 Φλεβάρη, με επίδικο την επαναδραστηριοποίηση του Σχήματος μπροστά και στις επικείμενες δημοτικές εκλογές. Μία συνέλευση που θα δώσουμε τις δυνάμεις μας ώστε να είναι και μαζική και μάχιμη με στόχο η αντικαπιταλιστική αριστερά να βγει πιο δυναμωμένη, πιο ριζωμένη στη τοπική κοινωνία και με μεγαλύτερη εκπροσώπηση στο δημοτικό συμβούλιο.

Γιώργος Ράγκος

Δημοτικά-περιφερειακά σχήματα

Ξάνθη
Σάββατο 26/1, 7μμ
Εργατικό Κέντρο
Σύσκεψη για τη δημιουργία δημοτικού σχήματος

Ανυπότακτη Κρήτη
Συνέλευση
Κυριακή 27/1
Πανεπιστήμιο Ρεθύμνου

Πρωτοβουλία πολιτών Χαλανδρίου
Ιδρυτική συνέλευση
Τετάρτη 30/1, 7μμ
Αίθουσα εκδηλώσεων Δήμου Χαλανδρίου, Παπάγου 7

Αριστερή Ριζοσπαστική Δημοτική Κίνηση Εκτός των Τειχών (Μαρούσι)
Ανοιχτή Συνέλευση
Σάββατο, 2/2, 6μμ
Αίθουσα εκδηλώσεων Δημαρχείου Αμαρουσίου

Αντίσταση και Ανατροπή, Αντικαπιταλιστική Κίνηση Βριλησσίων
Ιδρυτική εκδήλωση
Σάββατο 2/2, 7μμ, ΤΥΠΕΤ

Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου
Συνέλευση
Σάββατο 2/2, 6μμ
Αμαξοστάσιο Συλλόγου εργαζομένων Δήμου

Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα
Παρασκευή 8/2, 7μμ
Στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ.

Ανταρσία στην Κεντρική Μακεδονία-Αντικαπιταλιστική Αριστερά
Συνέλευση
Κυριακή 10/2

Αριστερή Παρέμβαση Πολιτών Βύρωνα
Ανοιχτή Εκδήλωση
Κυριακή 10/2

Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας

1ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας
Τετάρτη 6/2, 7μμ, Παιδαγωγικό Αθήνας (Χ.Τρικούπη και Ναυαρίνου),
Ομιλητές:
Πέρσα Κατσανούλη, ηθοποιός-μέλος ΣΕΗ,
Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος,
Λορέττα Μακόλεϋ,
Ενωμένες Αφρικανές Γυναίκες,
Βαγγέλης Χατζηνικολάου, σκηνοθέτης Proud Seniors(ΛΟΑΤΚΙ)
Θα χαιρετήσει ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** υποψήφιος Δήμαρχος με την "Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας"

2ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας
Παρασκευή 1/2, Γραφεία 2ου κοινοτικού συμβουλίου,
(Υμηττού 251 και Βίνκελμαν 1)
Ομιλητές:
Βαγγέλης Χατζηνικολάου, σκηνοθέτης Proud Seniors(ΛΟΑΤΚΙ),
Πέτρος Κωνσταντίνου, υποψήφιος Δήμαρχος με την "Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας''

3ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας
Παρασκευή 25/1, 7μμ,
Γραφεία 3ης δημοτικής κοινότητας, (Τριών Ιεραρχών 75)
Ομιλητές:
Λαμπρινή Θωμά, δημοσιογράφος-πρώην εργαζόμενη στον 9.84,
Αντώνης Σκαρπέλης,
ειδικός γραμματέας Ένωσης Γονέων 3ου διαμερίσματος,
Αργυρή Ερωτοκρίτου,
γιατρός ΓΝΑ Γεννηματάς,
Θα χαιρετήσουν ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, υποψήφιος Δήμαρχος με την "Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας" και ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας

4ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας
Παρασκευή 15/2, 7μμ, Γραφεία 4ης δημοτικής κοινότητας, (Λένορμαν)

5ο και 6ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας
Σάββατο 16/2, 6.30μμ, Πολιτιστικό Κέντρο Κυψέλης, (Καλογερά 18)
Ομιλητές:
Μαρία Αλιφιέρη, μέλος ΔΣ συλλόγου εργαζομένων Αγλαΐα Κυριακού,
Βασιλική Κανέλλου, συμβασιούχος ΟΑΕΔ νοσοκομείο Γεννηματάς,
Τζακίρ Χοσαΐν, μέλος συλλόγου εργαζομένων από το Μπαγκλαντές,
Ντίνα Γκαρανέ, μέλος ΔΣ Γ ΕΛΜΕ,
Λαμπρινή Θωμά, δημοσιογράφος-πρώην εργαζόμενη στον 9.84
Θα χαιρετήσει ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** υποψήφιος Δήμαρχος με την "Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας"

7ο Διαμέρισμα Δήμου Αθήνας
Πολυδύναμο κέντρο, (Πανόρμου 59)
Πέμπτη 24/1, 6.30μμ
Ομιλητές:
Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος,
Τάκης Ζώτος, δικηγόρος-πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής,
Εύα Ηλιάδη, εργαζόμενη ΜΚΟ,
Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος Συλλόγου εργαζομένων Αγ.Σάββα,
Θένια Ασλανίδη,
γιατρός νοσοκομείο Ερυθρός
Θα χαιρετήσει ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, υποψήφιος Δήμαρχος με την "Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας''

ανταρσία
στις γειτονιές της Αθήνας

Δραστηριότητες

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Wake & Bake (μετρό Ελληνικού) 7μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 Σύλλογος Ιμβρίων 7:30μμ
Εθνικιστικά συλλαλητήρια, οι φασίστες στους δρόμους: Όλοι στις 16 Μάρτη
Ομιλητές: Έλλη Πανταζοπούλου – Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Spirit (πλατεία Βυζαντίου) 7μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Αντέμ Χουσέϊνκο

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Άνω Πουρναρούσα 6μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Σταθμός 8μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλητής: Μανώλης Σπαθής

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Βαβέλ 8μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφε Γιώτης 8:30μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Μοχαμεντί Αλί

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 Στοά Σαρκά,Α' κτίριο β' όροφος 7.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια:Λουίζα Γκίκα

ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Εκδήλωση-συζήτηση:
Η κρίση της κυβέρνησης, η απεργία των εκπαιδευτικών και η επαναστατική αριστερα
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΝΙΚΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 δημαρχείο 7μμ
Εθνικιστικά συλλαλητήρια, οι φασίστες στους δρόμους: Όλοι στις 16 Μάρτη
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Μικρές Γεύσεις (Τερψιθέα) 7μμ
Εθνικιστικά συλλαλητήρια, οι φασίστες στους δρόμους: Όλοι στις 16 Μάρτη
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Τριώτα 7:30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59 8μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 8μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 Παιδαγωγικό(Ναυαρίνου) αιθ. Υ στο υπόγειο 8μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΚΥΨΕΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Deja (Φωκ. Νέγρη και Σκόπελου) 7.30μμ
Εκρηκτικός συνδυασμός – Τα επιτελεία σε πανικό, οργισμένη η εργατική τάξη
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 καφέ Αυλή του Πέτρου 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 καφέ Σαρδανάπαλος 7μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΙΛΙΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Α' λέσχη ΦΕΠΑ 7μμ
16 Μάρτη του αντιρατσισμού και του αντιφασισμού
Ομιλητής: Αντέμ Χουσέϊνκο

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Πολιτιστικό Κέντρο Αντ. Σαμαράκης 8μμ
Εθνικιστικά συλλαλητήρια, οι φασίστες στους δρόμους: Όλοι στις 16 Μάρτη
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΠΑΤΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΞΑΝΘΗ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 καφέ 1968 (στοά Βενιζέλου και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράϊ

ΚΑΜΑΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 ΕΔΟΘ 7μμ
Εκρηκτικός συνδυασμός – Τα επιτελεία σε πανικό, οργισμένη η εργατική τάξη
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 καφέ Ζωή 6μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 καφέ Ποέτα 8μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Καφέ Καμπόης (Μεταμορφώσεως 10) 6:30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΒΟΡΕΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Εργατικό Κέντρο 7:30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΝΟΤΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Πολύκεντρο Νεολαίας 7:30μμ
Εκρηκτικός συνδυασμός – Τα επιτελεία σε πανικό, οργισμένη η εργατική τάξη
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Θόλος (πανεπιστήμιο) αίθουσα Μ 7μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Χήρα

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 Goody's 8μμ
Εθνικιστικά συλλαλητήρια, οι φασίστες στους δρόμους: Όλοι στις 16 Μάρτη
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 30/1 γραφεία του δημ. Σχήματος Ανταρσία 7:30μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/1 καφέ Κρίκος(Γενναίου Κολοκοτρώνη 42) 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Κάρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 6/2 καφέ Κρίκος(Γενναίου Κολοκοτρώνη 42) 7μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΘΗΣΕΙΟ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/1 καφέ 6 (Τριών Ιεραρχών 72) 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 6/2 καφέ 6 (Τριών Ιεραρχών 72) 7μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλητής: Κύρος Κεϊχόπουλος

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΤΑΥΡΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 31/1 καφέ Τζένγκα(Κειριαδών 38) 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
● ΠΕΜΠΤΗ 31/1 καφέ Βεσπάκι (Ζίννη) 8μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
● ΠΕΜΠΤΗ 7/2 καφέ Βεσπάκι (Ζίννη) 8μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 31/1 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Η Βραζιλία από τον Λούλα στον Μπολσονάρο
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 31/1 καφέ Σκαντζόχοιρος 6μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λήμπκνεχτ – Η προλεταριακή απάντηση στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ
ΠΕΜΠΤΗ 31/1 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

Στις σχολές

ΠΑΝΤΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1 κυλικείο 3μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Παναγιώτα Ζυγκιλή

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/1 αιθ. προβολών ΣΓΤΚΣ 2.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΕΚΠΑ – ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ- ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ-ΝΟΠΕ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/1 ΝΟΜΙΚΗ, 1ος ορ., αιθ. 2, 2.30μμ
Ο Λένιν είχε δίκιο
Ομιλήτρια: Άννα Λιβιεράτου

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ – ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 24/1 ΚΑΠΗ Ν.Φιλαδέλφειας 7μμ

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/1
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 24/1
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργ. Ολυμπίου 6μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/1
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Σταθμός ΜΕΤΡΟ 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ
Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/1
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου
Λαϊκή Λαρίσης 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία και Κυψέλης 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Βέϊκου και Γαλατσίου 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Ματζαγριωτάκη και Θησέως 11πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Market In
Μεταξουργείο 11.30πμ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 11πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 12μεσ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία 12μεσ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 12μεσ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μεσ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μεσ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ "Τζάντε"
Πετρουπόλεως 12 μεσ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (έναντι Μουσείου ΕΑΜικής Αντίστασης) 12μεσ
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλατεία Πατριάρχου 11.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μεσ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος και Καραϊσκου 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Νεαπόλεως 12μεσ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου και Μαρτίου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ
Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 11.30 πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 12μεσ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

εργατικη αλληλεγγυη
Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Δέκα χρόνια ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α

Ο Αντώνης Δραγανίγος μέλος της ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ μίλησε στον Γιώργο Πίττα.

Αυτές τις μέρες κλείνουν ακριβώς 10 χρόνια από τη μεγάλη συνέλευση στο Σπόρτινγκ που λίγο αργότερα οδήγησε στην ίδρυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Τι ήρθε να εκφράσει και πως φτάσαμε σε αυτό το πρωτοφανές μέχρι τότε, για τα δεδομένα της επαναστατικής αριστεράς, μέτωπο αγωνιστών-τριων και οργανώσεων;

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήρθε πάνω σε μια ρωγμή του χρόνου, συμπυκνώνοντας μια ολόκληρη κοινωνική και πολιτική διαδικασία.

Η ρωγμή του χρόνου αφορούσε το ξέσπασμα της δομικής κρίσης του καπιταλισμού. Ένα πολύ σημαντικό τμήμα αγωνιστών κατάλαβε ότι «αλλάζουμε φάση», ότι μπαίνουμε σε νέα εποχή που δεν μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τα «παλιά όπλα». Η ριζοσπαστική αριστερά στην χώρα μας φυσικά δεν δημιουργήθηκε από το κενό. Αντίθετα υπήρχε ένας ολόκληρος γαλαξίας οργανώσεων, πολιτικών κινήσεων, αλλά και πολιτικοκοινωνικών σχημάτων σε χώρους δουλειάς και γειτονιές, με μεγάλη ιστορία αγώνων, κινηματικών και πολιτικών μαχών, από το Πολυτεχνείο και την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Όμως η πολιτική, προγραμματική και οργανωτική συγκρότηση όλου αυτού του ρεύματος, δεν του επέτρεπαν να παίξει αυτοτελή πολιτικό ρόλο. Την περίοδο εκείνη μια ευρύτερη κοινωνικό πολιτική πρωτοπορία κατανόησε την ανάγκη για μια ανώτερη πολιτική και προγραμματική συγκρότηση και υπήρξαν οι δυνάμεις που ανταποκρίθηκαν σε αυτή την ανάγκη. Ξεπερνώντας ιστορικά προβλήματα, διαφορετικές διαδρομές, και αντιθέσεις στο εσωτερικό τους, πήραν με αποφασιστικότητα την πρωτοβουλία για την ίδρυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το αποτέλεσμα τους δικαίωσε.

Η δεκάχρονη πορεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει αποδείξει ότι δεν είναι ένα εφήμερο μέτωπο. Πως κρίνεις το ρόλο που έπαιξε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις κρίσιμες καμπές; Και όσον αφορά στους εργατικούς, νεολαίστικους, αντιφασιστικούς, αντιρατσιστικούς αγώνες, το κινηματικό κομμάτι αλλά και στην πρόταση της προς τους αγωνιστές-τριες της Αριστεράς - το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμά πάλης και τα βασικά σημεία που αυτό ανέδειξε για το χρέος, την ΕΕ, τον εργατικό έλεγχο;

Αν θέλουμε, μετά από δέκα χρόνια πορεία, να δούμε ποια ήταν τα σημεία που της επέτρεψαν να αποτελεί το μαζικότερο και μακροβιότερο εγχείρημα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην Ελλάδα και ένα από τα σημαντικότερα στην Ευρώπη θα έλεγα τα εξής.

Το πρώτο ζήτημα ήταν η προγραμματική της συγκρότηση και συγκεκριμένα το γεγονός ότι συγκροτήθηκε εξ'αρχής σαν ένα αντικαπιταλιστικό μέτωπο με επαναστατική ηγεμονία. Ήταν ακριβώς αυτό το στοιχείο, που αν και πολεμήθηκε πιο ισχυρά από οτιδήποτε άλλο, αν και δεν κατακτήθηκε χωρίς αντιπαραθέσεις (από την περίοδο ακόμα της ύπαρξης του ΜΕΡΑ και του ΕΝΑΝΤΙΑ), που θεωρήθηκε η μήτρα του λεγόμενου «σεχταρισμού της», της επέτρεψε στις κρίσιμες στροφές της ιστορίας να πάρει τις σωστές επιλογές. Να κοιτάξει στα μάτια τον αντίπαλο, να αντιπαρατεθεί με την αστική πολιτική και να υπερβεί κάθε λογική ουράς στο ρεφορμισμό.

Ένα παράδειγμα, είναι η στάση απέναντι στην «αριστερή κυβέρνηση» και τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν δεν έχει κανείς αντίληψη για τον ρόλο του αστικού κράτους και του πολιτικού του συστήματος, αν δεν κατανοεί τον ρόλο της στρατηγικής διαχειριστικής πρότασης και μένει στον ριζοσπαστισμό στα λόγια και στις μανούβρες των αστών και μικροαστών πολιτικών, αν με άλλα λόγια δεν υπηρετεί μια πολιτική και ένα μέτωπο με ανατρεπτική γραμμή και επαναστατική ηγεμονία, τότε ναι μπορούσε εύκολα να γίνει ουρά της φαινάκης της αριστερής κυβέρνησης. Πολλοί σύντροφοί μας δεν ξέφυγαν από αυτή την πίεση.

Ή ακόμα η στάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα λεγόμενα «εθνικά ζητήματα». Πως μπορείς να έχεις μια σωστή ταξική παρέμβαση χωρίς μια βασική έστω αντίληψη για τον ρόλο της ελληνικής αστικής τάξης, την σχέσης με τα κυρίαρχα καπιταλιστικά / ιμπεριαλιστικά κέντρα, την σχέση εθνικού-διεθνικού στοιχείου σήμερα;

Αναντικατάστατο στοιχείο αυτής της «επαναστατικής ηγεμονίας» είναι το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης. Η δύναμή του έγκειται στο ότι αποτέλεσε μια σοβαρή προσπάθεια στην ελληνική αριστερά αρμονικής σύνδεσης της τακτικής με την στρατηγική, του σήμερα με το αύριο. «Γείωσε» τον αντικαπιταλιστικό αγώνα στους συσχετισμούς δύναμης, με στόχο την ανατροπή τους, μας άνοιξε δρόμους επικοινωνίας με πλατιές μάζες.

Άλλες λογικές για το πρόγραμμα και το μέτωπο όπως η προσχώρηση σε μέτωπα με ρεφορμιστική ηγεμονία (κλασικός εισοδισμός) ή και η πολιτική/οργανωτική συνύπαρξη με ρεφορμιστικές δυνάμεις χωρίς τον όρο της επαναστατικής ηγεμονίας έχουν οδηγήσει σε καταστροφές (ΣΥΡΙΖΑ) ή αδιέξοδα (ΛΑΕ).

Το δεύτερο στοιχείο, εξίσου ισχυρό και απαραίτητο με το πρώτο και αναγκαίο συμπλήρωμά του ήταν η πρωτότυπη και δημοκρατική της συγκρότηση. Η ύπαρξη επιτροπών όπου τα μέλη των οργανώσεων και οι ανένταχτοι αγωνιστές αποτελούν μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που μπορούν να συνεδριάζουν και να αποφασίζουν και να έχουν διαδικασίες «οργάνωσης» παραμένοντας μέτωπο, έδωσε «χώρο» σε ρεύματα και αγωνιστές. Το να διακυβεύεται η δημοκρατική και μετωπική κουλτούρα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι σαν να διακυβεύεται το αντικαπιταλιστικό της πρόγραμμα. Ούτε χωρίς το ένα, ούτε χωρίς το άλλο μπορεί να υπάρξει.

Ποια ήταν τα βασικά βήματα και οι κατακτήσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και ποιες οι αδυναμίες της που αναδείχτηκαν όλο αυτό το διάστημα; Εξακολουθούν σήμερα η αντικαπιταλιστική εναλλακτική, το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και το μέτωπο της επαναστατικής αριστεράς να είναι επίκαιρα και αναγκαία; Σε ποια κατεύθυνση πιστεύεις ότι πρέπει να κινηθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα καμπή. Πολλά στοιχεία και αναλύσεις ακόμα και «έγκριτων» οργανισμών του κεφαλαίου δείχνουν ότι η δομική κρίση όχι μόνο δεν ξεπερνιέται, αλλά και νέα σύννεφα μαζεύονται στον ορίζοντα. Ταυτόχρονα ζούμε μια επιταχυνόμενη όξυνση των ιμπεριαλιστικών και αστικών ανταγωνισμών και αντιθέσεων, της βαθιάς αυταρχικής και ολοκληρωτικής στροφής των πολιτικών συστημάτων, της ανόδου της δεξιάς και ακροδεξιάς.

Είναι φανερό λοιπόν πως ότι έχουμε κατακτήσει δεν μας φτάνει, ενώ οι χτυπητές αδυναμίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στο φως αυτών των εξελίξεων μεγενθύνονται και μας βάζουν εφόσον δεν λυθούν ανυπέρβλητα όρια στην δράση μας.

Τι απαιτείται λοιπόν;

Πρώτον η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να αντιστοιχήσει την πολιτική και προγραμματική της συγκρότηση στην νέα φάση της ταξικής πάλης. Να συμπεριλάβει βαθιά και οργανικά τα ζητήματα της νέας φάσης της κρίσης, του εθνικισμού και του ρατσισμού, των αστικών ανταγωνισμών και του πολεμικού κινδύνου.

Κρίσιμο ζήτημα αποτελεί η στάση απέναντι στην σημερινή τάση του αστικού πολιτικού συστήματος να «πολώνεται» ανάμεσα σε έναν φιλελεύθερο, ευρωπαϊκό, αντιλαϊκό και έναν δεξιό/ακροδεξιό πόλο. Η πλήρης ανεξαρτησία απέναντι και στους δύο πόλους του αστικού πολιτικού συστήματος, χωρίς προαπαιτούμενα και αστερίσκους, η ανάδειξη της στρατηγικής τους σύμπλευσης, παρά τις επιμέρους διαφορές τους, θα κρίνει σε σημαντικό βαθμό το μέλλον της αριστεράς, σε συνθήκες οπωσδήποτε πίεσης και οξυμένων διλημμάτων. Οποιαδήποτε αίσθηση «συμμαχίας» με τον έναν από τους δύο, πχ με τον «ευρωπαϊκό, δημοκρατικό πόλο» στο όνομα του αντιφασισμού ή με τον εθνικιστικό στο όνομα του πατριωτισμού, αντιιμπεριαλισμού έχει ήδη οδηγήσει συγκεκριμένα τμήματα της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστική αριστεράς σε στρατηγική ήττα και διάλυση!

Δεύτερον, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να υπερβεί την σημερινή κοινωνική της βάση, αποκτώντας μια πολύ ανώτερη διασύνδεση με τα φτωχά, πληβειακά νεά και «παλιά» στρώματα της εργατικής τάξης. Για να γίνει αυτό χρειάζεται να αποκτήσει έναν τέτοιο προσανατολισμό, να ενοποιήσει τις δυνάμεις και τις πρωτοβουλίες της και να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς της με την συνδικαλιστική γραφειοκρατία, κατανοώντας ότι αποτελεί συνολικά εχθρικό στρώμα απέναντι στο εργατικό κίνημα.

Τρίτο, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αναπτύξει και να μην υπονομεύσει την δημοκρατική και μετωπική της κουλτούρα. Είναι φανερό ότι το τελευταίο διάστημα υπάρχουν επιλογές και πρωτοβουλίες που την τραυματίζουν σοβαρά. Ούτε προφανώς ιδιοκτησιακές λογικές, ούτε εργαλειακή αντιμετώπιση του μετώπου μπορεί να δώσουν διέξοδο. Αυτές σε συνδυασμό με τα γενικότερα προβλήματα δημιουργούν τον κίνδυνο αποσάθρωσης του ιστού της. Και χωρίς τους αγωνιστές και τις επιτροπές της τα υπόλοιπα δεν έχουν νόημα.

Τέταρτο: τέλος η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να έχει μια συνεπή πολιτική συμμαχιών. Αποκλείοντας τα συγκροτημένα ρεφορμιστικά ρεύματα αλλά επιμένοντας στη δυνατότητα να επιδράσει σε όλον τον κόσμο και τα ρεύματα που με τον ένα ή το άλλο τρόπο αποδεσμεύονται από τα αστικά και ρεφορμιστικά σχέδια και αναζητούν αριστερά ανατρεπτικά.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται μια τομή, μια βαθύτερη κομμουνιστική ηγεμονία για να μπορεί να κάνει όχι ένα βήμα, αλλά ένα νέο άλμα στην πορεία της.

Διαβάστε επίσης στο νέο τεύχος **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** από τα κάτω το άρθρο 10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ των Γ. Σηφακάκη και Λ. Μπόλαρη

10 χρόνια ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

Ο Γιάννης Σηφακάκης και ο Λέανδρος Μπόλαρης, μέλη της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής θυμίζουν τις μεγάλες επιλογές που έφερε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για το κίνημα της Αριστεράς.

Γενάρης - Φλεβάρης 2019 | 31

ΒΙΒΛΙΟ

Τα τρένα της σιωπής

Οι "πόλεις των Εβραίων" στο Τερεζίενσταντ και την Τρεμπλίνκα

Την Πέμπτη 24 Γενάρη στις 8.30μμ στο καφέ Poems and Crimes θα πραγματοποιηθεί η παρουσίαση του βιβλίου του Θωμά Σίδερη "Τα Τρένα της Σιωπής". Ο Θωμάς Σίδερης μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη και τον Κυριάκο Μπάνο:

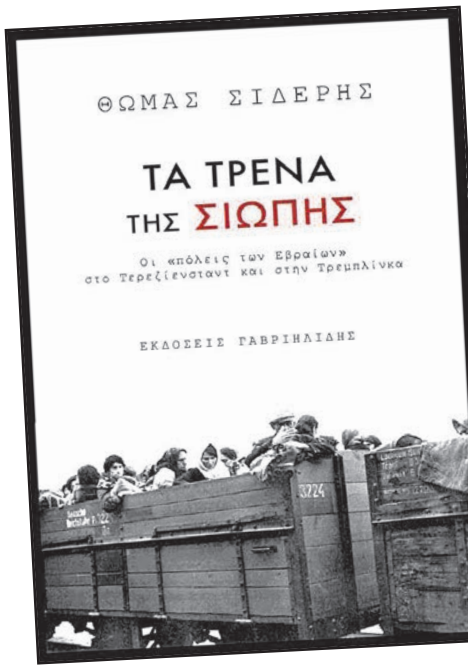

Θωμάς Σίδερης

Το βιβλίο στηρίζεται στην προφορική μαρτυρία της **Άλις Χερτζ Σόμμερ** και στην γραπτή καταγραφή του **Γιάνκελ Γουέρνικ**. Η συγγραφή του βιβλίου ξεκίνησε από το ερευνητικό ενδιαφέρον μου, ως μεταπτυχιακός φοιτητής τότε Ανθρωπογεωγραφίας, για τις ροές πληθυσμών κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Οι Ναζί αξιοποίησαν το σιδηροδρομικό δίκτυο της Ευρώπης, το εξέλιξαν και δημιούργησαν ένα συμπαγές και αποτελεσματικό δίκτυο για το ανθρώπινο φορτίο των τρένων της σιωπής. Επέλεξα δύο στρατόπεδα εξόντωσης που θα μπορούσαν να είναι και οι τελικοί προορισμοί των ναζιστικών τρένων: το **Τερεζίενσταντ** και τη **Τρεμπλίνκα**. Και τα δύο τα διαφήμιζε η ναζιστική προπαγάνδα ως «πόλεις των Εβραίων».

Το Τερεζίενσταντ, περίπου 80 χιλιόμετρα από την Πράγα, ήταν ίσως το πιο ιδιότυπο στρατόπεδο του πολέμου. Οι εκτοπισμένοι ήταν κυρίως καλλιτέχνες: ηθοποιοί, μουσικοί, συνθέτες. Ο Χίτλερ υποστήριζε ότι έφτιαξε στο Τερεζίενσταντ μια «πόλη» για να προστατέψει τους καλλιτέχνες από τον πόλεμο. Στην πραγματικότητα ήταν ένα κέντρο εξόντωσης που οι κρατούμενοι πέθαιναν από την πείνα και τις κακουχίες, ενώ τον τελευταίο χρόνο του πολέμου λειτούργησε ως διαμετακομιστικό κέντρο για τα στρατόπεδα θανάτου της Ανατολικής Ευρώπης. Από την άλλη, η Τρεμπλίνκα διαφημιζόταν ως στρατόπεδο «δημιουργικής απασχόλησης» αλλά δεν ήταν τίποτε περισσότερο ή λιγότερο από ένα εργοστάσιο παραγωγής πτωμάτων, ένα κολαστήριο. Η Άλις Χερτζ Σόμμερ, μουσικός, εκτοπίστηκε με τον άντρα της και τον γιο της στο Τερεζίενσταντ, ενώ ο Γιάνκελ Γουέρνικ, ξυλουργός με έντονη συνδικαλιστική δράση στη Βαρσοβία, εκτοπίστηκε στην Τρεμπλίνκα.

Και οι δύο κατάφεραν να επιβιώσουν δίνοντας μια υπόσχεση στον εαυτό τους: να βγουν ζωντανοί και να μιλήσουν για όλες τις παραμέτρους της ναζιστικής απάτης. Οι Ναζί γέμιζαν τα τρένα από το Τερεζίενσταντ με γυναικόπαιδα προκειμένου να πάνε να δουν τους δικούς τους στο Άουσβιτς. Φυσικά, κανένα από εκείνα τα τρένα δεν γύρισε ποτέ πίσω.

Απόδραση

Ο Γιάνκελ Γουέρνικ επέζησε γιατί απέδρασε από την Τρεμπλίνκα. Από εκείνο το στρατόπεδο, επέζησαν μόνο οι δραπέτες. Αμέσως, μόλις βρέθηκε σε ένα σχετικά ασφαλές μέρος άρχισε να γράφει σε μορφή ημερολογίου τα όσα βίωσε στην Τρεμπλίνκα. Το ημερολόγιο του Γιάνκελ έχει πολύ μεγάλη ιστορική σημασία γιατί γράφτηκε όταν η μνήμη του ήταν νωπή, πολύ νωπή. Ο αναγνώστης θα βρεθεί αντιμέτωπος με τη φρικιαστική καθημερινότητα σε ένα στρατόπεδο εξόντωσης. Ο Γιάνκελ αναφέρει σε κάποιο σημείο του ημερολογίου του ότι έβλεπε τους ανθρώπους γύρω του και ήξερε ότι όλοι αυτοί ήταν υποψήφια πτώματα. Η Άλις συναντούσε ανθρώπους που γνώριζε ότι την επόμενη μέρα δεν θα τους ξανάβλεπε. Είναι η αναμέτρηση της ζωής με τον θάνατο.

Η άνοδος του φασισμού και του ναζισμού ήρθε ως απότοκος της βαθιάς οικονομικής κρίσης του Μεσοπολέμου. Ογδόντα χρόνια μετά η ιστορία επαναλαμβάνεται και, δυστυχώς, όχι σαν φάρσα. Η ίδια οικονομική ελίτ, οι ίδιοι έμποροι του πολέμου, πουλούν στους φτωχοποιημένους πολίτες της Ευρώπης τις έννοιες της «πατρίδας», του «έθνους», της «θρησκείας». Η Άλις μου είπε όταν τη συνάντησα ότι δεν πίστευε ποτέ ότι στη χώρα του **Ντβόρζακ** και του **Σμέτανα**, των δύο αυτών σπουδαίων Τσέχων μουσικών, οι πολίτες θα υποτάσσονταν στη ναζιστική θηριωδία και θα εκδήλωναν σε τέτοιο βαθμό και ένταση τα αντισημιτικά τους αισθήματα. Οι πολίτες εφησυχάστηκαν ότι η ναζιστική τρέλα θα περάσει. Η άνοδος της ακροδεξιάς σήμερα στην Ευρώπη πατά στο ίδιο ακριβώς πλαίσιο και εκδηλώνεται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Οι περιπτώσεις του **Όρμπαν**, του **Κουρτς**, της **Λεπέν**, οι συμπορεύσεις αστικών κομμάτων στην Ελλάδα με την ακροδεξιά, δεν είναι τυχαίες ή μεμονωμένες περιπτώσεις. Η Ευρώπη πλήρωσε ακριβό φόρο αίματος στους Ναζί. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να συμβεί ξανά. Το οφείλουμε στο παρελθόν αλλά και στο μέλλον μας.

ΘΕΑΤΡΟ

Άνθρωποι και ποντίκια

Τη δεκαετία του 1930 συγκλονιστικά γεγονότα συμβαίνουν στην αμερικανική ενδοχώρα αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, κυοφορώντας τη σφαγή των ανθρώπων στο νέο πόλεμο που έρχεται. Είναι μια δεκαετία που ο κόσμος της εργασίας βιώνει την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, που έχει ήδη ξεσπάσει βίαια μια «μαύρη» Δευτέρα τον Οκτώβριο του 1929.

Η κρίση έχει δημιουργήσει μια θάλασσα ανέργων, κακοπληρωμένων εργατών, φτώχεια και εξαθλίωση για χιλιάδες ανθρώπους που αναζητούν την τύχη τους στη μετακίνηση. Αυτό τον κόσμο έρχεται να περιγράψει στη νουβέλα "Άνθρωποι και Ποντίκια" ο **Τζον Στάινμπεκ**. Σε αυτές τις συνθήκες δυο φίλοι, ο έξυπνος Τζόρτζ και ο αφελής και γιγαντόσωμος Λένι, αναζητούν δουλειά, πλάνητες σε μια αφιλόξενη αμερικανική ύπαιθρο. Ο Λένι είναι τόσο αφελής που δεν μπορεί να ξεχωρίσει το καλό από το κακό, το σωστό από το λάθος και αυτό θα τους οδηγήσει σε πολύ σοβαρά προβλήματα. Η φιλία, τα όνειρα για μια καλύτερη ζωή, η καταπιεσμένη σεξουαλικότητα, ο ρατσισμός και η ζωή των απλών ανθρώπων του μόχθου, που ζουν στην αθέατη πλευρά του φεγγαριού, στη σκιά του ήλιου, όπως τα ποντίκια, ξετυλίγονται σε μια σκληρή αλλά σε βαθιά ανθρώπινη αφηγηματική γλώσσα. Το έργο του Στάινμπεκ είναι ένα αριστούργημα. Αν και γράφτηκε πριν από 82 χρόνια είναι σαν να γράφτηκε για το σήμερα.

Ο **Βασίλης Μπισμπίκης** και η **Σοφία Αδαμίδου** που έκαναν τη σκηνοθεσία και τη μετάφραση αντίστοιχα, προσάρμοσαν το έργο στα σημερινά δεδομένα, για να μοιάζει επίκαιρο αφού η παράσταση παίζεται στην πιο υποβαθμισμένη περιοχή της Αθήνας, στον Βοτανικό και δίπλα στο hotspot των προσφύγων. Ο θεατρικός χώρος είναι επίσης μια έκπληξη, αφού πρόκειται για ένα πραγματικό μηχανουργείο ανακύκλωσης υλικών. Η παράσταση που παρακολουθούμε στον **Τεχνοχώρο Cartel** επικαιροποιεί τα διαχρονικά μηνύματα του έργου και καλλιτεχνικά του δίνει μια σύγχρονη δυναμική, αφού η εικαστική ματιά ενοποιεί όλα τα στοιχεία του χώρου και του χρόνου με το κοινωνικό γίγνεσθαι.

Καταστάσεις ένδειας, απελπισίας, απειλής για τη ζωή, είναι οι λόγοι που ωθούν στο δρόμο της ξενιτιάς αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Σε αυτό το δρόμο ονειρεύονται να ξεφύγουν από τα δεινά και αναπτύσσουν δεσμούς αλληλεγγύης αλλά και σκληρότητας. Για το σύστημα οι άνθρωποι είναι χρήσιμοι μόνο όσο παράγουν και φέρνουν κέρδη στο αφεντικό, ύστερα γίνονται αναλώσιμοι σαν τα άχρηστα υλικά ή τα γέρικα ζώα. Σε αυτό το συμβολισμό εντάσσεται η εκτέλεση του γηρασμένου σκύλου, που πλέον δεν προσφέρει τίποτα.

Η γλώσσα που χρησιμοποιούν οι ηθοποιοί επί σκηνής είναι μια γλώσσα τραχιά, αγοραία πεζοδρομιακή, που πολλές φορές γίνεται χυδαία για να προσδώσει μια ρεαλιστική εικόνα του σήμερα. Από την αρχή μέχρι το τέλος το εργο σε κρατάει σε εγρήγορση.

Χρήστος Μάραντος

Info

Παραστάσεις: Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή στις 9:15μμ. Τεχνοχώρος Cartel (Μικέλη 4 & Αγ. Άννης, Βοτανικός -Στάση μετρό Ελαιώνας- τηλ. 693989 8258)

Διαβάστε επίσης
Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

ΒΡΕΤΑΝΙΑ
Η Μέι θα ηττηθεί στους δρόμους

Η Τερέζα Μέι υπέστη τη μεγαλύτερη ήττα στα κοινοβουλευτικά χρονικά την περασμένη βδομάδα. Η πρόταση της πήρε 202 ψήφους έναντι 432 κατά. Ποτέ ξανά πρωθυπουργός στη Βρετανία δεν είχε υποστεί ήττα με 230 ψήφους διαφορά. Σε "κανονικές" συνθήκες, μια τέτοια ήττα θα οδηγούσε σε άμεση παραίτηση της πρωθυπουργού. Όμως η χώρα βρίσκεται πρακτικά σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης καθώς πλησιάζει η 29η Μάρτη, η ημερομηνία που τουλάχιστον προβλέπεται ότι η Βρετανία θα μείνει εκτός ΕΕ χωρίς κανέναν όρο.

Οι διαπραγματεύσεις της Μέι με την ΕΕ δεν κατάφεραν να λύσουν το πολιτικό πρόβλημα των Συντηρητικών. Οι υπέρμαχοι του σκληρού Μπρέξιτ και όσοι προσπαθούν να το μαλακώσουν ακόμη περισσότερο ψήφισαν από κοινού ενάντια στη συμφωνία της Μέι. Η αποτυχία είναι ακόμη μεγαλύτερη, λαμβάνοντας υπόψη ότι η κυβέρνηση έχει ήδη υποστεί παραιτήσεις και έχει επικεντρωθεί ακριβώς σε αυτό ζήτημα. Η Μέι δεν κάνει τίποτα άλλο τους τελευταίους μήνες από το να ψάχνει τους όρους με τους οποίους θα εξασφαλίσει το ΟΚ της πλειοψηφίας του κοινοβουλίου, και τελικά το αποτέλεσμα είναι ακόμη μεγαλύτερη απομόνωση. Η απώλεια ελέγχου της Μέι είχε ήδη πάρει πρωτοφανή κοινοβουλευτικά χαρακτηριστικά πριν την ψήφο για τη συμφωνία. Είχαν προηγηθεί δύο ακόμη ήττες με τις οποίες το κοινοβούλιο της είχε κόψει το χώρο για μεγαλύτερους χειρισμούς επιβάλλοντάς της να επανέλθει με "Σχέδιο Β" μέσα σε λίγες μέρες σε περίπτωση ήττας. Ένα από τα εργαλεία χάρη στα οποία η Μέι παραμένει όρθια είναι ο φόβος που προκαλεί σε όλες τις πτέρυγες η πιθανότητα να μην έχει εγκριθεί καμιά συμφωνία μέχρι τις 29 Μάρτη.

Όμως ο φόβος από μόνος του δεν εξασφαλίζει λύση. Το αγγλικό πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε εντελώς αχαρτογράφητα νερά. Η μεγάλη πλειοψηφία των βουλευτών ψήφισε κατά της εξόδου από την ΕΕ, αλλά τώρα αυτοί πρέπει να εγκρίνουν τους όρους της εξόδου. Στο εσωτερικό τους οι Συντηρητικοί είναι διχασμένοι και πολωμένοι. Εξάλλου, η Μέι δεν έχει απόλυτη πλειοψηφία αλλά στηρίζεται στις ψήφους του DUP, της σκληρής Δεξιάς της Βόρειας Ιρλανδίας που δεν είναι έτοιμοι να δεχθούν τους όρους της ΕΕ, που θεωρούν πως τους χαρίζει στο Νότο. Όταν ο Ντέιβιντ Κάμερον πριν από μερικά χρόνια είχε τη φαεινή ιδέα να θέσει σε δημοψήφισμα την έξοδο από την ΕΕ, πίστευε πως έτσι θα έλυνε μια και καλή το ζήτημα και θα ομαλοποιούσε την αγγλική πολιτική, βγάζοντας νοκ-άουτ τους ευρωσκεπτικιστές μέσα και έξω από το κόμμα του. Το αποτέλεσμα της ήττας που υπέστησαν στο δημοψήφισμα είναι να έχουν γυρίσει όλα ανάποδα. Όποια και αν είναι η εξέλιξη, είναι πολύ πιθανή η πιο μεγάλη διάσπαση του Συντηρητικού Κόμματος στην ιστορία του.

"Μέση λύση;"

Το Εργατικό Κόμμα κατέθεσε πρόταση μομφής μετά την ήττα της Μέι, αλλά οι Συντηρητικοί δεν είναι πρόθυμοι να χαρίσουν την κυβέρνηση στον Κόρμπιν. Από τη μεριά του το Εργατικό Κόμμα δέχεται την πίεση της άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης για να βάλει πλάτη ώστε να βρεθεί κάποιου είδους μέση λύση. Αποδέχεται την "κοινή αγορά" ως θετικό κεκτημένο. Η Μέι προχωράει σε συναντήσεις και με τις ηγεσίες των συνδικάτων. Κάποιοι ονειρεύονται ακόμη και επανάληψη του δημοψηφίσματος, όμως ακόμη και οι Συντηρητικοί που είναι ενάντια στο Μπρέξιτ βλέπουν ότι μια τέτοια κίνηση θα έβαζε ακόμη πιο μεγάλη φωτιά στο ήδη χαοτικό σκηνικό. Θα ήταν από τη μια μεριά επίθεση στη δημοκρατία και από την άλλη πράσινο φως στους ρατσιστές να βγουν ακόμη πιο επιθετικά για να επιβάλουν την ατζέντα τους. Προς το παρόν, παζαρεύουν μια παράταση για τις 29 Μάρτη.

Σε όλες αυτές τις αντιπαραθέσεις, αυτό που προβάλλουν όλες οι πλευρές είναι "τα συμφέροντα των βρετανικών επιχειρήσεων". Όμως το Μπρέξιτ δεν το κέρδισαν οι βρετανικές επιχειρήσεις, αλλά η οργή της πλειοψηφίας. Γι'αυτό η αδελφή μας εφημερίδα στο Λονδίνο, Socialist Worker, τονίζει ότι η δεν πρέπει να αφήσουμε την αντιπαράθεση στα χέρια των από πάνω: "Η αντίσταση στη Μέι πρέπει να εκφραστεί μέσα από αιτήματα για τα συμφέροντα των εργατών, όχι των επιχειρήσεων. Λέμε όχι στην ΕΕ, όχι στο όραμα των Συντηρητικών για το Μπρέξιτ, όχι στην κοινή αγορά. Λέμε ναι στο δικαίωμα ελεύθερης μετακίνησης, ναι σε περισσότερα λεφτά για το ΕΣΥ και την εκπαίδευση, στη φορολόγηση των πλουσιων, στην επανεθνικοποίηση όλων των ιδιωτικοποιημένων υπηρεσιών και βιομηχανιών. Αυτό σημαίνει να ανοίξουμε τον ορίζοντα, από τις ομιλίες και τα μικρής κλίμακας μέτρα σε μια γενικευμένη εξέγερση. Χρειαζόμαστε αντίσταση στο επίπεδο των Κίτρινων Γιλέκων και ακόμη περισσότερο. Να ρίξουμε τους Συντηρητικούς και να παλέψουν ενάντια στο σύστημα των αφεντικών".

Ν.Λ.

19/1, Παρίσι (Φωτό: Guy Smallman)

Δέκα βδομάδες συγκλονίζουν την Γαλλία

Δέκα βδομάδες ενάντια σε κάθε πρόβλεψη έκλεισε αυτό το Σάββατο το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων στην Γαλλία.

Ο Μακρόν εκλέχτηκε το 2017 υποσχόμενος ότι δεν πρόκειται να υποκύψει σε απεργίες και διαμαρτυρίες. Δήλωνε ότι θα επιβάλει σε εργαζόμενους και συνταξιούχους την σκληρή πραγματικότητα της καπιταλιστικής ζωής.

Αλλά τα Κίτρινα Γιλέκα τον έχουν αναγκάσει σε εξευτελιστικές υποχωρήσεις αρχικά πάνω στην τιμή των καυσίμων και στη συνέχεια πάνω στους κατώτατους μισθούς. Μετά τις υποχωρήσεις ο πρόεδρος του γαλλικού ΣΕΒ δήλωσε: «Είναι αλήθεια ότι 15 δις ευρώ είναι πολλά λεφτά, αλλά αξίζει τον κόπο γιατί θα βοηθήσουν να επανέλθει η κοινωνική ειρήνη - προσθέτοντας και τα λόγια του Λένιν: «Πρέπει να είμαστε πάντα ένα βήμα μπροστά από τις μάζες»!

Αλλά οι μάζες αποδείχτηκαν ένα βήμα μπροστά από αυτόν. Οι υποχωρήσεις της κυβέρνησης οδήγησαν τον κόσμο να καταλήξει στο αντίθετο συμπέρασμα δηλαδή ότι μπορεί να αναγκάσει την κυβέρνηση σε νέες υποχωρήσεις,

Οι κινητοποιήσεις των Κίτρινων Γιλέκων κλιμακώθηκαν με πιο ορατές τις μεγάλες διαδηλώσεις του Σαββάτου. Αλλά η πραγματική δύναμη που βρίσκεται πίσω από αυτές είναι οι αναρίθμητες συνελεύσεις, μπλόκα και τοπικές εκδηλώσεις στις οποίες συμμετέχουν κατά τόπους εκατοντάδες απλοί άνθρωποι, εργαζόμενοι άνεργοι, νέοι φοιτητές.

Υπάρχει μια συνειδητή προσπάθεια από τα πάνω να συνδεθεί το Κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων με την ακροδεξιά. Παρόλο που υπάρχουν τέτοια στοιχεία, η γενική κατεύθυνση του κινήματος είναι αριστερόστροφη. Σύμφωνα με την Le Monde μόνο το 1,5% όσων έχουν μιλήσει στην εφημερίδα αναφέρουν σαν πρόβλημα τη μετανάστευση. Δημοσκόπηση του France 2 TV έδειξε ότι το 33% του κινήματος δεν πρόσκειται ούτε στη δεξιά ούτε στην αριστερά, ενώ ένα 15% περιγράφει τον εαυτό του σαν ακροαριστερό και μόλις 5,4% σαν ακροδεξιό.

Αυτή η εικόνα επιβεβαιώνεται και στους δρόμους, Στο Μπορντό ακροδεξιοί και φασίστες πετάχτηκαν έξω από την διαδήλωση των Κίτρινων Γιλέκων και το ίδιο έγινε και στο Παρίσι με την φοιτητική ακροδεξιά Group Union Defense. Στον Καέν λόγω της καταστολής τα Κίτρινα Γιλέκα δεν έβρισκαν χώρο να συνεδριάσουν και το μοναδικό μέρος που τους υποδέχτηκε ήταν μια μεγάλη κατάληψη στην οποία μένουν πρόσφυγες και μετανάστες. Οι γυναίκες συμμετέχουν σε μεγάλους αριθμούς και παίζουν ηγετικό ρόλο στο κίνημα. Σε αρκετά σημεία οργανώνεται φύλαξη των παιδιών για να συμμετέχουν γυναίκες, κατά κύριο λόγο από μονογονεϊκές οικογένειες. Γενικές συνελεύσεις γίνονται σε δεκάδες πόλεις με στόχο την οργάνωση και τον συντονισμό των κινητοποιήσεων.

Να απλωθεί στους χώρους δουλειάς

Αλλά το κίνημα εξακολουθεί να έχει σοβαρές αδυναμίες. Δεν είναι τόσο δυνατό ώστε να εγγυηθεί μια ήττα του Μακρόν. Παρόλο που είναι πιο μαχητικές, οι κινητοποιήσεις των Κίτρινων Γιλέκων είναι μικρότερες σε μέγεθος από τις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις που οργάνωσαν πέρσι τα συνδικάτα. Για να μπορέσει να νικήσει το κίνημα χρειάζεται να συνδεθεί με το εργατικό κίνημα και να απλωθεί με απεργίες και καταλήψεις στους χώρους εργασίας.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία στην ηγεσία των συνδικάτων έχει σταθεί εχθρική (στην περίπτωση της δεύτερης μεγαλύτερης συνομοσπονδίας CFDT) ή έχει δηλώσει απλά την συμπάθειά της, όπως στην περίπτωση της μεγαλύτερης CGT. Αντί να συνδεθούν με αυτό το κίνημα, καλούν, όπως και στο παρελθόν, σε συμβολικές μέρες δράσης. Αλλά μέσα στη βάση υπάρχει μια αυξανόμενη δυσαρέσκεια και συνδικαλιστές της βάσης προσπαθούν σε πολλά σημεία να συνδεθούν με τα Κίτρινα Γιλέκα. Σαν αποτέλεσμα, η CGT κάλεσε σε γενική απεργία την Τρίτη 5 Φεβρουαρίου με αιτήματα πανομοιότυπα με αυτά που βάζουν τα Κίτρινα Γιλέκα – χωρίς όμως καν να αναφέρονται στα Κίτρινα Γιλέκα.

«Παλέψαμε για να βγει αυτή η απεργία και χρειάζεται να είναι μεγάλη» δήλωσε στην εφημερίδα Socialist Worker, ο Μπερνάντ εκλεγμένος συνδικαλιστής από τη CGT στην Λιλ. "Αλλά η επόμενη μέρα δεν πρέπει να είναι επιστροφή στην δουλειά σαν να μην έγινε τίποτε. Η Γαλλία έχει πάρει φωτιά, θέλουμε τολμηρότερες κινήσεις. Οι εργαζόμενοι στη βάση χρειάζεται να συνδεθούμε με τα Κίτρινα Γιλέκα. Να συνεχίσουμε όπου μπορούμε την απεργία και μετά τις 5 Φλεβάρη».

Τα κινήματα ενάντια στην καθεστηκυία τάξη μπορεί να είναι μπερδεμένα και γεμάτα αντιφάσεις. Ο ξεσηκωμός που προέκυψε στη Γαλλία έξω από τα παραδοσιακά κόμματα και τις συντηρητικές συνδικαλιστικές ηγεσίες μπορεί να κινηθεί είτε προς τα αριστερά είτε προς τα δεξιά. Καθήκον των επαναστατών είναι να παρεμβαίνουν σε αυτά και να τα στρέφουν προς τα αριστερά.

Βασικά σημεία από το άρθρο του Τσάρλι Κίμπερ στην εφημερίδα Socialist Worker, 20/1.

ΗΠΑ
Μπρος γκρεμός και πίσω «τείχος» για τον Τραμπ

Εδώ και πάνω από ένα μήνα παραμένουν κλειστά τα ρολά του αμερικάνικου κράτους, λόγω της αδυναμίας συμβιβασμού ανάμεσα στον Τραμπ και τη Βουλή για τον προϋπολογισμό. Ο Τραμπ έχει βάλει σαν όρο σε οποιαδήποτε υπογραφή του για να ξανανοίξει ο δημόσιος τομέας να χρηματοδοτηθεί με 5,7 δισ. δολάρια το "τείχος" που θέλει να φτιάξει στα σύνορα με το Μεξικό. Μέχρι στιγμής η Δημοκρατική πλειοψηφία στη Βουλή τού απαντάει όχι.

Αυτό που διαγραφόταν ως μια αναμέτρηση λίγων ημερών ανάμεσα στα δυο κόμματα, έχει ήδη μετατραπεί σε κρίση με αναρίθμητες συνέπειες στην οικονομία και στη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. Ταυτόχρονα μετατρέπεται σε δυνατό χαστούκι στην αξιοπιστία του Τραμπ. Επιβεβαιώνεται ότι τα αποτελέσματα των ενδιάμεσων εκλογών του περασμένου Νοέμβρη σήμαναν ακόμη μεγαλύτερο βάλτωμα για την αμερικάνικη πολιτική. Ο Τραμπ όχι μόνο δεν είναι παντοδύναμος, αλλά φτάνει στα χαμηλότερα επίπεδα αποδοχής στις δημοσκοπήσεις.

Ρεκορ

Ακύρωσε το ταξίδι του στο Νταβός της Ελβετίας, όπου τον περίμεναν στο Διεθνές Οικονομικό Φόρουμ. 800 χιλιάδες υπάλληλοι του δημόσιου τομέα κάθονται σπίτι τους ή αναγκάζονται να δουλεύουν χωρίς να πληρώνονται. Τα "κλεισίματα" του κράτους δεν είναι σπάνιο φαινόμενο στις ΗΠΑ. Προκύπτουν όταν δεν υπάρχει συναίνεση για τον προϋπολογισμό. Όμως το κλείσιμο του 2019 είναι το πιο μακρόσυρτο στην ιστορία. Το προηγούμενο ρεκόρ ήταν του Κλίντον με 21 μέρες στα τέλη του '95.

Φιλανθρωπικές οργανώσεις που συνήθως βοηθούν φτωχές χώρες της Λατινικής Αμερικής έχουν στήσει πάγκους στην Ουάσινγκτον για να μπορούν να φάνε κάτι δωρεάν δημόσιοι υπάλληλοι που ανήκουν τους "υψηλόμισθους". Από τους 800 χιλιάδες συνολικά, οι 200 χιλιάδες απλήρωτοι υπάλληλοι βρίσκονται συγκεντρωμένοι στην ομοσπονδιακή πρωτεύουσα. Η κατανάλωση στην ευρύτερη περιοχή έχει πέσει. Οι τράπεζες προσπαθούν να διαχειριστούν τα στεγαστικά και τα άλλα δάνεια που μένουν πίσω, καθώς οι μισθοί δεν κατατέθηκαν. Πλέον πολλοί υπάλληλοι με τις υποτίθεται πιο σταθερές δουλειές του κόσμου, έχουν καταθέσει τα χαρτιά τους για επίδομα ανεργίας.

Όμως οι επιπτώσεις είναι ευρύτερες. Με ένα μεγάλο μέρος των υπηρεσιών κλειστό, έχουν μείνει χωρίς δουλειά οι εταιρείες που αναλαμβάνουν εργολαβίες του αμερικάνικου κράτους. Και οι εργαζόμενοι εκεί χάνουν δουλειές και μεροκάματα μάλλον ανεπιστρεπτί. Ο κόσμος που παίρνει επίδομα για το νοίκι του έχει ήδη λάβει επιστολές από τους ιδιοκτήτες ότι πρέπει να πληρώσει ολόκληρο το νοίκι διότι το κράτος δεν έχει καταθέσει τίποτα. Πρόκειται για οικογένειες που για ένα διαμέρισμα των 500 δολαρίων, μπορεί κανονικά να δίνουν 100 δολάρια το μήνα και οι κοινωνικές υπηρεσίες να δίνουν τα υπόλοιπα 400. Τα πιο φτωχά 40 εκατομμύρια των ΗΠΑ, που αγοράζουν τρόφιμα με κουπόνια βλέπουν μπροστά τους τον κίνδυνο να μην μπορούν να ψωνίσουν αν το κλείσιμο συνεχιστεί λίγο ακόμη.

Το μπλοκάρισμα φτάνει και στα πάνω πατώματα. Αναμένονταν νέες άδειες για εξόρυξη υδρογονανθράκων στους ωκεανούς και έχουν μπλοκάρει. Οι φαρμακευτικές εταιρείες δεν μπορούν να εγκρίνουν τα νέα τους φάρμακα για να τα κυκλοφορήσουν. Υπάρχουν εξορύξεις τύπου φράκινγκ στην Αλάσκα που δεν μπορούν να περιμένουν πολύ γιατί όταν μαλακώσουν τα χιόνια δεν θα μπορέσουν να περάσουν τα σκαπτικά μηχανήματα. Κάποιες από τις "τομές" του Τραμπ έχουν μπλοκάρει και δεν υλοποιούνται. Για παράδειγμα τα μεγάλα δώρα προς τις επιχειρήσεις με την απελευθέρωση της χρήσης των ποταμιών και των ρεμάτων, αλλά και η χαλάρωση στις εκπομπές διοξείδιου του άνθρακα που προκύπτει λόγω της εξόδου των ΗΠΑ από τη Συμφωνία του Παρισιού. Ενώ οι αγρότες, στους οποίους είχε υποσχεθεί σημαντικές επιδοτήσεις για να τους αποζημιώσει για τις απώλειες που έχουν λόγω του οικονομικού πολέμου με την Κίνα, προς το παρόν δεν έχουν πάρει ούτε ένα σεντ.

Την περασμένη βδομάδα ο Τραμπ έκανε μια απόπειρα συμβιβασμού. Πρότεινε στους Δημοκρατικούς να αποδεχθούν τη χρηματοδότηση του τείχους, και ο ίδιος θα έδινε τριετή παράταση στη λεγόμενη γενιά των "Ντρίμερς", τους ανθρώπους που έφτασαν ως παιδιά στις ΗΠΑ και παραμένουν χωρίς χαρτιά, ενήλικοι πλέον. Οι Δημοκρατικοί αρνήθηκαν, όμως η πρόταση του Τραμπ πυροδότησε αντιδράσεις και στη Δεξιά, όπου για πρώτη φορά, ακόμη και στα υψηλά κλιμάκια των Ρεπουμπλικάνων, ακούστηκαν φωνές για "προδοσία". Για την πιο δεξιά πτέρυγα, η επίθεση στα δικαιώματα των Ντρίμερς είναι πολύ πιο σημαντική από το "τείχος", που είναι προσωπικό στοίχημα του Τραμπ. Όσον αφορά το τείχος, ο Τραμπ που δεν κουραζόταν να επαναλαμβάνει τη φράση "τσιμεντένιο τείχος από ωκεανό σε ωκεανό", πλέον λέει πως στην πραγματικότητα είναι "ατσάλινες κατασκευές στα σημεία που δεν υπάρχουν φυσικά σύνορα, όπως ποτάμια και βουνά, ούτε εγκατεστημένοι μεταλλικοί φράχτες"...

Νίκος Λούντος

Απεργία εκπαιδευτικών στο Λος Άντζελες

ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ Μπήκαν στη δεύτερη βδομάδα απεργίας οι εκπαιδευτικοί

Στο μεταξύ στο Λος Άντζελες η απεργία των εκπαιδευτικών μπήκε στη δεύτερη βδομάδα. Την Παρασκευή η πρώτη βδομάδα έκλεισε με μια τεράστια πανηγυρική πορεία 60 χιλιάδων που φώναζαν συνθήματα: "Τη δεύτερη βδομάδα, πιο δυνατές φρουρές!". Είναι η πρώτη φορά που οι εκπαιδευτικοί της πόλης βγαίνουν σε απεργία μετά από 30 χρόνια. Ο απεργιακός πυρετός που απλώθηκε στους εκπαιδευτικούς πολλών πολιτειών την περασμένη χρονιά έφτασε και στην Καλιφόρνια.

Την αρχή έκαναν πέρσι οι εκπαιδευτικοί στη Δυτική Βιρτζίνια, ακολούθησαν στην Οκλαχόμα και στην Αριζόνα με δυνατές πολυήμερες απεργίες που έφεραν στο προσκήνιο εκπαιδευτικούς που αναγκάζονται να κάνουν τρεις δουλειές για να επιβιώσουν. Ανάγκασαν τις κυβερνήσεις να διαπραγματευτούν με τους απεργούς και να κάνουν υποχωρήσεις. Μια από τις διαφορές στο Λος Άντζελες είναι ότι οι απεργοί έχουν απέναντί τους αρχές όχι Ρεπουμπλικανικές αλλά Δημοκρατικές. Αυτό δεν τις έκανε λιγότερο σκληρές.

Απεργοσπασία

Αντίθετα, η επιχείρηση απεργοσπασίας ήταν μεγαλύτερη από όλες τις άλλες απεργίες, με πολλούς μαθητές να εξαναγκάζονται να μπουν σε μεγάλα αμφιθέατρα για να περνάνε τη μέρα βλέποντας ταινίες, ώστε στα σχολεία να μην καταγράφεται η μέρα χαμένη και να μην χάνεται η χρηματοδότηση.

Η υποστήριξη των γονιών στην απεργία ξεπερνάει το 80%. Πέρα από τους μισθούς, στην πρώτη γραμμή του αγώνα είναι η χρηματοδότηση και κυρίως η μείωση των αριθμών ανά τάξη. Οι εκπαιδευτικοί απαιτούν να καταργηθεί η ρήτρα που λέει πως όταν υπάρχει πίεση στον προϋπολογισμό καταργείται κάθε όριο στον αριθμό των μαθητών. Οι απεργοί παλεύουν ενάντια στην επέκταση των ημιδιωτικών σχολείων, για μαζικές προσλήψεις βοηθητικού και ειδικού διδακτικού προσωπικού, ενάντια στο σύστημα διαρκούς εξέτασης, αλλά και ενάντια στο ρατσισμό. Καταγγέλλουν τις πιέσεις των Αρχών ενάντια στους μετανάστες και τα παιδιά μεταναστών, ενώ τονίζουν πως η χρηματοδότηση ανά μαθητή στις φτωχογειτονιές είναι πολύ χαμηλότερη από ό,τι στα καλύτερα προάστια, και σίγουρα υποπολλαπλάσια από τη χρηματοδότηση ανά κρατούμενο στις φυλακές.